

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت لوقا زیرے

پېژندگلو

د حضرت لوقا زیرے د یو خط په شکل کښې دے چې تیوفیلوس ته لیکلے شوے دے. کله چې حضرت لوقا رسول د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله پېر په احتیاط سره حقائق راټول کړل نو بیا یې دا زیرے ولیکلو. حضرت لوقا د حضرت عیسیٰ د پېداېښت نه مخکښې خبرې، د هغه خدمت، مرگ او د مرو نه د بیا ژوندی پاڅېدلو په حقله لیکل کړی دی. حضرت عیسیٰ خپل خدمت د روح القدس په طاقت سره کولو، او د خلاصون د زیری اعلان به یې کولو. هغه بې شمېره خپل رحم غریبانانو او هغه خلقو ته چې هیچا به یې تپوس نه کولو څرگند کړے دے. هغه پېشگوئی پوره کړه او خپل مقصد یې سر ته ورسولو چې ورک شوی ولټوی او بچ یې کړی. حضرت لوقا زمونږ سوچ او خیال دې خبرې ته راگرځوی چې خدای پاک په خپله د تاریخ لوی واکدار دے چې په کائنات کښې یې لوی بدلون راوستے دے په کوم کښې چې وپومبی وروستی او وروستی وپومبی شول، کبرژن عاجز کړے شول او عاجزان لوی کړے شول. حضرت لوقا د پېشی په لحاظ طبیب وو او د پولوس رسول نزدې ملگرے وو، او د هغه ټولې خبرې یې په تفصیل سره

ولیکلی. د حفظ کولو دپاره ۶:۲۲ آیت ”تاسو بختور یی کله چې خلق تاسو نه نفرت کوی او د خپل مینځ نه مو شپری او درته سپکې سپورې وائی او د ابن آدم د مریدی په وجه په تاسو الزام لگوی.“

مقدمه

۱) دپرو خلقو په دې لاس پورې کړی دے چې د هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکړی کوم چې زمونږ په مینځ کبني تیر شوی دی. ۲) بلکې هغوی مونږ ته خبرې حواله کړې دی او چا چې دا واقعات د سر نه په خپلو سترگو لیدلی ؤو هغوی د زیری خادمان ؤو. ۳) نو زه هم په خپل وار، اے خوره تیوفیلوسه، ستا دپاره د پوره تحقیق نه پس دا ټولې خبرې په ترتیب سره لیکم. ۴) دا د دې دپاره چې ستا په هغه خبرو پوره یقین وشي د کومو نه چې ته خبر کړی شوے یی.

د حضرت یحییٰ د پیدایښت پېشگوټی

۵) د یهودیه د هیرودیس بادشاه په زمانه کبني یو یهودی امام وو چې نوم یې زکریاه وو. دے د ابیاه د خاندانه وو. د هغه بنځه د هارون د اولاده وه. د هغې نوم الیشبع وو. ۶) دوی دواړه د خدای پاک په وړاندې رښتینی ؤو او د مالک خدای ټول حکمونه او قانونونه یې بې عیبه منل. ۷) خو د هغوی اولاد نه ؤو ځکه چې الیشبع شنډه وه او دوی دواړه د پېر عمر ؤو. ۸) یو ځلې چې د زکریاه د خاندان د خدمت

وار وو او هغه د امامت فرض پوره کولو، ﴿٩﴾ نو د امامت د
 طريقې په مطابق د هغه د نامی هسک راووتلو چې د مالک
 خدای کور ته ننوځي او خوشبوئی وسيزی. ﴿١٠﴾ دا د
 خوشبویي د سيزولو وخت وو او بهر ټوله جمع په عبادت
 کښې مشغوله وه، ﴿١١﴾ چې د مالک خدای يوه فرېسته د
 خوشبویي د قربان گاه بنی طرف ته ولاړه ښکاره شوه. ﴿١٢﴾
 د دې په ليدلو زکریاه حېران شو او يرې واخستو. ﴿١٣﴾ خو
 فرېستې هغه ته وفرمائیل، ”زکریاه. یرپره مه. ستا دُعا قبوله
 شوه، ستا د ښځې الیشبع به یو زوی وشي او ته به د هغه نوم
 یحیی کېږدي. ﴿١٤﴾ ستا زړه به د خوشحالی نه ټوپونه وهی او
 ډېر خلق به د هغه په پېدايښت خوشحاله شي، ﴿١٥﴾ ځکه چې
 هغه به د مالک خدای په نزد لوی وی. هغه به مې او شراب
 کله هم نه څښی، د مور د گېډې نه به هغه په روح القدس
 معمور وی، ﴿١٦﴾ او هغه به ډېر بنی اسرائیل د مالک خدای
 پاک لارې ته راواړوی. ﴿١٧﴾ هغه به د الیاس په روح او طاقت
 د مالک نه وړاندې روان وی، چې د پلارانو په زړونو کښې
 خپلو بچو دپاره دوباره مینه واچوی او چې نافرمانه د
 صادقانو حکمت ته راوگرځوی او خلق د مالک خدای د
 تابعداری دپاره تیار کړی. ﴿١٨﴾ زکریاه فرېستې ته وفرمائیل،
 ”زه څنگه په دې باور کولې شم؟ زه په خپله بويا یم او زما
 ښځه هم بوډی ده. ﴿١٩﴾ فرېستې جواب ورکړو چې، ”زه
 جبرائیل یم، زه د خدای پاک په حضور کښې ودرېرم او زه
 یې تا سره د خبرو کولو او د دې زېری درکولو دپاره رالېږلې
 یم. ﴿٢٠﴾ خو اوس واوره چې ته به د خبرو طاقت بائیلی او د
 دې کار د کېدو پورې به ستا خوله بنده وی ځکه چې تا په ما
 باور ونه کړو، او په خپل مقرر وخت به زما خبره صحیح

ثابتہ شی۔“ (۲۱) پہ دے دوران کبھی خلق د زکریاہ پہ انتظار
 ؤو او سوچ پی کولو چي هغه د خدائ په کور کبھی ولې
 دومره ایسار شو. (۲۲) کله چي هغه راووتو نو د هغوی سره
 پی خبرې نه شوې کولے او هغوی پوهه شو چي هغه د خدائ
 په کور کبھی خه رویا ولیده. او هغوی ته پی اشارې کولې خو
 ژبه پی نه چلبده. (۲۳) کله چي د هغه د خدمت ورخي ختمې
 شوې نو زکریاہ کور ته لاړو. (۲۴) د دې نه پس د زکریاہ
 بنخه الیشبع امیدواره شوه او پینخه میاشتی هغې خپل خان
 پت وساتلو. (۲۵) دا پی وویل چي، ”دا د مالک خدائ رضا
 ده چي اوس هغه زما سترگي اوچتی کرې او زه پی د بنی
 آدمو په وړاندې په خپل فضل سره د سپکاوی نه بچ کړم.“

د حضرت عیسیٰ د پیدایښت پېشگوټي

(۲۶) بیا د هغې په شپږمه میاشت خدائ پاک جبرائیل فرېسته
 د گللیل ناصرت نومې ښار ته یوې پېغلي ته ورولېږله (۲۷) چي
 کوژدن پی د داؤد د خاندان یوسف نومې سړی سره شوې وه
 او د دې پېغلي نوم مریم وو. (۲۸) هغې ته فرېسته ښکاره شوه
 او ورته پی وفرمائیل، ”مبارک شه. په تا ډېر فضل شوی
 دے، مالک خدائ ستا مل دے.“ (۲۹) هغې چي خه وفرمائیل
 مریم په هغې ډېره فکرمنده شوه او حېرانه وه چي د دې
 مبارکي خه مطلب دے. (۳۰) بیا فرېستی هغې ته وفرمائیل
 چي، ”مریمې. ږېږه مه. خدائ پاک په تا مهربانه شوی دے.
 (۳۱) گوره، ته به امیدواره شي او یو زوی به دې وشي او ته
 به د هغه نوم عیسیٰ کېږدې. (۳۲) هغه به لوی وی او هغه به د
 خدائ تعالیٰ زوی ویلے شی. مالک خدائ پاک به هغه ته د

خپل نيکه داؤد تخت ورکړی. (۳۳) هغه به د تل دپاره د يعقوب په خاندان بادشاهی کوی او بادشاهی به يې هيڅکله نه ختمیږی. (۳۴) مريمې وفرمائیل چې، ”دا څنگه کېدې شی؟ زه خو لا واده شوې هم نه يم.“ (۳۵) فرېښتې جواب ورکړو، ”روح القدس به په تا نازل شی او د خدای تعالی قدرت به په تا سورې وکړی او په دې وجه به هغه مقدس ماشوم د خدای پاک زوی بللې شی. (۳۶) بله دا چې ستا خپلوانه الیشبع هم امیدواره ده او په زور عمر به زوی راوړی او څوک چې په شنه مشهوره وه، د هغې د امیدواری شپږمه میاشت ده. (۳۷) ځکه چې هیڅ یو کار د خدای پاک دپاره ناممکنه نه دے.“ (۳۸) مريم وفرمائیل چې، ”زه د مالک خدای وینځه يم. تا چې څه فرمائیلی دی، هم داسې دې وشي.“ بیا فرېښته د هغې نه لاره.

د بی بی مريمې د الیشبع سره ملاقات

(۳۹) په دغه وخت مريم نېغه راپاڅېدله او یو ښار ته لاره کوم چې د یهوداه په غریزه علاقه کېښې وو. (۴۰) هغه د زکریاه کره ورغله او په الیشبع یې سلام واچولو. (۴۱) کله چې الیشبع د مريمې سلام واورېدو نو ماشوم د هغې په کېده کېښې په ټوپونو شو نو الیشبع د روح القدس نه معموره شوه. (۴۲) او په زوره یې ووئیل، ”په ټولو ښځو کېښې ته مبارکه یې او ستا د کېدې مېوه مبارکه ده. (۴۳) زه څوک يم چې زما د مالک مور دې زما ټپوس له راشي؟ (۴۴) چې څنگه ستا سلام زما تر غوږو شو نو زما په کېده کېښې زما بچي ټوپ ووهلو. (۴۵) څومره بختوره ده هغه چې په دې یې ایمان دے چې د

مالڪ خُدايٰ قول به پوره شي.“

د بي بي مريمي حمد و ثنا وئيل

٤٦) او مريمي وفرمائيل چي، ”اے زما زړه. د مالڪ خُدايٰ
لوي بيان كړه. ٤٧) اے زما زړه. خوشحالي وكړه،
٤٨) خوشحالي وكړه. زما د خلاصوونكي خُدايٰ پاك په نوم،
چي هغه د خپلي عاجزي وينخي په حال دومره لوي نظر
كړي دے. د نن ورخي نه پس به راتلونكي ټولې پيري ما ته
بختوره وائي. ٤٩) حكه هغه زما دپاره دومره لوي كارونه
كړي دي. د هغه نوم پاك دے. ٥٠) او خوك چي د هغه نه
پيري، په هغوي د هغه رحم پيري په پيري دے. ٥١) او هغه
كارونه چي د هغه لاس كړي دي، د هغه قوت څرگندوي.
كبرژن او مغروره يي په خپلو خيالونو سره دانه وانه كړي
دي. ٥٢) هغه حكمرانان د تختونو نه راغورزولي دي خو
غريبانان يي لويو مرتبو ته رسولي دي. ٥٣) اوږي يي په بنه
خيزونو ماره كړي دي او مالدار يي تش لاس شړلي دي. ٥٤)
هغه د خپل خادم بنو اسرائيل مدد كړي دے، لكه چي زمونږ
نيكونو ته هغه وئيلي و، ٥٥) هغه په ابراهيم او د هغه په اولاد
رحم كول چري هېر نه كړل.“ ٥٦) مريم د اليشبع سره دري
مياشتي پاتي شوه او بيا كور ته واپس راغله.

د حضرت يحيي پيدايش

٥٧) بيا د اليشبع د بچي پيدا كېدو وخت پوره شو او د هغي
زوي پيدا شو. ٥٨) هر كله چي د هغي گاونډيانو او خپلوانو
دا واورېدل نو ډېره زياته خوشحالي يي ورسره وكړه چي

مالڪ خُداي پري لوي رحم وکرو. (۵۹) او هغوي په اتمه ورخ بيا راغلل چي ماشوم سنت کري او هغوي دا غوبنل چي د هغه د پلار نوم زکرياه پري کبردي. (۶۰) خو د هغه مور ورته ووييل چي، ”نه. دے به يحيى بللے شي.“ (۶۱) خو هغوي ووييل چي، ”ستا په خاندان کبني خو د هيچا هم داسي نوم نشته.“ (۶۲) بيا هغوي د هغه د پلار نه په اشارو تپوس وکرو چي، ”د دے نوم خة اېنسودل په کار دي؟“ (۶۳) هغه د ليکلو يوه تختي راوغوبسته او په دې ټول حېران شول چي هغه دا وليکل چي، ”د دے نوم به يحيى وي.“ (۶۴) سمدستي د هغه شونډي او ژبه آزاد شول او هغه گويا شو او د خُداي پاک ثنا يي ووييله. (۶۵) ټول گاونډيان په دې خبره هيبت واخستل او دا خبري د يهوديه په غريزه علاقه کبني هرې خوا ته خوري شولي. (۶۶) چا چي دا واورېدل په هغوي ډېر اثر وشو او وې وئيل چي، ”د دې ماشوم نه به خة جوړېږي؟“ ځکه چي د مالڪ خُداي لاس د دے په سر دے.

د حضرت زکرياه نبوت

(۶۷) بيا د هغه پلار زکرياه د روح القدس نه معمور شو او دا پېشگوئي يي وکړه، (۶۸) ”ثنا دې وي د بني اسرائيل په مالڪ خُداي پاک، ځکه چي هغه په خپلو بنديانو نظر وکړو، او هغوي يي په بيعه واخستل او آزاد يي کړل. (۶۹) او د خپل خادم داؤد په کور کبني يي يو زورور خلاصونکے پيدا کړو. (۷۰) او لکه چي هغه د ورومبو مقدسو نبيانو په خوله څو پيري وړاندې وعده کړې وه (۷۱) چي هغه به مونږ د خپلو دشمنانو نه خلاص کړي او د هغوي ټولو د لاسونو نه څوک

چي راسره کينه ساتي. (٧٢) او دا چي هغه به زمونڊر په پلار نيڪه رحم وکړي او خپله مقدسه وعده به ياده ساتي. (٧٣) هم دا قسم هغه زمونڊر د پلار ابراهيم سره کړي وو، (٧٤) چي هغه به مونږ د دشمنانو د لاسه بچ ساتي، او د يرې نه به امان راکړي (٧٥) چي مونږ ټول عمر په پاڪي او په صداقت د هغه عبادت وکړو. (٧٦) او اے زما وړو کيه، ته به د خدائي تعاليٰ نبي بللے شي حڪه چي ته به د مالک په وړاندې تير شي چي د هغه لارې تيارې کړې، (٧٧) او ته به د هغه خلق په دې پوهه کړې چي خلاصون د گناهونو په معافي کبني دے. (٧٨) زمونږ د خدائي پاک د خالص رحم په وجه به د سحر نمر په مونږ راوخېڙي، (٧٩) او په هغوي به وځليږي څوک چي په تياره کبني او د مرگ په سوري کبني ناست وي او چي زمونږ قدمونه د خير او سلامتي په لاره سم کړي. (٨٠) څنگه چي دغه ماشوم لوئېدو نو روحاني قوت يې موندو او تر هغي ورځې پورې په بيابان کبني اوسېدو ترڅو چي هغه بني اسرائيلو ته بنکاره راڅرگند شو.

د حضرت عيسيٰ پيدايش

٢ (١) په هغه ورځو کبني د رومي قيصر اوگوستوس د طرف نه دا فرمان جاري شو چي په رومي بادشاهي کبني دې د ټولو خلقو مردم شماری وشي. (٢) دا ورومبي مردم شماری وه چي د شام د گورنر کيرينيوس په وخت کبني وشوه. (٣) د دې دپاره هر يو کس خپلي خپلي بناړيې ته د مردم شماری دپاره لارو. (٤) نو دغه شان يوسف هم د

گلیل د ناصرت نه یهودیه ته لاږو چې د داؤد په ښاریه
 بیت لحم کښې خپل نوم ولیکی ځکه چې هغه د داؤد د خاندان
 نه وو. (۵) او هغه سره د مریمې لاږو څوک چې د هغه
 چنغله وه او هغه د مخکښې نه اُمیدواره وه. (۶) او کله چې
 هغوی لا هلته کښې وُو نو د هغې ماشوم د پیدا کېدو ورځې
 پوره شوې، (۷) او د هغې اول زوی پیدا شو. هغې هغه په
 اوږنی کښې ونغښتو او په یو اخور کښې یې کېښودو ځکه
 چې په سرائی کښې د هغوی دپاره ځای نه وو.

شپونکی او فرښتې

(۸) هم په دغه علاقه کښې څه شپونکی وُو چې په پتو کښې
 یې د شپې د خپلو رمو څوکیداری کوله، (۹) چې ناگهانه د
 مالک خدای فرښته د هغوی په وړاندې راڅرگنده شوه او د
 مالک خدای نور د هغوی چارچاپیره خور شو او هغوی یرې
 واخستل. (۱۰) خو فرښتې هغوی ته وفرمائیل چې، ”یرېرئ
 مه. ما تاسو له یو ښه زېرې راوړې دے چې د ټولو خلقو
 دپاره به یوه لویه خوشحالی وی. (۱۱) نن د داؤد په ښار کښې
 ستاسو خلاصونکې پیدا شوی دے چې هغه مسیح مالک
 دے. (۱۲) او ستاسو دپاره د هغه دا ښه ده چې تاسو به یو
 ماشوم په اوږنی کښې انغښتې په اخور کښې ومومئ.“ (۱۳)
 ناگهانه د هغې فرښتې سره د آسمانی لښکر یوه ډله راڅرگنده
 شوه او د خدای پاک دا ثنا یې ووئیله چې، (۱۴) ”د خدای
 پاک حمد دې وی پاس په آسمان کښې، او په زمکه دې د
 هغه خلقو دپاره خیر او سلامتی وی د چا نه چې هغه رضا
 دے.“ (۱۵) کله چې فرښتې د هغه ځایه آسمان طرف ته

رُخصت شوې نو شپونکو يو تر بله ووئيل، ”خئ چي اوس سمدستی بيت لحم ته لاړ شو او دا شوے کار ووينو کوم چي مالک خدائ موند ته څرگند کړے دے.“ (۱۶) هغوی په منډه لاړل د مريمې او يوسف پته يې ولگوله او هغه ماشوم يې په اخور کبني پروت وموندلو. (۱۷) کله چي هغوی هغه ماشوم وليدو نو زړ يې دا خبره خوره کړه څه چي دوی ته د هغه په حقله وئيلے شوی ؤو. (۱۸) او د دې شپونکو خبره چي چا واورېدله، ټول حق حېران شول. (۱۹) خو مريمې په دې ټولو واقعو سوچ کولو او په زړه کبني يې ساتلی. (۲۰) خو شپونکو په واپس تلو کبني د خدائ پاک ثناء صفت بيانولو ځکه چي بلکل هر څه يې هغه شان وليدل او واورېدل لکه څنگه چي فرېستي ورته فرمائيلي ؤو. (۲۱) اته ورځي پس هغه سنت شو او د هغه نوم يې عيسی کېښودو. دا هغه نوم وو چي د هغه د مور په گېډه کېدو نه مخکېني فرېستي په هغه اېښودے وو.

د خدائ په کور کبني د حضرت عيسی پېش کول

(۲۲) نو د موسی د شريعت په مطابق چي د هغوی د څلوېښتی ورځي پوره شوې نو يروشلم ته يې بوتلو چي مالک خدائ ته يې پېش کړی، (۲۳) لکه چي د مالک خدائ په شريعت کبني ليکلی دی چي، ”هر وړومبے نر ماشوم چي پېدا شی هغه به مالک خدائ ته وقف شی.“ (۲۴) نو هغوی بيا د مالک خدائ د شريعت په مطابق قرباني وکړه، يعنې يوه د کړکوپرو جوړه يا د کونټرو دوه بچي. (۲۵) په هغه ورځو کبني په يروشلم کبني شمعون نومې يو سرے وو. هغه رېښتيني او پرهيزگاره وو، څوک چي د بني اسرائيلو د بچ کېدو په طمع

وو او د رُوحِ القُدس نه معمور وو. (٢٦) رُوحِ القُدس هغه ته دا
 پيغام ورکړې وو، ترڅو پورې چې تا د مالکِ خُدائِ مسيح
 ليدلې نه وي تر هغې به ته نه مري. (٢٧) نو هغه د رُوحِ
 القُدس په هدايت د خُدائِ کور ته راغلو. او کله چې د عيسی
 مور پلار هغه ماشوم عيسی دننه راوړو چې د شريعت په
 مطابق يې خُدائ ته وقف کړی، (٢٨) نو شمعون هغه په غېږ
 کښې واخستو او د خُدائ پاک ثنا يې ووئيله، او داسې يې
 ووئيل چې، (٢٩) ”اے مالک، نن ته خپل خادم د خپلې وعدې
 په مطابق په سلامتۍ سره رخصتوي، (٣٠) ځکه چې ما په
 خپلو سترگو ستا هغه خلاصون وليدلو (٣١) چې تا د ټولو
 قومونو په وړاندې تيار کړې دے. (٣٢) هغه به د د
 غېږهوديانو دپاره رڼا وي او بنی اسرائيلو ته به جلال
 ورکړی.“ (٣٣) د ماشوم مور او پلار هغه خبرو ته گوته په
 خولۀ وو کومې خبرې چې د هغه په حقله وئيلے شوې. (٣٤)
 بيا شمعون د هغه دپاره برکت وغوښتو او د هغه مور مريمې
 ته يې ووئيل چې، ”دا ماشوم په بنی اسرائيلو کښې د پېرو د
 بربادېدو او آبادېدو دپاره مقرر شوے دے، او د خُدائ پاک د
 طرف نه داسې نښه ده چې پېر خلق به د هغه مخالفت کوی
 (٣٥) ځکه چې د پېرو خلقو د زړونو پټ خيالونه به ښکاره
 شی. او د غم په وجه به ستا حال داسې وي لکه ستا زړۀ چې
 په توره وهلے شوے وي.“ (٣٦) په دغه ورځو کښې د آشر په
 خيل کښې حناه نومې يوه پېغمبره وه څوک چې د فنواپل لور
 وه. هغه پېره بوډۍ ښځه وه او د وادۀ په اوؤم کال کونډه
 شوې وه، (٣٧) او بيا د څلورو اتياو کالو پورې کونډه وه.
 هغې د خُدائ د کور د تلو راتلو پابندی کوله، شپه او ورځ به
 يې روژې ساتلې او دُعا به يې کوله (٣٨) نو په هغه ساعت هغه

راغله او د خُدائِ پاک شُکر يې وکړو. نو هغې هغه ټولو خلقو ته د هغه ماشوم په حقله خبرې وکړې چې د يروشلم د آزادي په انتظار ؤو. (۳۹) هرکله چې يوسف او مريم د مالک خُدائِ د شريعت په مطابق هر څه پوره کړل نو هغوى په گليل کښې خپلې ښاريې ناصرت ته واپس شول. (۴۰) نو دغه ماشوم لوئېدو، قوت او حکمت يې موندلو او د خُدائِ پاک فضل ورسره وو.

حضرت عيسى د خُدائِ په کور کښې

(۴۱) د عيسى مور پلار به هر کال يروشلم ته د فسحې اختر له تلل. (۴۲) او چې هغه د دولسو کالو شو نو هغوى د خپل دستور په مطابق د اختر دپاره لارل. (۴۳) نو چې د اختر ورځې پوره شوې او هغوى کور ته واپس روان شول نو عيسى په يروشلم کښې ايسار شو خو مور پلار ته يې پته نه وه. (۴۴) او هغوى ټوله ورځ په دې خيال سفر وکړو چې گڼې هغه به په قافله کښې چرته وي، خو ماښام يې بيا په خپلو خپلوانو او دوستانو کښې د هغه لټون شروع کړو. (۴۵) چې وې نه موندلو نو يروشلم ته راواپس شول چې هلته يې ولټوى. (۴۶) په درېمه ورځ يې هغه د خُدائِ په کور کښې ناست وموندلو چې د اُستازانو سره ناست وو او د هغوى خبرو ته يې غوږ نيولې وو او تپوسونه يې ترې کول. (۴۷) او هغوى ټول چا چې د هغه خبرې واورېدې، د هغه په پوهه او په جوابونو اريان دريان ؤو. (۴۸) مور پلار د هغه په ليدو حق حېران شول او د هغه مور ورته ووييل چې، ”زويه. تا مونږ سره داسې ولې وکړل؟ ستا پلار او ما ته ډېر په فکرمندۍ

سرہ لتولې. (۴۹) هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو زه ولي لتولم؟ تاسو ته پته نه وه چې ما ته د خپل پلار په کور کښې پاتې کېدل په کار وو؟“ (۵۰) خو هغوی د هغه د خبرې په مطلب ونه رسېدل. (۵۱) بيا هغه د هغوی سره ناصرت ته واپس لاړو او د هغوی د تابعدارۍ لاندې يې وخت تېرولو. مور يې دا ټولې خبرې په زړه کښې پټې وساتلې. (۵۲) او د عيسی حکمت او ونه لوئېدل او د خدای پاک او د بنی آدمو په نظر کښې يې قبوليت وموندو.

د حضرت يحيیٰ بپتسمه ورکونکی وعظ کول

۳ (۱) د قيصر تيبريوس د حکومت په پينځلسم کال کښې پنطوس پيلاطوس د يهوديه گورنر وو او هيروديس د گليل گورنر، د هغه ورور فيليپوس د اُتوريه او تراخونيتيس او ليسانياس د ابيلينې گورنران وو. (۲) د مشرانو امامانو اناس او کائفس په وخت کښې د زکرياه په زوی يحيیٰ باندې په بيابان کښې د خدای پاک کلام نازل شو. (۳) هغه د اُردن په ټوله سيمه کښې گېرچاپېره وگرځېدو او دا بيان يې کولو چې د توبې بپتسمه واخلي او ستاسو گناهونه به معاف شئ. (۴) څنگه چې د يشعياہ نبی په صحيفه کښې ليکلې شوی دی چې، ”په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې، د مالک خدای لاره جوړه کړئ او د هغه لارې نېغې کړئ. (۵) هره دره به پکه شئ، هره غونډۍ او غر به هوار شئ. کاره به نېغ کړئ شئ، او ناهمواره لار به هواره کړئ شئ. (۶) او ټول مخلوق به د خدای پاک خلاصون ووينی.“ (۷) گڼ خلق بهر راووتل چې د يحيیٰ نه بپتسمه واخلي خو هغه هغوی ته

وفرمائیل چي، ”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا خبردارے
 درکرو چي د راتلونکی غضب نه وتبستی؟“ (۸) نو داسي
 کارونه وکړي چي ورنه ستاسو د تويي ايستلو پته ولگي. تاسو
 خان سره داسي سوچ مة کوي چي گني تاسو د ابراهيم اولاد
 يئ، حکه چي زة درته دا وایم چي خدای پاک د دې کانو نه
 هم د ابراهيم دپاره اولاد پيدا کولے شي. (۹) اوس هم د ونو
 جرړو ته تبر نيولے شوے دے او هره هغه ونه چي بنه مېوه
 نه نيسي هغه به پرې کړے شي او د اور لمبو ته به اچولے
 شي.“ (۱۰) خلقو ترې تپوس وکړو، ”نو بيا مونږ خه وکړو؟“
 (۱۱) هغه جواب ورکړو چي، ”د کوم سړي سره چي دوه
 قميصونه وي، يو دې هغه له ورکړي چي د چا سره يو هم نه
 وي، او د چا سره چي خوراک وي هغه دې هم داسي
 وکړي.“ (۱۲) خيني محصولچيان هم بيتسمي اخستلو له
 راغلي وؤ او هغوي ترې تپوس وکړو چي، ”استاذه. مونږ خه
 وکړو؟“ (۱۳) هغه ورته وفرمائيل چي، ”ستاسو دپاره چي خه
 مقرر شوي دي د هغې نه زيات مة اخلئ.“ (۱۴) سپاهيانو هم
 ترېنه دا تپوس وکړو چي، ”مونږ خه وکړو؟“ هغوي ته يي
 وفرمائيل چي، ”د چا نه په زوره پېسي مة اخلئ او په چا د
 دروغو الزام مة لگوي، په خپله تنخواه صبر کوي.“ (۱۵) خو
 ټول خلق د مسيح په انتظار وؤ او د يحيي په حقله يي په خپلو
 زړونو کبني سوچ کولو چي گني هغه به مسيح وي. (۱۶) خو
 يحيي هغوي ټولو ته وفرمائيل چي، ”زه تاسو له په اويو
 بيتسمه درکوم خو څوک چي راتلونکے دے هغه زما نه ډېر
 زورور دے، او زه د هغه د پېزار د تسمو د پرانستلو جوگه هم
 نه يم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور بيتسمه
 درکوي. (۱۷) بناخي د هغه په لاس کبني ده. هغه به خپل

درمند په بنهٔ شان پاكوى او غنم به په خپله خمبه كښې جمع كوى، خو بوس به په هغه اور كښې سوزوى چې هيڅكله نهٔ مرى. (۱۸) په دې شان سره هغهٔ خلق نور هم پاپه كول او زېرې يې ورته اورولو. (۱۹) خو يحيى هيروديس گورنر د خپل ورور د بنځې هيرودياس سره په وادهٔ كولو او په نورو بدو كارونو ملامته كړو. (۲۰) خو د دې ټولو بدو كارونو د پاسه يې يحيى گرفتار كړو او په قېدخانه كښې يې واچولو.

د حضرت عيسى بپتسمه

(۲۱) كله چې ټولو خلقو بپتسمه واخسته نو عيسى هم بپتسمه واخسته، او چې دُعا يې كوله نو آسمان پرانستې شو، (۲۲) او روحُ القدس د يوې كونترې په شكل په عيسى راكوز شو او د آسمان نه يو آواز راغلو چې، ”ته زما محبوب زوى يې، ستا نه زه راضى يم.“

شجره د حضرت عيسى

(۲۳) څه وخت چې عيسى خپل خدمت شروع كړو نو تقريباً د دېرشو كالو وو او د خلقو په خيال دى د يوسف زوى وو، زوى د عيلى، (۲۴) زوى د متات، زوى د ليوى، زوى د ملكى، زوى د ينا، زوى د يوسف، (۲۵) زوى د متتياه، زوى د عاموس، زوى د نحووم، زوى د اسلياه، زوى د نجى، (۲۶) زوى د ماعت، زوى د متتياه، زوى د شمعى، زوى د يوسيج، زوى د يوداه، (۲۷) زوى د يوحنا، زوى د ريسا، زوى د زربابل، زوى د شلتى اېل، زوى د نيرى، (۲۸) زوى د ملكى، زوى د ادى، زوى د قوسام، زوى د المدام، زوى د عير، (۲۹)

زوئ د يشوع، زوئ د اِلى عزر، زوئ د يوريم، زوئ د متات،
 زوئ د ليوى، (٢٠) زوئ د شمعون، زوئ د يهوداه، زوئ د
 يوسف، زوئ د يونام، زوئ د اِلياقيم، (٢١) زوئ د ملياه، زوئ
 د مناه، زوئ د متاه، زوئ د ناتن، زوئ د داؤد، (٢٢) زوئ د
 يسى، زوئ د عوبيد، زوئ د بوغز، زوئ د سلمون، زوئ د
 نحشون، (٢٣) زوئ د عمى نداب، زوئ د ادمين، زوئ د ارنى،
 زوئ د حصرون، زوئ د فارص، زوئ د يهوداه، (٢٤) زوئ د
 يعقوب، زوئ د اسحاق، زوئ د ابراهيم، زوئ د تارح، زوئ د
 نحور، (٢٥) زوئ د سروگ، زوئ د رعو، زوئ د فلج، زوئ د
 عبر، زوئ د سلح، (٢٦) زوئ د قينان، زوئ د ارفكسد، زوئ د
 شيم، زوئ د نوح، زوئ د لمك، (٢٧) زوئ د متهوشله، زوئ
 د حنوك، زوئ د يارد، زوئ د مهلل ايل، زوئ د قينان، (٢٨)
 زوئ د انوش، زوئ د شيث، زوئ د آدم چې د خدائ پاك د
 طرف نه وو.

د حضرت عيسى آزمېشت

٤ (١) عيسى چې د روح القدس نه معمور وو او د اردن د
 سيند نه واپس شو نو روح القدس هغه بيابان ته بوتلو، (٢)
 چرته چې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې په بيابان كېنې د
 ابليس په لمسون كېنې و آزمائيلې شو. په دې دومره ورځو
 كېنې عيسى هيڅ ونه خوړل او په آخر كېنې هغه نار نهور شو.
 (٣) ابليس هغه ته ووئيل چې، ”كه ته د خدائ پاك زوئ يې
 نو دې كاني ته حكم وكړه چې روتې شى.“ (٤) عيسى جواب
 وركړو، ”صحيفې فرمائى چې، بنى آدم تش په روتې نه پائى.“
 (٥) بيا ابليس هغه په لوړه وخبړولو او د دنيا ټولې بادشاهي

يې د سترگو په رپ کښې وربښکاره کړې. (٦) او ابليس ورته
 ووئيل چې، ”زه به د دې ټولو اختيار تا له درکړم او هغه شان
 او شوکت هم چې د دې سره تړلی وی ځکه چې دا ما ته په
 اختيار کښې راکړې شوی دی او زه يې هغه چا له ورکوم
 چا له چې يې زما زړه غواړی. (٧) که تۀ ما ته صرف سجده
 وکړې نو دا هر څۀ به زۀ تا له درکړم.“ (٨) عيسی جواب
 ورکړو، ”صحيفې فرمائی چې، تۀ تش مالک خدای پاک ته
 سجده کوه او صرف هم د هغه عبادت کوه.“ (٩) بيا ابليس
 هغه يروشلم ته بوتلو او د خدای پاک د کور د مينارې په سر
 يې ودرولو او ورته يې ووئيل چې، ”که تۀ د خدای زوی يې نو
 خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، (١٠) ځکه چې صحيفې
 وائی چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حکم ورکړی
 چې ستا حفاظت وکړی. (١١) او هغوی به تا په خپلو لاسونو
 کښې پورته کړی هسې نه چې په کانی تيندک وخورې.“ (١٢)
 عيسی هغه ته جواب ورکړو، ”دا وئيلے شوی دی چې، تاسو
 په خپل مالک خدای پاک آزمېښت مه کوئ.“ (١٣) دغه شان
 چې د ابليس ټول لمسون سر ته ورسېدو نو هغه يې تر بلې
 موقعې پورې ځانله پرېښودو. (١٤) بيا عيسی د روح القدس د
 قدرت نه معمور گليل ته واپس راغلو او په ټول ملک کښې د
 هغه آواز ه گېرچاپېره خوره شوله. (١٥) او هغه د هغوی په
 عبادتخانو کښې تعليم ورکولو او ټولو خلقو د هغه لوی
 بيانوله.

په ناصرت کښې د حضرت عيسی رد کېدل

(١٦) بيا هغه ناصرت ته راغلو چرته چې هغه لوی شوے وو

او د سبت په ورځ عبادتخاني ته د معمول په مطابق لارو. هغه
 د کلام د تلاوت دپاره ودرېدلو، (۱۷) او ورته د يشعيا ه نبي
 طومار ورکړې شو. هغه طومار کول او کړو او هغه ځای ته
 راغلو چې په کبني ليکلی ؤو چې، (۱۸) ”د مالک ځدای روح
 په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړے يم، او دې له يې
 رالېرلے يم چې غريبانو له زيرے ورکړم، چې قېديانو ته د
 آزادي اعلان وکړم او ړندو ته د بينائي اعلان وکړم، او چې
 مظلومان آزاد کړم، (۱۹) او په دې کال به د مالک ځدای د
 احساناتو اعلان وکړم.“ (۲۰) هغه طومار ونغښتو، خادم ته يې
 واپس ورکړو او کښېناستو او په عبادتخانه کبني ټولو خلقو
 هغه ته نېغ کتل. (۲۱) بيا هغه هغوی ته وفرمائيل، ”نن چې
 تاسو کوم کلام واورېدلو، نو هغه پوره شو.“ (۲۲) هغوی ټولو
 د هغه صفت وکړو او د هغه د خولې نه د داسې برکتناک
 کلام په اورېدو حېران شول. هغوی ووئيل چې، ”ولې دا د
 يوسف زوی نه دے ځه؟“ (۲۳) بيا عيسی وفرمائيل، ”بې شکه
 چې تاسو به ما ته دا متل ضرور واوروئ چې، حکيمه. خپل
 ځان روغ کړه او دا به ووايي چې، تا چې هر څه په کفرنحوم
 کبني کړی دی مونږه هغه اورېدلی دی، هغه څه دلته په خپله
 ښاريه کبني هم وکړه. (۲۴) خو زه تاسو ته رښتيا وایم چې يو
 نبي هم په خپل ښار کبني چا قبول کړے نه دے. (۲۵) خو زه
 تاسو ته وایم چې د الياس په ورځو کبني په بنی اسرائيلو
 کبني ډيرې ضرورتمندې کونډې وې ځکه چې د درې نيمو
 کالو راسې باران نه وو شوی او په ټول ملک باندې سخت
 قحط راغلی وو. (۲۶) خو الياس په دوی کبني يو ته هم د
 امداد دپاره ونه لېرلے شو بغير د هغې غېر يهودی کونډې نه
 څوک چې د صيدا په علاقه د صارت په ښاريه کبني

اوسپدله. (۲۷) او بيا د اليشع نبی په زمانه کښې په اسرائيل کښې ډېر جذاميان ؤو، خو د نعمان شامی نه بغير په هغوی کښې يو هم پاک نه کړې شو. (۲۸) په دې اورېدو د عبادتخاني ټول خلق په قهر شول. (۲۹) هغوی پورته شول، هغه يې د ښاريې نه بهر وويستو او د هغه غره سر ته يې بوتلو چې دغه ښاريه پرې آباهه وه، مطلب يې دا وو چې د هلته نه يې ښکته وغورزوي. (۳۰) خو هغه د هغوی د مينځ نه ووتو او لاړو.

پيريانو نيولې سرې

(۳۱) نو بيا د گليل كفرنحوم ښاريې ته په راکوزېدو عيسى د سبت په ورځ خلقو له تعليم ورکولو. (۳۲) هغوی د ده په تعليم حق حېران شول ځکه چې هغه په پوره اختيار سره خبرې کولې. (۳۳) په عبادتخانه کښې يو سرې وو چې پيريانو نيولې وو. هغه په زوره چغې کړې، (۳۴) ”ته زمونږ نه څه غواړې اے عيسى ناصري؟ ته راغلي چې مونږ هلاک کړې څه؟ زه دې پېژنم چې ته څوک يې، ته د خدای پاک قدوس يې.“ (۳۵) عيسى هغه ورتلو او وې وفرمائيل چې، ”غله شه او د ده نه راوځه.“ بيا پيري هغه سرې د خلقو په مينځ کښې په زمکه راوويستو او بغير د څه نقصانه يې هغه پرېښودو. (۳۶) خلق حق حېران شول او يو بل ته يې ووييل، ”د دې سرې په ژبه کښې څه کمال دے؟ هغه پوره په اختيار پيريانو ته حکم ورکوي او هغوی راوځي.“ (۳۷) نو دغه شان د هغه په حقله دا خبره په ټول ملک کښې خوره شوه.

د ډېرو خلقو روغول

٣٨ د عبادتخاني نه په وتو هغه د شمعون کور ته لاړو، د شمعون خواښې سختې تېې نيولې وه او هغوی هغه ته خواست وکړو چې مدد يې وکړه. ٣٩ هغه ورغې او د هغې په خوا کښې ودرېدلو او تبه يې ورتله، نو د هغې نه تبه لاړه، سمدستي پاڅېده او د هغوی په خدمت کولو شروع شوه. ٤٠ د نمر پرېوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان چې په مختلفو بيمارو آخته ؤو، هغه له راوستل او هغه په هر يو باندې خپل لاسونه کېښودل او روغ يې کړل. ٤١ د ډېرو نه پيريان هم پاڅېدل او دا چغې يې وهلې چې، ”ته د خدای پاک زوی يې.“ خو هغه هغوی ورتل او د خبرو نه يې منع کړل ځکه چې هغوی ته پته وه چې دې مسيح دې.

زيرې د هر چا دپاره دې

٤٢ چې سحر شو نو عيسى بهر يو خوشی بيابان ته لاړو خو خلقو د هغه تلاش شروع کړو نو چې وې موندلو په سخته يې ورته ووئيل چې، ”مونږ نه مۀ ځه.“ ٤٣ خو هغه ورته وفرمائيل، ”په کار دی چې زۀ د خدای پاک د بادشاهي زيرې نورو ښارونو ته هم ورسوم ځکه چې زۀ د دې دپاره رالېږلې شوې يم.“ ٤٤ دغه شان د يهوديه په عبادتخانو کېښې يې بيان جاري وساتلو.

د اولنو مريدانو بلل

۱) یوه ورغ چې عیسیٰ د ګنيسرت درياب په غاړه ولاړ

وو نو لويه ګڼه ترې راچاپيره وه چې د خدای کلام واورى،

۲) نو هغه دوه کشتی د اوبو په غاړه ولیدلې چې ماهیګران

ترې نه راکوز شوی ؤ او خپل جالونه یې وینځل. ۳) هغه

یوې کشتی ته وروختو کومه چې د شمعون وه او هغه ته یې

وفرمائیل چې، ”د غاړې نه یې لږه وراخوا کړه.“ بیا هغه په

کشتی کېنې کېنېناستو او خلقو ته یې تعلیم شروع کړو. ۴)

هر کله چې هغه خبرې بس کړې نو شمعون ته یې وفرمائیل

چې، ”ژورو اوبو ته لاړ شه او د بنکار دپاره خپل جالونه

واچوه.“ ۵) شمعون ورته جواب ورکړو، ”أستاذ. مونږ

ټوله شپه خواری وکړه خو هیڅ مو ونه نیول خو چې تۀ داسې

واڼې نو زۀ به جالونه ورواچوم.“ ۶) هغوی داسې وکړل او

ډېر کبان یې راو نیول او د هغوی جالونه په شلېدو شول. ۷)

نو هغوی د بلې کشتی ملګرو ته چغې کړې چې، ”راشئ او

زمونږ مدد وکړئ.“ هغوی داسې وکړل او دواړه کشتی یې

دومره پکې کړې چې ډوبېدو ته نزدې شوې. ۸) کله چې

شمعون پطروس دا نظاره ولیدله نو د عیسیٰ په پښو پرېوتو او

وې وئیل چې، ”اے مالک، زما نه لاړ شه ځکه چې زۀ ګناه

ګار یم.“ ۹) ځکه چې هغه او د هغه ټول ملګری د ډېرو

کبانو په لیدو سخت حېران شوی ؤو، ۱۰) او دغه شان د

زیدی زامن یعقوب او یوحنا چې د شمعون ملګری ؤو هم

حېران پاتې شول. عیسیٰ شمعون ته وفرمائیل چې، ”مه

پرېره، د دې نه پس به تۀ انسانان نیسې.“ ۱۱) کله چې هغوی

کشتی غاړې ته راوستلې نو هر څۀ یې پرېښودل او په هغه

پسې روان شول.

د یو جذامی پاکول

١٢ یو خلی هغه په یوه بناریه کښې وو چې هلته یو سرې وو چې سخت جذام پرې لگېدلی وو. هغه چې کله عیسی ولیدو نو هغه ورته په سجده پرېوتو او منت زاری یې ورته وکړه چې، ”مالکه، که تۀ وغواړې نو ما روغولې شې.“ (١٣) عیسی خپل لاس وراورد کړو، او په هغه یې کښودو او وې فرمائیل چې، ”آو، زۀ غواړم. پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه جک جوړ شو. (١٤) عیسی هغه ته حکم ورکړو چې، ”گوره چې هیچا ته د دې په حقله خۀ ونۀ وائې.“ او وې فرمائیل چې، ”لار شه او خپل ځان امام ته وښایه او کومه شکرانه چې موسی مقرره کړې ده هغه ورکړه دا به د هغوی دپاره ستا د روغېدو گواهی شی.“ (١٥) خو د هغه په حقله دا خبرې نورې هم خورې شوې. پېر خلق د هغه اورېدو له راغونډېدل او د خپلو رنځونو نه روغېدل. (١٦) او هغه به د دُعا دپاره خوشی بیابان ته تلو.

د یو شل سرې روغول

١٧ یوه ورغ عیسی تعلیم ورکولو او فریسیان او د شرعې عالمان ورته هم نزدې ناست ؤو چې د گلیل، د یهودیه او د یروشلم د هر کلی نه راغلی ؤو، او د مالک خدای د شفا ورکولو قوت د هغه سره وو. (١٨) نو بیا یو څو کسانو یو شل سرې په کت راوړو. هغوی کوشش وکړو چې هغه وردننه کړی او د عیسی په مخکښې یې کېږدی. (١٩) خو گڼه دومره زیاته وه چې هیڅ لاره یې ونۀ موندله. نو هغوی پاس وختل او

بره د چت نه يې چوکې اخوا کړې او سورې وکړو او په بستره کبني يې رابښکته کړو او د خلقو په مينځ کبني يې د عيسی په مخکبني کبښودو. (٢٠) کله چې عيسی د هغوی ايمان وليدو نو وې فرمائيل، ”گرانه، ستا گناهونه معاف شول.“ (٢١) نو د شرعي عالمانو او فريسيانو يو بل ته ووئيل چې، ”دا څوک دے چې کفر وائی؟ د خدای پاک نه بغير هم لا څوک د چا گناهونه بڅښلے شی څه؟“ (٢٢) خو عيسی د دوی په خيال پوهه وو چې دوی څه خيال کوی نو جواب يې ورکړو چې، ”تاسو په خپلو زړونو کبني داسې خيالونه ولې راولی؟“ (٢٣) آيا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې گناهونه دې معاف شو، او که دا چې ووائی چې پاڅه او وگرځه؟ (٢٤) خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شی چې ابن آدم سره په دني کبني د گناهونو د بڅښلو اختيار هم شته. ”هغه شل سپری ته يې وفرمائيل چې، ”زه تا ته وایم چې پاڅه، او بستره دې واخله او کور ته ځه.“ (٢٥) او هغه د هغوی په وړاندې سمدستی پاڅېدو او هغه بستره چې دے پرې پروت وو، يې واخسته او کور ته روان شو او د خدای پاک ثنا يې ووئيله. (٢٦) هغوی ټول سخت حېران شول او د خدای پاک ثنا يې ووئيله او پرې واخستل او وې وئيل چې، ”نن مونږ څه عجيبه کارونه وليدل.“

د حضرت عيسی متی رابلل

(٢٧) وروستو چې بيا عيسی بهر لاړو نو هغه لیوی نومې يو محصولچی وليدو چې د محصُول په کُرسی ناست وو او هغه ته يې وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“ (٢٨) او هغه پاڅېدو، هر

خه يې پرېښودل او په هغه پسي روان شو. (٢٩) بيا وروستو
 ليوى په خپل كور كښې د عيسى لويه مېلمستيا وكړله. په دې
 مېلمنو كښې گڼ محصولچيان او نور خلق هم شريك وو.
 (٣٠) فريسيانو او د هغوى د فرقې د شرعي عالمانو د عيسى
 مريدانو ته دا گيله وكړله چې، "تاسو د محصولچيانو او
 گناهگارو سره ولې يو خائ روتې خورئ؟" (٣١) عيسى هغوى
 ته جواب وركړو چې، "روغو خلقو ته د طبيب حاجت نه وي
 خو بيمارانو ته يې وي. (٣٢) زه د دې دپاره نه يم راغلى چې
 صادقانو ته دعوت وركړم بلکې د گناهگارو دپاره چې توبه
 وكړي."

د روژې په حقله تپوس

(٣٣) بيا هغوى عيسى ته وفرمائيل چې، "د يحيى مريدان خو
 روژې نيسي او عبادتونه كوي او دغه شان د فريسيانو
 مريدان هم، خو ستا مريدان خوري څښي." (٣٤) عيسى
 جواب وركړو، "ولې تاسو په جنجيانو هغه وخت روژه نيولې
 شئ كوم وخت چې زلمې د هغوى سره وي؟ (٣٥) خو يو
 وخت به راشي چې زلمې به د دوى نه بوتلې شي او دغه
 وخت به دوى روژې نيسي." (٣٦) عيسى هغوى ته دا مثال هم
 وفرمائيلو چې، "هيڅوك هم د نوې چوغې نه د دې دپاره ټوټه
 نه شلوي چې زړه پرې پيوند كړي. كه چېرې هغه داسې وكړي
 نو هغه به په نوې چوغې كښې سورې وكړي او دا نوې ټوكړه
 به د زړې سره هيڅ سمون ونه خوري. (٣٧) او څوك هم نوى
 مې په زړو مشكونو كښې نه اچوي، گڼې نو نوى مې به
 مشكونه وشلوي او مې به ضائع شي او مشكونه به تباه شي."

٢٨) نو په کار دی چې نوی مے په نوؤ مشکونو کښې واچولے شی. ٢٩) او هر چا چې زاړه مے څښلی وی د نوؤ میو خواهش به نه کوی، ځکه چې هغه وائی چې زاړه ښه دی.

د سبت په ورځ وږی شوکول

٦) نو یو ځل د سبت په ورځ عیسی د فصل په پټو تېرېدو او د هغه مریدانو وږی شوکول، هغه یې په لاسونو کښې مېرل او خوړل یې. ٢) ځینو فریسیانو دا وویل چې، ”تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چې د سبت په ورځ ناروا وی؟“ ٣) عیسی ورله جواب ورکړو، ”تاسو دا نه دی لوستلی کله چې داؤد او د هغه دوستان اوږی وؤ نو هغوی څه وکړل؟ ٤) هغه د خدای پاک کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روتی یې راواخسته او وې خوړه، اگر چې هغه په ده او د ده په ملگرو ناروا وه او صرف امامانو ته روا وه. او هغه څه خپلو دوستانو له هم ورکړه.“ ٥) بیا هغه دا وفرمائیل چې، ”ابن آدم د سبت د ورځې مالک دے.“

د یو وچ لاسی سری روغول

٦) د یو بل سبت په ورځ عیسی عبادتخانی ته ننوتو او تعلیم یې ورکولو. هلته په گڼه کښې یو سرے وو چې ښے لاس یې اوچ شوے وو. ٧) او د شرعی عالمانو او فریسیانو دې ته کتل چې عیسی به د سبت په ورځ دے روغ کړی او که نه؟ د دې دپاره چې په هغه باندې د هغه خلاف څه الزام ولگوی.

٨) خو هغه پوهېدو چې د دوی په زړونو کښې څه دی. نو هغه هغه سړی ته چې لاس یې وچ وو، وفرمائیل چې، ”پاخه او دلته ودرېږه.“ نو هغه پاڅېدو او هلته ودرېدلو. ٩) عیسی بیا هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو راته دا ووايئ چې د سبت په ورځ نېکی کول روا دی که بد، ژوند بچ کول که تباه کول؟“ ١٠) هغه ټولو ته گېرچاپېره وکتل او بیا یې هغه سړی ته وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ نو هغه داسې وکړل او د هغه لاس روغ جوړ شو. ١١) خو هغوی د غصې نه سره شول او یو بل ته یې وویل چې، ”مونږ د عیسی سره څه وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

١٢) هم په دغه ورځو کښې عیسی غرونو ته لاړو چې دُعا وکړی او ټوله شپه یې د خدای پاک نه دُعا وغوښتله. ١٣) چې سحر شو نو هغه خپل مریدان راوبلل او د هغوی نه یې دولس کسان خوښ کړل او هغوی یې رسولان وبلل: ١٤) شمعون په چا چې هغه پطروس نوم کېښودو، او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس، برتلمای، ١٥) متی، توما، د حلفی زوی یعقوب، او شمعون چې ورته ننگیالې هم وئیلې شی، ١٦) او د یعقوب زوی یهوداه، او یهوداه اسکریوتی چا چې وروستو د هغه جاسوسی وکړه.

د حضرت عیسیٰ تعلیم او شفا ورکول

١٧) عیسیٰ د هغوی سره د غره نه راکوز شو او په هوار مېدان کښې ودرېدو. په دغه ځای کښې د هغه د مریدانو ډله

او ډېر خلق، چې ټول د يهوديه او يروشلم او د صور او د صيدا د سمندري غاړې نه راټول شوي وو، (١٨) او د هغه اورېدو ته راغلي وو او چې دوی د خپلو رنځونو نه شفا ومومي. او هغه څوک چې پيريانو نيولي وو، روغ شول. (١٩) ټولو خلقو کوشش کولو چې لاس وروړي ځکه چې د هغه نه يو طاقت راوتلو او ټول به يې روغول.

برکتونه او غمونه

(٢٠) بيا عيسى خپلو مريدانو ته مخ راواړولو او وې فرمائيل چې، "تاسو بختور يئ چې غريبان يئ، ځکه چې د خدائ پاک بادشاهي ستاسو ده. (٢١) تاسو بختور يئ چې اوږي يئ، ستاسو لوږه به په مړېدو بدله شي. تاسو بختور يئ چې اوس ژاړئ، ستاسو ژړا به په خدا بدله شي. (٢٢) تاسو بختور يئ کله چې خلق تاسو نه نفرت کوي او د خپل مينځ نه مو شري او درته سپکې سپورې وائي او د ابن آدم د مريدي په وجه په تاسو الزام لگوي. (٢٣) نو په هغه ورځ تاسو خوشحالي کوئ او په خوشحالي ټوپونه وهي ځکه چې په آسمان کېنې ستاسو دپاره لوي اجر دے. هم دغه شان د دوي پلار نيکونو هم د نبیانو سره دغه شان سلوک کړے وو. (٢٤) خو اے مالدارو. په تاسو افسوس دے ځکه چې تاسو خپل د خوشحالي دور تير کړو. (٢٥) په تاسو افسوس چې اوس ماږه يئ ځکه چې تاسو به اوږي شئ. په تاسو افسوس چې اوس خاندئ، ځکه چې تاسو به په غم آخته شئ او ژاړئ به. (٢٦) افسوس دے په تاسو کله چې ټول خلق ستاسو بڼه تعريف کوي نو دغه شان د هغوي پلار نيکونو د دروغونو نبیانو تعريف هم کولو.

دشمنانو سره مينه

٢٧) خو ما ته غور شئ چې زه درته خه وايم د خپلو دشمنانو سره مينه كوي او څوك چې ستاسو نه نفرت كوي د هغوي سره بنه كوي. ٢٨) د هغوي دپاره برکت غواړئ څوك چې په تاسو لعنت كوي او د هغوي دپاره دعا كوي څوك چې تاسو يې عزته كوي. ٢٩) كه څوك تاسو په يو مخ ووهي نو هغه ته بل مخ هم ورواړوي. كه څوك ستاسو چوغه واخلي نو هغه ته خپل قميص هم وركړي. ٣٠) څوك هم چې ستاسو نه خه وغواړي هغوي له يې وركړي. كله چې تاسو نه څوك هم ستاسو څيز واخلي نو د هغه نه يې بيا تپوس مه كوي. ٣١) د نورو سره داسې سلوك كوي لكه څنگه سلوك چې تاسو د ځان دپاره غواړي. ٣٢) كه تاسو صرف د هغوي سره مينه كوي څوك چې تاسو سره مينه كوي نو بيا تاسو د كوم اجر اميدوار يئ؟ ځكه چې گناه گار هم د هغه چا سره مينه كوي څوك چې د هغوي سره مينه كوي. ٣٣) او كه چرې تاسو د هغه چا سره نېكي كوي څوك چې تاسو سره بېگړه كوي نو ستاسو خه اجر دے؟ ځكه چې گناه گار خو هم دغسې كوي. ٣٤) او كه چرې تاسو تش هغه چا له قرض وركوي چې ستاسو باور وي چې تاسو ته به يې واپس كړي نو په دې كېني ستاسو اجر خه دے؟ ځكه چې گناه گار هم يو بل له قرض وركوي او يو بل ته يې پوره واپس كوي. ٣٥) خو تاسو د خپلو دشمنانو سره مينه او نېكي كوي او قرض بغير د خه لالچه وركوي. نو تاسو به پېر لوي اجر ومومي. تاسو به بيا د خدای تعالی زامن شئ ځكه چې هغه په خپله هم په ناشكرو او په شريرانو مهربانه دے. ٣٦) ترس ناك شئ لكه څنگه

چي ستاسو پلار هم ترس ناک دے.

په نورو خلقو الزام لگول

٣٧ په نورو الزام مۀ لگوئ نو په تاسو به هم الزام ونۀ

لگولے شی. بل څوک مۀ مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونۀ

گڼلے شی. معاف کوئ نو تاسو به هم معاف کړے شی. ٣٨

ورکړئ، نو تاسو ته به واپس درکړے شی. نو ستاسو جولی

ته به ستاسو برخه بنۀ منډلې درېلې بنۀ پکه تر خولې خولې

واپس ملاو شی. نو چې څنگه تاسو د بل ناپ تول کوئ دغه

رنگ به واپس ستاسو ناپ تول کولے شی. ٣٩ او عیسیٰ

هغوئ ته یو مثال هم وئیلو چې، ”ولې یو پوند بل پوند ته لار

بنودلے شی څۀ؟ آیا دواړه به په کنده کښې ونۀ غورزیږی

څۀ؟ ٤٠ شاگرد د خپل اُستاز نه لوی نۀ وی خو هر هغه

څوک چې پوره تربیت حاصل کړی نو هغه به د خپل اُستاز

په شان شی. ٤١ تاسو د خپل ورور د سترگې خسنی ته ولې

گوته نیسیٰ خو په خپله سترگه کښې درته تیر نۀ بنکاری؟ ٤٢

تۀ څنگه خپل ورور ته دا وئیلے شې چې، وروره، راشه چې

ستا د سترگې نه دا خسنے وباسم، خو حال دا چې په خپله

سترگه کښې درته تیر نۀ بنکاری؟ اے ریاکاره، اول د خپلې

سترگې نه تیر وباسه، نو بیا به ستا سترگې وغږیږی چې د

خپل ورور د سترگې نه خسنے وباسې.

ونه د مېوې نه پېژندلے شی

٤٣ هیڅکله بنۀ ونه بده مېوه نۀ نیسی، او هیڅکله بده ونه بنۀ

مېوه نۀ نیسی، ٤٤ ځکه چې هره ونه په خپلې مېوې پېژندلے

کیري. تہ د ازغو بوتو نہ اینخر نہ شی راتولولے او نہ د جاپو
 بوتو نہ انگور راشوکولے شی. (۴۵) بنہ سرے بہ د خپل زرہ
 د خزانې نہ بنہ خیزونہ راوباسی او بد سرے بہ د خپل زرہ د
 بدې خزانې نہ بدې خبرې ویاسی، حُکے چې کومې خبرې چې
 په خولہ راخی هغه د زرہ نہ راوخی.

دوه قسمه بنیادونه

(۴۶) تاسو ما ته ولې مالک مالک وایئ او هغه کار هیڅکله هم
 نہ کوئ چې زه یې درته وایم؟ (۴۷) هر هغه څوک چې ما له
 راخی او زما خبرې اوری او عمل پرې کوی نو زه به تاسو ته
 وبنایم چې هغه د چا په شان دے. (۴۸) هغه د یو داسې سړی
 په شان دے چا چې د کور جوړولو دپاره بنه ژور بنیادونه
 وکنستل او بنیاد یې په پوخ گت کېښودلو. او هر کله چې
 سېلاب راغلو نو په کور وروختو خو هغه یې ونه خوځولے
 شو حُکے چې هغه پوخ جوړ شوے وو. (۴۹) خو څوک چې
 زما خبرې اوری او عمل پرې نہ کوی نو هغه د داسې سړی
 په شان دے چا چې د خپل کور بنیاد د زمکې په مخ جوړ
 کړو. کله چې سېلاب راغلو نو په کور وروختو نو هغه یې
 راوغورزولو او بلکل تباہ یې کړو.

د صوبه دار د نوکر روغول

۷ (۱) کله چې یې ټولې خبرې خلقو ته خلاصې کړې نو
 عیسیٰ کفرنحوم ته لاړو. (۲) هلته د صوبه دار یو نوکر وو
 کوم چې په هغه ډېر گران وو. او هغه مرگی حال پروت وو.

٣) نو کله چې صوبه دار د عیسیٰ په حقله واورېدل نو هغه یو څو یهودیان مشران ورولبړل او خواست یې ورته وکړو چې هغه راشی او د هغه نوکر له شفا ورکړی. ٤) هغوی عیسیٰ له راغلل او پېر زاری منت یې ورته وکړو او ورته یې وویل چې، ”صوبه دار ستا د مدد حقدار دے، ٥) ځکه چې هغه زمونږ د قوم خوږمن دے او هغه زمونږ دپاره عبادتخانه هم جوړه کړې ده.“ ٦) عیسیٰ د هغوی سره لاړو. نو چې هغه کور ته نږدې شو نو صوبه دار یو څو دوستان په دې غرض ورولبړل چې، ”مالکه، نور تکلیف مه کوه ځکه چې زه د دې جوگه نه یم چې ته زما کور ته راشی. ٧) زه په خپله خوڅه هم نه یم نو په دې وجه زه تاسو ته حاضر نه شوم. خو که تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. ٨) ځکه چې زه پوهېرم چې زه په خپله د بل د حکم لاندې یم او سپاهیان زما د حکم لاندې دی. زه چې یو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه یې هغه شان کوی.“ ٩) کله چې عیسیٰ دا واورېدل نو د هغه ایمان ته حېران شو، نو هغه گڼې ته وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته دا وایم چې ما داسې ایمان په بنی اسرائیلو کښې چرته هم نه دے لیدلے.“ ١٠) او هغه مشران چې کور ته واپس راغلل نو هغوی هغه نوکر روغ جوړ ولیدو.

د نائن د کونډې بنځې زوی ژوند کول

١١) پس له هغې عیسیٰ نائن نومې ښاریې ته لاړو. د هغه سره خپل مریدان او نور گڼ خلق هم ورسره ؤو. ١٢) کله چې

هغه د بناړيې دروازي ته ورسېدلو نو يوه جنازه يې وليده. دغه جنازه د يوې کونډې د يک يو زوی وه او د دې سره د بناړيې گڼ خلق ؤو. (۱۳) کله چې مالک عيسى هغه وليدله نو زړه يې پرې وسوزېدلو او وې فرمائيل، ”بس نوره مه ژاړه.“ (۱۴) د دې سره هغه وروړاندې شو او د جنازې په کت يې لاس کېښودلو او جنازه وړونکي ودرېدل. بيا هغه وفرمائيل چې، ”راپاڅه اے زلميه.“ (۱۵) هغه مړې کېښناستو او په خبرو يې شروع وکړه او عيسى هغه خپلې مور ته بيا حواله کړو. (۱۶) په هغه ټولو خلقو باندې زبردسته يره خوره شوله او هغوی ټولو د خدای پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، ”زمونږ په مينځ کېښي يو لوی نبی رابنکاره شوې دے او خدای پاک د خپلو خلقو د مدد دپاره راغلی دے.“ (۱۷) عيسى چې څه کړی ؤو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه او خوا او شا کېښي خوره شوه.

د حضرت يحيى پېغام وړونکي لېږل

(۱۸) د يحيى مريدانو هغه په دې هر څه خبر کړو. هغه خپل دوه مريدان راوغوښتل (۱۹) او مالک له يې ولېږل چې تپوس وکړی چې، ”ته هغه راتلونکې يې يا دا چې مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (۲۰) هغه پېغام وړونکي عيسى له لارې او ورته يې ووئيل، ”بېتسمه ورکوونکي يحيى مونږ تا له رالېږلی ؤو چې تپوس وکړو چې ته هغه راتلونکې يې که مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (۲۱) هم په هغه ساعت عيسى ډېرو خلقو ته د بيماريانو نه شفا ورکړله، طاعون او بد پيريان يې لرې کړل او ډېرو ږندو له يې بينائې ورکړه. (۲۲) بيا هغه هغه مريدانو ته

جواب ورکړو چې، ”لار شئ او هر څه چې تاسو اورئ او گورئ هغه يحيی ته ووايئ چې رانده بيا کيږي، شل گرځي، جذاميان پاکيږي، کانه اورئ، مري بيا ژوندي کيږي او غريبانان بڼه زيرے اورئ. (۲۳) او بختور دی هغه څوک چې ما نه ازاروی.“ (۲۴) کله چې د يحيی مريدان رخصت شول نو عيسی د هغه په حقله خلقو ته وفرمائيل چې، ”تاسو د څه ليدلو دپاره بيا بان ته تلی وئ؟ يوه لوڅه چې باد خوځوله څه؟ (۲۵) نو بيا تاسو د څه ليدو له وتلی وئ؟ يو کس چې قيمتی جامې يې اچولې وې؟ گورئ، د چا چې قيمتی لباس وی او عېش عشرت کوی هغوی په محلونو کښې ژوند کوی. (۲۶) نو بيا تاسو بهر د څه ليدو له وتلی وئ؟ يو نبي ليدو له؟ او، زه دا وایم چې د يو نبي نه هم ډېر لوی. (۲۷) دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې ليکلے شوی دی چې، ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته لاره تياره کړی.“ (۲۸) زه تاسو ته وایم د زمکې په مخ بل څوک د يحيی نه لوی نشته خو بيا هم د خدای پاک په بادشاهی کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغه نه لوی دے.“ (۲۹) او ټولو خلقو چا چې د عيسی خبرې واورېدلې نو سره د محصولچيانو يې د خدای پاک لار سمه وگڼله ځکه چې د يحيی نه يې بپتسمه اخستې وه، (۳۰) خو بې د فریسيانو او د شرعې د عالمانو نه چا چې د هغه د بپتسمې نه انکار کړے وو او د ځان دپاره يې د خدای پاک د حکم نه مخ اړولے وو. (۳۱) ”د دې پيړۍ د خلقو مثال په څه درکړم؟ هغوی د چا په شان دی؟ (۳۲) هغوی په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی څوک چې يو بل ته چغې وهی او وائی چې، مونږ تاسو ته شپيلۍ وغږولې او تاسو گڼا ونه کړه. مونږ ژړا انگولا وکړه او تاسو

ویر ونه ڪرو. (۲۳) ڪڪه چي ٻيڻسمه ورڪوونڪي يحيى راغلو
 چي هغه نه روتي خورله او نه يي مے ڄنبل نو تاسو وئيل
 چي، په هغه پيريان ناست دي. (۲۴) او ڪله چي ابن آدم راغلو
 چي خوري ڄنبي نو تاسو وائي چي، ده ته وگوري. دا گيڊور
 شرابي د محصولچيانو او گناهارو دوست دے. (۲۵) خو بيا
 هم حڪمت په خپلو ڪارونو ڪولو صادق ثابت شو.

يوه گناهاره بنهه معاف ڪول

(۲۶) يو فريسي د عيسيٰ مېلمستيا وڪرله. هغه د فريسي ڪور
 ته لاڙو او خوراڪ ته ڪنهناسو. (۲۷) نو په هغه بنار ڪنبي
 يوه زناڪاره بنهه چي د عيسيٰ د راتلو نه خبر شوله چي د يو
 فريسي په ڪور ڪنبي مېلمه دے نو قيمتي عطريي د مرمرو په
 عطردان ڪنبي راوڙل. (۲۸) هغه د عيسيٰ د پڻو سره وروستو
 ودرېدله او په ڙا شوه او د هغه پڻي د هغي په اوبنڪو لمدې
 شوې او هغه هغي په خپلو وپڻتو وچي ڪرې او بنڪل يي
 ڪرې او عطريي پري وچول. (۲۹) ڪله چي د هغه ڪوربه
 فريسي دا وليدل نو د ڄان سره يي وئيل، ”ڪه دا سرے
 چرې رڻتيني نبي وے نو هغه به په دې خبر وے چي دا
 لاس وروڙونڪي بنهه څوڪ ده او دا څنگه بنهه ده يعني يوه
 گناهاره ده.“ (۳۰) عيسيٰ د هغه په زڙه پوهه شو او ورته يي
 وفرمائيل چي، ”شمعونه. زه تا ته ڄه وئيل غواڙم.“ هغه
 وئيل چي، ”ووايه مالڪه.“ (۳۱) عيسيٰ ورته وفرمائيل چي، ”د
 يو سودخور دوه قرضداري وُو. يو ته يي پڻهه سوه ديناره
 قرض وُو او په بل يي پڻوس. (۳۲) د دواڙو سره د قرض
 ورڪولو هيڄ درڪ نه وُو نو دواڙو ته يي ويڄنبل. نو اوس

ووايه چې په دې دواړو کښې به د هغه سره زياته مينه کوم يو کوی؟“ (۳۳) شمعون جواب ورکړو، ”زما په خيال چې کوم سړی ته يې زياتې وبخښلې.“ عیسی وفرمائيل چې، ”بې شکه تۀ صحیح وائی.“ (۳۴) بيا يې ښځې ته مخ ورواړولو او شمعون ته يې وفرمائيل چې، ”تۀ دا ښځه وينې؟ زۀ ستا کور ته راغلم او تا زما د پښو دپاره اوبۀ قدرې هم رانه کړې خو دې ښځې زما پښې په خپلو اوبښکو لمدې کړې او هغه يې په خپلو وېستو وچې کړې. (۳۵) تا زۀ ښکل قدرې نه کړم خو د کوم وخت نه چې زۀ راغله يم هغه لگيا ده زما پښې ښکلوی. (۳۶) تا زما سر په تېلو غوړ نه کړو او هغې زما په پښو عطر واچول. (۳۷) زۀ تا ته دا وایم چې هغې دومره مينه وکړله ځکه چې د هغې ډېر گناهونه بخښلې شوی دی. د چا چې لږ گناهونه بخښلې شوی وی هغه لږه مينه کوی.“ (۳۸) بيا عیسی هغې ته وفرمائيل چې، ”ستا گناهونه وبخښلې شول.“ (۳۹) نو مېلمنو په خپلو کښې ووئيل چې، ”دے لا څوک دے چې گناهونه هم بخښی؟“ (۴۰) او بيا عیسی هغې ښځې ته وفرمائيل چې، ”تۀ خپل ايمان بچ کړې، په خير لاره شه.“

د حضرت عیسی زانۀ مريدانې

۸ (۱) د دې نه پس عیسی ښار په ښار او کلی په کلی ګرځېدو، بيان يې کولو او د خدای پاک د بادشاهی زیرے يې اورولو. او هغه سره هغه دولس مريدان هم وو، (۲) او يو څو ښځې وې څوک چې د پيريانو نه خلاصې شوې وې او د

رنځونو نه جوڙي شوې وڃي. په دوي کښي مريم چي د مگداليني په نوم يادېده د چا نه چي اووه پيريان شلې شوي و، (٣) او يوانه چي د هيروديس د خوزا نومي ناظر ښځه وه او سوسنا ه او نورې پيرې ښځې چي په خپل مال دولت يې د هغوي خرچه کوله.

د زميندار مثال

(٤) او پر خلق د مختلفو ښارونو نه عيسي ته راجمع کېدل نو هغه په دې مثال کښي خبرې وکړې، (٥) ”يو زميندار د تخم گرلو دپاره بهر لارو نو چي کله هغه په خپل پتي کښي تخم نوستلو نو څه تخم ترې نه په لاره پرېوتو او د پښو د لاندې شو او د هوا مارغان راغلل هغه يې وخورو. (٦) څه تخم په کانيزه زمکه پرېوتو او څه وخت پس زرغون شو او اوچ شو ځکه چي د نمي کمې وو. (٧) او څه تخم په غنو کښي پرېوتو، ازغي ورسره لوي شول او فصل يې لاندې کړو. (٨) او څه تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او راوتوکېدو او لوي شو يو په سل غله يې وکړه.“ هر کله چي عيسي دا وفرمائيل نو آواز يې وکړو، ”که څوک د اورېدو غوږونه لري نو هغه دې واورى.“

د مثالونو مطلب

(٩) د هغه مريدانو تپوس ترې وکړو چي د دې مثال مطلب څه وو؟ (١٠) نو هغه وفرمائيل چي، ”تاسو ته دا موقع درکړې شوې ده چي د خدائ پاک د بادشاهي په رازونو پوهه شئ، خو زه د نورو دپاره په مثالونو کښي تعليم ورکوم،

”هغوئ گوری خو وینی نه، اوری خو پوهیږی نه.“

د زمیندار د مثال تشریح

۱۱) د دې مثال مطلب دا دے چې تخم د خدای پاک کلام دے. ۱۲) او د لارې په غاړه هغه څوک دی چې څوک دا اوری خو وروستو ابلیس راشی او هغه کلام د هغوئ د زړه نه یوسی، هسې نه چې ایمان راوړی او خلاصون بیامومی. ۱۳) په کانیزه زمکه د کرلے شوی تخم مثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واورى په خوشحالی سره یې قبول کړی خو جرړې یې نه وی او د لږ وخت دپاره پرې ایمان راوړی نو د آزمېښت په وخت کېښې تیندک وخورى. ۱۴) او په غنو کېښې د پرېوتلی تخم مثال د هغه چا دے څوک چې کلام واورى خو نوره وده یې د مال دولت لالچ او د ژوند د خوشحالیو په وجه مری خپه کړی او مېوه یې پخه نه شی. ۱۵) خو د ښې زمکې مثال د هغه چا دے څوک چې په ښه او پاک زړه سره کلام واورى او پرې مضبوط شی او په دې د صبر مېوه راوړى.

د ښانک د لاندې پیوه

۱۶) داسې هیڅوک نشته چې پیوه بله کړی او بیا یې د لوبښی د لاندې پټه کړی او یا یې د کټ لاندې کېږدی بلکې هغه یې په پیوټ ږدی چې هر راتلونکے کس یې رڼا وویښی. ۱۷) داسې پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نه شی او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه شی. ۱۸) نو خبردار شی چې تاسو څنگه اورئ ځکه چې د هر چا سره چې څه وی هغه له به نور

هم ورکړې شې، او د چا سره چې څه نه وی هغه نه به هغه
څه هم واخستلې شې چې ورسره وی.

د حضرت عیسیٰ رښتینې رښته دار

١٩) بیا د عیسیٰ مور او وروڼه راغلل خو د گڼې له کبله هغه
ته وروڼه رسېدل. ٢٠) چا هغه ته وویل چې، ”ستا مور او
ورویه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړي.“ ٢١)
هغه جواب ورکړو، ”زما مور او زما وروڼه هغه څوک دی
چې د خدای پاک کلام اوری او عمل پرې کوی.“

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان ودرول

٢٢) یوه ورځ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره په کشتۍ کښې سور
شو او ورته یې وفرمائیل، ”راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته
لاړ شو.“ نو هغوی روان شول. ٢٣) او کله چې هغوی په
کشتۍ کښې روان وو، نو هغه اوډه شو. خو په دریاب کښې
یو زورور طوفان راغلو، او کشتۍ د اوبو نه په پکېدو شوه او
هغوی په سخته خطر کښې وو. ٢٤) مریدان هغه له ورغلل
او په چغو یې رابېدار کړو، ”مالکه، مالکه، مونږ ډوبیږو.“ هغه
بېدار شو او سیلی او د اوبو چپې یې ورتلې. طوفان ودرېدو
نو په هغه ساعت قلاړه قلاړی شوه. ٢٥) هغه ترې تپوس
وکړو، ”ستاسو ایمان چرته دے؟“ هغوی په یره او حېرانتیا
یو بل ته وویل چې، ”دا لا څه قسم سرے دے چې هوا او
چپو له حکم ورکوی او هغوی یې حکم مني؟“

په گراسينيانو کښې د پيريانو نيولې سرې روغول

٢٤) بيا عيسی د خپلو مريدانو سره د گراسينيانو علاقې ته ورسېدلو کوم چې د گليل په بله غاړه وو. ٢٧) څنگه چې عيسی وچې ته راکوز شو نو يو سرې پې وليدو چې پيريانو نيولې وو او د ډېر وخت نه يې نه خو جامې اغوستې وې او نه کور کښې اوسېدلې وو خو په قبرستان کښې ډېره وو. ٢٨) کله چې هغه عيسی وليدلو نو چغې يې کړې او سجده يې ورته وکړه او دا چغې يې وهلې، ”اے عيسی، د خدای پاک زويه، ته زما نه څه غواړې؟ د خدای تعالی دپاره ما مه په عذابوه.“ ٢٩) ځکه چې عيسی پيريانو ته حکم کړې وو چې دې سرې نه راوځئ. ډېر ځله يې هغه نيولې وو او د حفاظت د کبله به په زنځيرونو کښې وتړلې شو او زولنی به ورواچولې شوې خو هر ځل به هغه ځان خلاصولو او پيريانو به هغه بيابان ته بوتلو. ٣٠) بيا عيسی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نوم دې څه دے؟“ هغه وويل چې، ”زما نوم لښکر دے،“ ځکه چې هغه ډېرو پيريانو نيولې وو. ٣١) هغوی منت زاری ورته وکړه چې دا حکم مه راکوه چې تاترين ته وغورزېږئ. ٣٢) نو هلته د غره په خوا کښې د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېده او پيريانو منت زاری ورته وکړه چې، ”مونږ له اجازت راکړه چې په دوی کښې ورننوځو.“ نو هغه هغوی له اجازت ورکړو. ٣٣) بيا پيريان د سرې نه راوتل او په خنزيرانو کښې ورننوتل او ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته درياب ته پرېوته او ډوبه شوه. ٣٤) د خنزيرانو ساتونکو چې دا وليدل نو وتښتېدل. هغوی ښار او بانډو ته دا خبر ورسولو. ٣٥) او خلق د دې تماشي

دپاره بهر راووتل. کله چې هغوی عیسیٰ له راغلل هغه سرې چې پیریان ترې تللی ؤو یې ولیدو چې جامې یې اغوستې وې او سم دم د عیسیٰ په پښو کښې ناست وو او هغوی وپرېدل. (۲۶) کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه هغوی نورو ته وویل چې دا پیریانو نیولې سرې څنگه روغ شو. (۲۷) نو د ګراسینیانو د ملک ټولو خلقو عیسیٰ ته منت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لار شه. ځکه چې هغوی ډېر یږې اخستی ؤو. نو هغه کشتی ته وختلو او واپس لاړو. (۲۸) د کوم سرې نه چې پیریان پاڅېدلی ؤو هغه ورته خواست وکړو چې ورسره ملګرې شی. خو عیسیٰ هغه رخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې، (۲۹) ”خپل کور ته واپس لار شه او هغه هر څه بیان کړه چې خدای پاک ستا دپاره وکړل.“ هغه لاړو په ښار کښې هرې خوا ته وګرځېدو او چې عیسیٰ د هغه دپاره څه کړی ؤو هغه یې خلقو ته بیان کړل.

د حضرت عیسیٰ یوه جینی راژوندی کول او یوې ښځې له شفا ورکول

(۳۰) کله چې عیسیٰ راواپس شو نو خلقو ورته هرکلی ووي ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار ؤو. (۳۱) بیا یائیر نومې یو سرې راغلو چې د عبادتخانی یو مشر وو. هغه د عیسیٰ په پښو پرېوتو او منت زاری یې ورته وکړه چې، ”ما سره کور ته لار شه.“ (۳۲) ځکه چې د هغه د دولسو کالو یک یو لور وه چې مرګی حال وه. کله چې عیسیٰ ورسره لاړو نو د خلقو په ګڼه کښې راګېر شو. (۳۳) په هغوی کښې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله او هیچا یې علاج نه شو

کولے. (۴۴) هغه د شا د طرفه راغله او د هغه د جامو لمن له
یې لاس وروړو او سمدستی یې وینه ودرېده. (۴۵) عیسیٰ
وفرمائیل، ”دا چا ما له لاس راوړو؟“ ټول منکر شول او
پطروس ووئیل، ”مالِک، ګڼه درباندي راتوله ده او خلق درته
راجختیری.“ (۴۶) خو عیسیٰ وفرمائیل چې، ”چا خو ما له
لاس راوړو ځکه چې زه پوهه شوم چې یو طاقت ما نه بهر
شو.“ (۴۷) کله چې بنځه پوهه شوه چې هغه پټېدې نه شی،
نو په رپېدو سره راغله او د هغه په پښو کښې پرېوتله او د
ټولو خلقو په وړاندې یې د دې اقرار وکړو چې هغې ولې هغه
له لاس وروړو او څنگه هغه سمدستی جوړه شوه. (۴۸) نو
هغه هغې ته وفرمائیل چې، ”زما لورې، ستا ایمان ته روغه
کړې، په خیر لاره شه.“ (۴۹) هغه لا دا خبرې کولې چې د
عبادتخاني د مشر د کور نه څوک راغلو چې خبر ورکړی
چې، ”ستا لور مړه شوه او اُستاز نور مه په تکلیف کوه.“ (۵۰)
خو عیسیٰ چې دا واورېدل نو هغه ته یې وفرمائیل چې، ”یربره
مه. صرف ایمان وساته نو هغه به بچ شی.“ (۵۱) کله چې هغه
کور ته ورسېدو هغه د پطروس، یوحنا، یعقوب او د جینی د
مور پلار نه علاوه ځان سره نور څوک ننوتلو ته پرې نه
ښودل. (۵۲) هغوی ټولو د هغې جینی دپاره ژړا انگولا کوله.
خو هغه وفرمائیل چې، ”مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو
اوده ده.“ (۵۳) خو هغوی ورپورې وخنډل ځکه چې ښه خبر
و چې هغه مړه ده. (۵۴) خو عیسیٰ هغه د لاسه ونيوله او
ورته یې وفرمائیل چې، ”پاخه زما بچی.“ (۵۵) د هغې روح
واپس راغلو، هغه سمدستی پاڅېده بیا هغه هغوی ته وفرمائیل
چې هغې ته د خوړلو څه ورکړئ. (۵۶) د هغې مور پلار اریان
دریان شول خو هغه هغوی ته حکم ورکړو چې، ”هر څه چې

وشول دا چا ته مء وايء.

د دولسو رسولانو لېږل

۹

۱) بيا عيسى دولس مريدان راوغوښتل او هغوى له يې د پيريانو د شړلو او د بيماريانو د شفا اختيار وركړو. ۲) او هغه هغوى د خدائى پاك د بادشاهي د بيانولو او د بيمارانو د شفا دپاره ولېږل. ۳) هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”خان سره هيڅ مء اخلى، نه امسا، نه تيلي، نه روتى او نه پېسې او نه دويم قميص. ۴) كوم كور ته چې تاسو ننوځئ نو هلته پاتې شئ او هم هلته نه رخصت شئ. ۵) او كوم خلق چې تاسو قبول نه كړى نو چې كله تاسو د هغوى ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوږې وڅنډئ چې د هغوى خلاف گواهي شى.“ ۶) نو هغوى روان شول، كلي په كلي گرځېدل او په هر ځاى كښې يې زيرى خورولو او بيمارانو له يې شفا وركوله.

د هيروديس پرېشاني

۷) اوس گورنر هيروديس هم د دې هر څه په حقله خبر شو او په سوچ كښې ډوب شو ځكه چې ځينې خلقو دا وئيل چې يحيى بيا د مرو نه راژوندې شوى دى. ۸) او چا وئيل چې الياس رابنكاره شوى دى او ځينو وئيل چې د پخوانو پېغمبرانو نه يو راژوندې شوى دى. ۹) هيروديس ووئيل چې، ”د يحيى سر ما په خپله پرې كړې دى خو دا لا څوك دى چې دا دومره زور شور يې دى؟“ نو هغه د عيسى سره د ملاوېدو په كوشش كښې وو.

پینځه زره سپرو او ورسره بشځو او ماشومانو له

روتی ورکول

١٠) کله چې رسولان واپس راغلل نو عیسیٰ ته یې خپله کار گزارۍ بیان کړه نو هغه هغوی سره بیتِ صیدا نومې ښارې ته پټ لاړو. ١١) خو خلق خبر شول او ورپسې لاړل. هغه خلقو ته هرکله ووئیلو او هغوی ته یې د خدای پاک د بادشاهی په حقله خبرې وکړې او چا ته چې د علاج ضرورت وو، هغوی له یې شفا ورکړه. ١٢) کله چې ماښام شو نو هغه دولس مریدان هغه له ورغلل او ورته یې وویل، ”دا خلق رخصت کړه چې خوا او شا کلو او بانډو ته لاړ شی او ځان له د شپې تېرولو او د خوراک بندوبست وکړی ځکه چې مونږ دلته په خوشی بیابان کښې یو.“ ١٣) خو عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو د ځانه دوی ته د خوراک څه ورکړئ چې وې خوری.“ نو هغوی وویل چې، ”مونږ سره خو پینځه روتی او دوه کبان دی، نور هیڅ نشته، ترڅو چې مونږ په خپله لاړ نه شو او د دوی دپاره د خوراک څښاک بندوبست ونه کړو.“ ١٤) دا خوا او شا پینځه زره سپری وو. هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”د دوی نه د پنځوسو پنځوسو کسانو پېنډې جوړې کړئ.“ ١٥) هغوی هم داسې وکړل او ټول یې کښېنول. ١٦) بیا عیسیٰ هغه پینځه روتی او دوه کبان واخستل او آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو، ماتې یې کړې او مریدانو له یې ورکړې چې په خلقو یې تقسیم کړی. ١٧) هغوی ټولو ښه په مړه گڼه خوراک وکړو او کومې پاتې ټوکړې چې راټولې کړې شوې نو دولس ټوکړې ترې پکې شوې.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اقرار

١٨ یوه ورځ چې عیسیٰ یواځې دُعا کوله او د هغه مریدان هم حاضر وُو نو هغه د هغوی نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی چې زه څوک یم؟“ ١٩ هغوی جواب ورکړو، ”ځینې وائی چې بیتسمه ورکونکے یحییٰ دے، نور دې الیاس گڼی، او ځینې وائی چې د پخوانو نبیانو نه یو بیا راژوندے شوے دے.“ ٢٠ نو هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه وایئ چې زه څوک یم؟“ پطروس جواب ورکړو، ”ته د خدای پاک مسیح یی.“

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او بیا ژوندی کېدلو په حقله پېشگوئی

٢١ بیا هغه هغوی په سختی سره منع کړل او حکم یې ورکړو چې، ”هیچا ته مه وایئ.“ ٢٢ او هغه وفرمائیل چې، ”ابن آدم به خامخا پیرې سختی وزغمی او مشران، مشران امامان او د شرعی عالمان به یې رد کړی، او هغه به ووژلے شی، او په درېمه ورځ به راژوندے شی.“ ٢٣ بیا هغه هغوی ټولو ته وفرمائیل، ”که څوک زما مریدان جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، او هره ورځ دې خپله سولی راواخلي او ما پسې دې راځی.“ ٢٤ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی. ٢٥ که څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا ومومی نو هغه ځان له څه فائده ورکړه؟ ٢٦ څوک چې په ما او زما په

کلام شرمیږی نو ابن آدم به د هغوی نه و شرمیږی، کله چې هغه په خپل جلال او د پلار او د پاکو فرښتو جلال سره راشی. (۲۷) خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان ولاړ دی چې هغوی به تر هغې نه مری ترڅو چې د خدای پاک بادشاهی ونه وینی.

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

(۲۸) د دې خبرو نه اته ورځې پس هغه پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره کړل او د دُعا دپاره غره ته لاړل. (۲۹) هر کله چې هغه دُعا کوله نو د هغه شکل بدل شو او د هغه جامې برېښېدونکې سپینې شوې. (۳۰) نو ناگهانه هغوی دوه سړی ولیدل چې موسیٰ او الیاس وو، چې د هغه سره یې خبرې کولې. (۳۱) هغوی په جلال کښې ښکاره شول او د هغه د مرگ په حقله یې خبرې وکړې چې په یروشلم کښې پوره کېدونکې وې. (۳۲) په دې وخت کښې پطروس او د هغه ملگری په ښه خوب ورغلی وو، خو هر کله چې هغوی بېدار شول نو هغوی د ده جلال ولیدو او هغه دوه سړی یې هم ورسره ولاړ ولیدل. (۳۳) او کله چې هغوی د عیسیٰ نه رخصتېدل نو پطروس عیسیٰ ته وویل چې، ”مالکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښه دی. مونږ پرېږده چې درې جونگرې جوړې کړو، یوه ستا دپاره، یوه د موسیٰ دپاره او یوه د الیاس دپاره.“ خو هغه نه پوهېدو چې څه یې وئیل. (۳۴) هغه لا دا خبرې کولې چې یوه وریخ راخوره شوه او په هغوی یې سورې وکړو. هغوی وپرېدل څنگه چې په وریخ کښې ننوتل. (۳۵) بیا د وریخې نه یو آواز راغلو چې وې فرمائیل، ”دا زما

زوی دے، زما غوره کړے. د دۀ خبرې واورئ.“ (۳۶) هر کله چې آواز ختم شو نو عیسیٰ یې یواځې ولیدلو. نو مریدان غلی پاتې شول او هر څۀ چې یې لیدلی ؤو، په هغه وخت یې هیچا ته هم حال ونۀ وې.

پیریانو نیولے هلک روغول

(۳۷) بله ورځ چې هغوی د غره نه راکوز شول نو ډېره لویه گڼه ورته راټوله شوې وه. (۳۸) بیا د گڼې نه یو سپری چغه کړه، ”أستاذہ، زاری درته کوم چې زما په یک یو زوی نظر وکړه. (۳۹) هر وخت یې پیرے نیسی، چغې ترې وباسی، تاو راتاو یې کړی او را وی غورزوی او په خوله یې ځگونه رامات شی او چې ډېر بد یې زخمی کړی نو هله ترې لار شی. (۴۰) ما ستا مریدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوی پاتې راغلل.“ (۴۱) عیسیٰ جواب ورکړو، ”اے بی‌ایمانه او بدکاره پیری، زۀ به ترڅو تاسو سره یم او تاسو به زغم؟ خپل زوی دلته راوله.“ (۴۲) خو د راوستو نه مخکې پیریانو هغه ماشوم راوپرزولو او تاو راتاو یې کړو، خو عیسیٰ پیرے ورتلو، هلک یې روغ کړو او پلار ته یې واپس حواله کړو. (۴۳) او هغوی ټول د خدای پاک د لویئ او د هغه د شان او شوکت یرې واخستل.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله بیا پېشگوئی

ټول خلق د دۀ په دې ټولو کارونو حېران شول او عیسیٰ په دې وخت کېنې خپلو مریدانو ته وفرمائیل، (۴۴) ”پرېردئ او دا خبرې په کولواو غوږونو واورئ. ابن آدم به د دشمنانو

لاسونو ته حواله ڪرڻ لاءِ ٿي. (45) ”خو هغوى د هغه په دې وينا پوهه نه شول ځكه چې د دې مطلب د هغوى نه پټ وو د دې دپاره چې هغوى په دې ونه رسي او هغوى په دې حقله د هغه نه د تپوس ڪولو نه هم ږږېدل.“

د ټولو نه لوى څوك دى؟

(46) د هغوى په مينځ ڪښې دا بحث شروع شو چې په مونږ ڪښې د ټولو نه لوى څوك دى. (47) عيسى په دې پوهه وو چې د دوى په زړونو ڪښې څه تېرېږي نو هغه يو ماشوم د لاسه ونيولو او په خپله خوا ڪښې يې ودرولو (48) او هغوى ته يې وفرمائيل، ”څوك چې زما په نوم داسې ماشوم قبول ڪړي هغه ما قبلوى، او څوك چې ما قبلوى هغه، هغه څوك قبلوى چې زه يې رالېږلى يم. ځكه چې په تاسو ټولو ڪښې وركوټي په تاسو ټولو ڪښې لوى دى.“

هغه څوك چې ستا مخالف نه دى، ستا ملگر دى

(49) يوحنا ووئيل، ”مالكه، مونږ يو سرې وليدو چې ستا په نوم پيريان شري، او مونږ د هغه د منع ڪولو كوشش وكړو ځكه هغه زمونږ نه وو.“ (50) خو عيسى هغه ته وفرمائيل، ”هغه مه منع كوي ځكه چې څوك ستاسو مخالف نه دى، هغه ستاسو ملگر دى.“

په سامريه کښې د حضرت عيسى نه انکار

٥١ هر کله چې هغه وخت رانزدې شو چې عيسى پاس آسمان ته وځېږولې شي نو هغه يروشلم ته د تلو پوخ نيت وکړو. ٥٢ او هغه د ځان نه وړاندې پېغام وړونکي ولېږل. هغوی لارل او د سامريه يو کلی ته ورغلل چې د هغه دپاره د ځای تياری وکړی. ٥٣ خو د کلی خلقو هغه قبول نه کړو ځکه چې هغه مخه د يروشلم په لور تړلې وه. ٥٤ هر کله چې د هغه مريدانو يعقوب او يوحنا دا حال وليدلو نو وې وئيل، ”مالکه، مونږ د آسمان نه د دې کلی د سوزولو دپاره اور وغواړو څه؟“ ٥٥ خو هغه ورته مخ ورواړوو او وې رټل. ٥٦ نو بيا هغوی بل کلی ته لارل.

د حضرت عيسى د مريد کېدو شرطونه

٥٧ کله چې هغوی په لاره روان وو نو يو سړی هغه ته وئيل، ”هر چرته چې ته ځې، زه به هم درپسې ځم.“ ٥٨ عيسى ورته وفرمائيل چې، ”د لومېرو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو ابن آدم دومره ځای قدرې هم نه لری چې سر په کښې ولگوی.“ ٥٩ بل چا ته هغه وفرمائيل چې، ”په ما پسې راځه.“ خو سړی جواب ورکړو، ”مالکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار بنځ کړم.“ ٦٠ خو عيسى ورته وفرمائيل، ”مړی پرېږدئ چې مړی بنځوی خو ته خامخا لار شه او د ځدای پاک د بادشاهی زیرې ورکوه.“ ٦١ او بيا يو بل وئيل، ”مالکه، زه به درپسې يم خو دومره اجازت راکړه چې د خپل کور د خلقو نه رخصت واخلم.“ ٦٢ عيسى هغه

ته وفرمائيل، ”كوم سرے چي قلبه كول شروع كړي بيا شاته
گوري هغه د خدائ پاک د بادشاهي لائق نه دے.“

دوه اويا مريدان لېږل

- ۱۰ د دې نه پس بيا مالک نور دوه اويا کسان مقرر
کړل او هغوی يې دوه دوه کسان هر ښار او کلی ته د ځان نه
وړاندې ولېږل، کومو ته چې د هغه د ورتلو اراده وه. (۲) هغه
هغوی ته وفرمائيل، ”فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. د
دې دپاره تاسو د فصل مالک ته خواست وکړئ چې د خپل
فصل دپاره مزدوران راولېږي. (۳) په خپله لاره ځي او
گوري، زه تاسو لکه د گډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم.
(۴) د ځان سره بټوه مه اخلئ، نه تيلي او نه پېزار. او په لاره
د چا سره په دعا سلام ډېر وخت مه ضائع کوئ. (۵) هر
کله چې تاسو يو کور ته ننوځئ نو اول دا ووايي، په دې کور
کښې دې خير او سلامتی وی. (۶) که چرې هلته يو کس
خير خواه وی نو ستاسو سلامتی به د هغه دپاره وی، او که
نه وی نو هغه به تاسو ته راواپس شی. (۷) هم هغه کور کښې
پاتې شی او د هغوی سره خوږل څښل وکړئ او ست مه
غواړئ ځکه چې مزدور د مزدوری حقدار وی. کور په کور
مه گرځئ. (۸) هر کله چې تاسو يوې ښارې ته ورننوځئ او
هغوی تاسو ته هرکلی وواي نو کوم خوراک چې تاسو ته
درکړي، هغه وخورئ. (۹) هلته بيماران روغ کړئ او هغوی
ته ووايي چې د خدائ پاک بادشاهي ستاسو مينځ ته راغلي
ده. (۱۰) خو چې تاسو يو ښار ته ننوځئ او هغوی تاسو قبول
نه کړي نو د دې کوڅو ته بهر ووځئ او ووايي، (۱۱) ستاسو

د ښارېې دا کومه دوره چې زمونږ په پښو پورې انښتې ده،
 مونږ يې ستاسو خلاف ځنډو. خو دا خبره ياده لرئ چې د
 خدائ پاک بادشاهي ستاسو مينځ ته راغلي ده. ﴿١٢﴾ زه تاسو
 ته دا وایم چې د قيامت په ورځ به د سدوم حال د دغه ښار نه
 زيات د زغملو وي.

په ناتوبه گار ښار باندې افسوس

﴿١٣﴾ افسوس دې وي په تا اے خورازينه، افسوس دې وي په
 تا بيت صيدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې که
 چرې دا په صور او صيدا کښې شوې وې نو دوی به ډېر
 پخوا د ځان نه د ټاټ جامې تاو کړې وې او په اير و کښې به
 ناست و او توبه به يې ويستې وه. ﴿١٤﴾ خو د قيامت په ورځ
 به د صور او صيدا حالت ستاسو نه ډېر غوره وي. ﴿١٥﴾ او
 اے کفرنحومه، ولې ته دا گڼې چې ستا مقام به تر آسمانه
 پورته کړې شي څه؟ نه، ته به تاترين ته وغورزولې شې. ﴿١٦﴾
 هر څوک چې ستاسو خبرې ته غوږ نيسي، هغه ما ته غوږ
 نيسي او هر څوک چې ستاسو خبره رد کوي، هغه ما رد
 کوي او څوک چې ما رد کوي، هغه هم هغه رد کوي چې زه
 يې رالېږلې يم.

د دوو اوياءو مريدانو واپس راتلل

﴿١٧﴾ بيا هغه دوه اوياءو کسان خوشحاله واپس راغلل او وې
 وئيل چې، ”اے مالک، ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداري
 کوي.“ ﴿١٨﴾ هغه جواب ورکړو، ”ما دا وليدل چې شيطان
 لکه د برېښنا په شان د آسمان نه راکوز شو. ﴿١٩﴾ گورئ، ما

تاسو له اختيار درکړو چې ماران او لړمان د پښو لاندې کړئ
 او د دشمن طاقت هم ختموئ او هيڅ څيز به هم تاسو ته
 نقصان نه شي درکولې. (٢٠) خو په دې مه خوشحاليږئ چې
 پيريان ستاسو تابعداري کوي بلکې په دې خوشحاله شئ چې
 ستاسو نومونه په آسمان کېښي وليکلې شول.

د حضرت عيسى خوشحالبدل

(٢١) هم په دغه وخت عيسى په روح القدس کېښي لويه
 خوشحالي وکړه او عيسى وفرمائيل، ”اې پلاره، د آسمان او
 د زمکې مالک، زه ستا ثنا او صفت کوم ځکه چې تا دا
 خبرې د پوهانو او هوبښيارو نه پتې کړې او وړو ماشومانو ته
 دې څرگندې کړې. او، پلاره، دا ستا رضا وه. (٢٢) هر څه ما
 ته زما پلار سپارلي دي، او هيڅوک بهي د پلاره زوی نه پېژني،
 او نه څوک پلار پېژني بهي له زويه او بهي له هغوی نه چې زوی
 يې ورته په گوته کوي.“ (٢٣) بيا هغه خپلو مريدانو ته
 راوگرځېدو او ځان له يې ورته وفرمائيل، ”هغه سترگې
 بختورې دي چې هغه څه وينی چې تاسو يې وينئ. (٢٤) زه
 تاسو ته وایم چې د ډېرو نبیانو او بادشاهانو دا ارمان و چې
 هغه څه ووينی څه چې تاسو وينئ خو هغوی ونه ليدل او هغه
 څه واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوی وانه وربدل.“

د نېک سامري مثال

(٢٥) په يوه موقع يو د شرعې عالم راغلو او په عيسى يې د
 آزمېښت دپاره دا سوال وکړو، ”استاذ، زه داسې څه وکړم
 چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ (٢٦) عيسى ورته وفرمائيل،

”په شریعت کښې یې څه لیکلی دی؟ ته یې څنگه لولې؟“ (۲۷)

هغه ورته جواب ورکړو، ”د مالک خپل خدای پاک سره په

پوره زړه او په پوره ځان او په پوره طاقت او په پوره عقل

سره مینه ساتی، او، د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان

مینه ساتی.“ (۲۸) عیسی ورته وفرمائیل چې، ”هم دغه صحیح

جواب دے. دغه شان کوه نو ژوندے به اوسې.“ (۲۹) خو

هغه خپل ځان د صحیح ثابتولو دپاره د عیسی نه تپوس وکړو

چې، ”زما گاونډی څوک دے؟“ (۳۰) عیسی ورته جواب

ورکړو چې، ”یو سرے د یروشلم نه یریحو ته روان وو چې په

لاره پاکوانو گڼ کړو، جامې یې ترې وویستلې، وې وهلو او

مرگی حال یې پرېښودلو او ترېنه لاړل. (۳۱) اتفاقی یو امام په

دغه لار تېرېدو، چې هغه یې ولیدو نو د لارې بل طرف ته

واوړېدو او ترې نه لاړو. (۳۲) هم دغه شان یو لیوی هغه ځای

ته راغلو او چې هغه یې ولیدلو نو بل طرف ته ترې نه واوړېدو

او دے هم په مخه ترې لاړو. (۳۳) خو یو سامری مسافر چې

هغه له نزدې راغلو او چې هغه یې ولیدو نو زړه یې پرې

وسوزېدو. (۳۴) هغه ورغلو او د هغه زخمونه یې په تېلو او

میو ووینځل او پتې یې پرې ولگوله او بیا یې په خپل څاروی

سور کړو او یو سرائی ته یې د ځان سره بوتلو او هلته یې د

هغه خدمت وکړو. (۳۵) بله ورځ هغه دوه دیناره د خپل جیب

نه راوویستل او د سرائی مالک له یې ورکړل او ورته یې

وویل چې د ده خدمت کوه او که نوره خرچه دې پرې راغله

نو په واپسی کښې به یې درکړم. (۳۶) ستاسو څه خیال دے

چې په دې درېو واړو کښې د هغه سړی رښتینے گاونډی

څوک دے کوم چې غلو وهلے وو؟“ (۳۷) هغه جواب

ورکړو، ”هغه څوک چا چې په هغه رحم وکړو.“ عیسی ورته

و فرمائيل، ”لار شه او هم دغسي ڪوه لڪه چي هغه وڪړل.“

حضرت عيسيٰ دپاره د مرثا او مريم مېلمستيا

٢٨ هر ڪله چي هغوي په لاره تلل نو عيسيٰ يو ڪلي ته راغلو

چرته چي مرثا نومي يوې بنځي په خپل ڪور ڪبني مېلمه

کړو. ٢٩ د هغې يوه خور وه چي نوم يې مريم وو. هغه د

مالڪ په پښو ڪبني ڪښناستله او د هغه ڪلام يې اورېدلو.

٣٠ خو چي مرثا د ډېر ڪار په وجه پرېشانه وه نو هغه ته

ورغله او ورته يې ووييل، ”مالڪه، ته دا خيال نه ڪوي چي زما

خور زه خدمت ته يواځي پرېښي يم؟ هغې ته ووايه چي راشي

او زما مدد وکړي.“ ٣١ مالڪ په جواب ڪبني ورته

و فرمائيل، ”مرثا، مرثا، ته د ډېرو څيزونو په سوچونو ڪبني

ډوبه شوې يې. ٣٢ خو د دې نه يوه خبره ضروري ده او

مريمې چي ڪومه خوبښه کړې ده هغه بهتره ده او دا به د هغې

نه هيڅکله وانه خستلې شي.“

د دُعا په حقله تعليم

١١ ١ يوه ورځ داسې وشول چي عيسيٰ په يو ځاي ڪبني

دُعا ڪوله. هغه چي دُعا خلاصه کړه نو د هغه يو مريد ورته

ووييل، ”مالڪه، مونږ ته د دُعا ڪولو طريقه وښايه لکه څنگه

چي يحيي خپلو مريدانو ته ښودلې وه.“ ٢ عيسيٰ جواب

ورکړو، ”هر ڪله چي تاسو دُعا کوئ نو داسې وايئ، اے

پلاره، ستا نوم دې پاک وي او ستا بادشاهي دې راشي. ٣

مونږ له خپل روزمره رزق راکړه. ٤ او زمونږ گناهونه

معاف ڪرڻ، ڇنگهه ڇي مونڙ خپل قصوروار معاف ڪوڙو. او
 مونڙ په آزمهينت ڪبني مه اڇوه. ﴿٥﴾ بيا عيسيٰ هغوي ته
 وفرمائيل، ”فرض ڪري ڪه په تاسو ڪبني يو ڪس په نيمه شپه
 د خپل ملگري ڪور ته ورشي او ورته ووائي زما ملگريه، ما له
 لڙه روتي راکڙه. ﴿٦﴾ ڇڪه ڇي زما يو ملگري د سفر نه
 راغلي دے او ما ڪره د خوڙلو دپاره هيخ هم نشته ڇي هغه
 ته ڪڀر دم. ﴿٧﴾ او هغه ورته په جواب ڪبني ووائي ڇي ما مه
 تنگوه. په دې نيمه شپه خو ورونه بند دي، زه او زما بڇي په
 ڪت ڪبني اوده يو، په دې وخت اوس زه تا له ڇه نه شم
 درڪولي. ﴿٨﴾ خو زه تاسو ته وايم، ڪه ڇري د دوستي په
 وجه درله ڇه درنه ڪري خو ستا د زيات منت ڪولو په وجه
 به هغه راپاڇي او تا له به هر ڇه درڪري. ﴿٩﴾ او دغه شان زه
 تاسو ته وايم ڇي وغواڙي نو تاسو ته به درڪري شي، ولٿوي
 نو تاسو به پي ومومي، ور وٽڪوي نو درته به ڪولو ڪري
 شي. ﴿١٠﴾ ڇڪه هر ڇوڪ پي ڇي غواڙي، هغه ته ملاويڙي، او
 ڇوڪ پي ڇي لٿون ڪوي، هغه پي مومي، او ڇوڪ ڇي ور
 ٽڪوي، هغه ته ڪولاويڙي. ﴿١١﴾ ڪه ڇري ستاسو ماشومان
 تاسو نه ڪب وغواڙي نو وٺي تاسو به ورله مار ورڪري ڇه؟
 په تاسو ڪبني به ڪوم پلار داسي وڪري؟ ﴿١٢﴾ او يا ڇي
 ماشوم ترې هڪي وغواڙي نو وٺي تاسو به ورله لڙم ورڪري
 ڇه؟ ﴿١٣﴾ نو ڪه بيا تاسو ڇي دومره گناهڪاران پي، په دې
 پوهڙي ڇي خپل اولاد له بنه ڇيزونه ورڪري نو ستاسو
 آسماني پلار به ڇومره زيات روح القدس هغه ڇا له ورڪري
 ڇي ڇوڪ پي ترې غواڙي.“

حضرت عیسیٰ او بعلزبول

۱۴) یوه ورغ عیسیٰ د یو سړی نه گونگے پیرے وشړلو چا چې خبرې نه شوې کولے نو کله چې پیری پرېښودو نو دې سړی خبرې شروع کړې، او خلق په دې کار حق حېران شول. ۱۵) خو ځینو په کښې ووئیل چې، ”دے خو د پیریانو د سردار بعلزبول په مدد پیریان شړی.“ ۱۶) او نورو د آزمېښت په توگه ورنه څه آسمانی نښه وغوښته. ۱۷) خو هغه د هغوی په زړونو پوهه شو او ورته یې وفرمائیل چې، ”هره بادشاهی چې په خپلو کښې بې اتفاقه شی نو هغه تباہ کیري، او په بې اتفاقی سره بادشاهی وړانیري. ۱۸) هم دغه شان که چرې ایلیس د خپل ځان خلاف شی نو څنگه به یې بادشاهی پاتې شی؟ لکه څنگه چې ستاسو گمان دے چې زه د بعلزبول په مدد پیریان وباسم، ۱۹) نو که چرې زه پیریان د بعلزبول په مدد شرم نو ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شړي؟ نو په هم دې وجه به هغوی تاسو ملامته کړي. ۲۰) خو که چرې زه د خدای پاک په قدرت پیریان شرم نو بیا پوهه شی چې د خدای پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده. ۲۱) هرکله چې یو زورور وسله وال سړی د خپل کور ساتنه کوی نو د هغه مال حال به محفوظ وی. ۲۲) خو هرکله چې د هغه نه زیات زورور سړی په هغه ورېښ شی او دے قابو کړی نو هغه وسله ترې واخلي چې په کومه د ده باور وی او د هغه لوټ شوی مال حال په خپلو کښې تقسیم کړي. ۲۳) څوک چې ما سره نه دے، هغه زما خلاف دے. څوک یې چې ما سره یو ځای نه راټولوی نو هغه یې نولی.

د یو پیری واپس راتلل

٢٤) کله چې د یو کس نه پیرمې بهر شی نو هغه په صحراگانو سر شی چې آرام ومومی، خو چې وې نه مومی نو هغه بیا د خپل ځان سره داسې ووائی چې زه به واپس هغه ځای ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلې یم. ٢٥) نو هغه چې واپس راشی نو هغه ځای صفا او جارو کړې او د اوسېدو جوگه بیامومی. ٢٦) بیا هغه لاړ شی او نور اووه پیریان د ځان سره راوولی چې د ده نه هم زیات خراب وی او هغوی ټول راشی او په پیری نیولی کس دېره شی او د هغه انجام د پخوا نه هم لا خراب شی. ٢٧) کله چې عیسی دا خبره کوله په گڼه کښې یوې ښځې چغې کړې، ”بختوره ده هغه مور چې ته یې زیږولې یې او تا له یې پئی درکړی دی.“ ٢٨) نو هغه جواب ورکړو، ”نه، بختور هغه دی څوک چې د ځدای پاک کلام اوری او عمل پرې کوی.“

ښه غوښتل

٢٩) کله چې عیسی ته د خلقو گڼه زیاتېدله نو هغه داسې وفرمائیل، ”دا یوه گناهکاره پیری ده. دوی ښې غواړی خو د یونس نبی د ښې نه سپوا یوه ښه به هم دوی له ورنه کړې شی. ٣٠) لکه څنگه چې یونس د نینوه د خلقو دپاره ښه وگرځېدو، دغه شان به ابن آدم هم د دې پیری دپاره ښه وگرځی. ٣١) د شیبیا ملکه به د قیامت په ورځ د دې پیری د خلقو خلاف په عدالت کښې ودرېږی او دوی به مجرمان ثابت کړی، ځکه چې هغه د دنیا د بل سر نه د سلیمان د

حکمت خبرو اورپدو له راغلي وه، او څوک چې دلته دے هغه د سليمان نه هم لوی دے. (۳۲) د نینوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قیامت په ورځ ودرېږي او دا پېړۍ به مجرمه ثابته کړي ځکه چې هغوی د یونس په بیان تویه گار شوی ؤو، او اوس څوک چې دلته دے، هغه د یونس نه لوی دے.

د وجود رڼا

(۳۳) هیڅوک بله شوې پیوه په پټ ځای کېږي او یا د لوبڼی لاندې نه ږدی بلکې د پیوټ د پاسه یې ږدی چې کور ته راتلونکی خلق یې رڼا وویښي. (۳۴) ستا سترگې ستا د بدن د پاره پیوې دي. که ستا سترگې روغې وي، نو ستا ټول بدن به د رڼا نه پک وي. خو که ستا سترگې خرابې وي، نو ستا په ټول بدن کېږي به تورتم وي. (۳۵) نو بیا پام کوه چې کومه رڼا په تا کېږي ده چې هغه تورتم نه وي. (۳۶) که چېرې ستا ټول بدن د رڼا نه پک وي، او یو اندام دې هم په تورتم کېږي نه وي، نو ستا ټول ژوندون به روښانه وي، داسې لکه چې یوه پیوه په تا ځلېږي.

د فریسی او د شرعی عالم ملامتول

(۳۷) کله چې عیسیٰ خبرې ختمې کړې نو یو فریسی هغه ته د روتې دعوت ورکړو. هغه دننه ورغلو او ورسره کېښناستو. (۳۸) فریسی په دې لیدو چېرې شو چې هغه د روتې خوړلو نه مخکېږي لاسونه ونه وینځل. (۳۹) خو مالک هغه ته وفرمائیل، "تاسو فریسیان خو د کنډول او رکبې بهر مخ وینځئ خو

دندنه تاسو د حرص او بدڪاري نه ډڪ كړي وي. (۴۰) اے كم

عقلو، چا چي بهرني حصه جوړه كړي ده، ولي هغه دندنه

حصه نه ده جوړه كړي څه؟ (۴۱) خو څه چي ستاسو په

لوبنو كښي دي هغه خبراتي وركړي. نو بيا به تاسو دندنه او

بهر مڪمل پاك شي. (۴۲) اے فريسيانو، په تاسو دې افسوس

وي. تاسو د باغ د پوډيني او سپلنو او د هر قسم سبزي لسمه

حصه خو وركوي خو د انصاف او د خدائي پاك سره د

ميني نه انكار كوي. په كار خو دا وو چي تاسو په دې هم

عمل كولے او هغه مو هم نه پرېښودلے. (۴۳) اے فريسيانو،

په تاسو دې افسوس وي. تاسو په عبادتخانو كښي د مشري

كړسي، خوبنوي او په بازارونو كښي په سلامونو ډېر

خوشحاليږئ. (۴۴) افسوس چي تاسو د هغه قبرونو په شان

يي چي نښه يي نه معلوميري او خلق پرې په بي خيالي سره

دپاسه گرځي. (۴۵) د دې په جواب كښي يو د شرعي عالم

ووييل، ”استاذه، كله چي تاسو داسي خبري كوي نو دا

زمونږه سپكاوے كوي.“ (۴۶) عيسي ورته وفرمائيل، ”اے د

شرعي عالمانو په تاسو دې هم افسوس وي. ځكه چي تاسو

په خلقو بي اندازي بوج وراچوي ولي په خپله د دې د اوچتولو

دپاره يوه گوته قدرې هم نه وروړي. (۴۷) په تاسو دې افسوس

وي چي تاسو د هغه نبیانو زيارتونه جوړوي كوم نبیان چي

ستاسو پلار نيكونو وڙلي وو. (۴۸) او تاسو په خپله په دې كار

د خپل پلار نيڪه په جرمونو كښي شريك شوي، هغوي

پېغمبران ووڙل او تاسو پرې زيارتونه جوړ كړل. (۴۹) ځكه

خو خدائي پاك په خپل حكمت كښي وئيلي دي چي زه به

تاسو ته نبیان او رسولان درولږم او په دوي كښي به ځيني

ووڙلے شي او ځيني به وزورولے شي. (۵۰) نو دغه شان به

د دُنیا د شروع نه تر اوسه پورې د دې موجوده پيړۍ نه د ټولو نبیانو د تويو شوو وینو تپوس وکړې شی، (۵۱) د هابیل د وینې نه د زکریاه تر وینې پورې، څوک چې د خدای د کور او قربانگاه په مینځ کښې وژلې شوې وو. زه تاسو ته دا وایم، چې دې پيړۍ ته به د دې ټولو د وینو تويولو سزا ملاوېږي. (۵۲) اے د شرعي عالمانو، په تاسو دې افسوس وی. ځکه چې تاسو د علم کُنجیاني قبضه کړې دی، تاسو په خپله هم په کښې داخل نه شوی او څوک چې داخلېدل هغوی مو هم پرې نه بنودل. (۵۳) کله چې عیسی د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعي عالمانو دا کوشش وکړو چې د هغه سخت مخالفت شروع کړی او د ده نه بې واره بې واره تپوسونه وکړی، (۵۴) او په دې انتظار وُو چې هغه په خپلو خبرو کښې راگېر کړی.

د منافقت خلاف خبردارۍ

۱۲ (۱) په دې دوران کښې د زرگونو خلقو گڼه جوړه شوې وه او داسې تیل جوړ شوې وو چې خلقو یو بل د پښو لاندې کول. نو عیسی اول خپلو مریدانو ته خبرې شروع کړې چې، ”د فریسیانو د خمبیرې نه ځان ساتی. زما مطلب د هغوی د منافقت نه دی. (۲) داسې یو پټ څیز نشته چې هغه به ښکاره نه شی او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه شی. (۳) نو هر هغه څه چې تاسو په تیاره کښې وایئ، هغه به په رڼا ورغ واورېدلې شی او هغه څه چې تاسو په بندو کمرو کښې یو بل ته په غوږ کښې وئیلی دی، هغه به د

جت نه په چغه واورولے شی.

د چا نه یرېدل

۴) اے دوستانو، زه تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مه یرېړئ

څوک چې ستاسو بدن وژنی خو د مرگ نه پس نور تاسو

سره هیڅ نه شی کولے. ۵) خو زه به تاسو خبردار کړم چې

د چا نه یره په کار ده. د هغه چا نه یرېړئ څوک چې د وژلو

نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. او، زه تاسو ته وایم

چې د هم هغه نه یره کوئ. ۶) ولې پینځه چنچنې په دوو

پېسو نه خرڅیري څه؟ او خدای پاک بیا هم په دوی کبني یوه

هم نه هېروی. ۷) خو ستاسو د سر ټول وېښته هم شمېرلے

شوی دی. نو بیا مه یرېړئ، تاسو د بې شمېره چنچنو نه زیات

قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د حضرت عیسیٰ اقرار

۸) زه تاسو ته رښتیا وایم چې هر هغه څوک چې د خلقو په

وړاندې زما اقرار وکړی نو ابن آدم به هم د خدای پاک د

فرښتو په وړاندې د هغه اقرار وکړی. ۹) خو څوک چې د

خلقو په وړاندې زما نه انکار کوی نو د خدای پاک د فرښتو

په وړاندې به د هغه نه انکار وشي. ۱۰) هر هغه څوک چې د

ابن آدم په خلاف څه خبره وکړی نو هغه به وبخښلے شی،

خو څوک چې د روح القدس په خلاف کفر ووائی نو هغه به

معاف نه کړے شی. ۱۱) کله چې تاسو د عبادتخانو او د

حاکمانو او د اختیار د خاوندانو په وړاندې د عدالت دپاره

ودرولے شی نو په دې وخت کبني اندېښنه مه کوئ چې

تاسو به د دوی په وړاندې په خپله صفائی کښې څه وایئ. (۱۲)
 ځکه چې روح القدس به هغه ساعت تاسو ته وښائی چې څه
 وئیل په کار دی.

د نادانه مالدار مثال

(۱۳) په گڼه کښې یو سړی عیسیٰ ته وئیل، ”اُستاده، زما
 ورور ته ووايه چې زما سره د میراث تقسیم وکړی.“ (۱۴)
 هغه جواب ورکړو چې، ”وروره، زه چا ستاسو منصف او
 ثالث مقرر کړی يم؟“ (۱۵) بیا هغه خلقو ته وفرمائیل،
 ”خبردار شی. د هر قسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چې د بنی
 آدم ژوند په ډېر مال دولت پورې تړلې نه دی.“ (۱۶) او بیا
 ورته عیسیٰ دا مثال پیش کړو چې، ”یو مالداره سړی وو چې
 په زمکه کښې یې ښه فصل وشو. (۱۷) هغه د ځان سره
 وئیل، ما ته څه کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځای هم
 نشته چې دا غله په کښې انبار کړم. (۱۸) بیا هغه وئیل چې
 زه به داسې وکړم چې خپلې خمبې به ونروم او لوټې به یې
 جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور مال
 دولت سمبال کړم. (۱۹) او بیا به خپل ځان ته ووايم، سرپه،
 ډېر څیزونه دې جمع کړل چې د ډېرو کالونو پورې ستا دپاره
 کافی دی، اوس په آرام ژوند کوه، خوره څښه او خوشحاله
 گرځه. (۲۰) خو خدای پاک هغه ته وفرمائیل، اے کم عقله.
 هم په دې شپه به دې ساه وڅپړی. او تا چې کوم مال دولت
 راجمع کړو، دا به اوس د چا شی؟ (۲۱) دا د هغه چا مثال
 دی چا چې د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو، خو
 دې د خدای پاک په نزد مالداره نه دی.“

اندېښنې مه كوي

٢٢) بيا هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”خكه زه تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنې مه كوي چې، خه به خورو يا خه به اغوندو. (٢٣) خكه چې ژوندون د روتې او بدن د جامو نه بهتر دے. (٢٤) كارغانو ته وگورئ، دوي نه خو كړي او نه ربې، نه خو د دوي ذخيرې شته، نه خمبې، خو بيا هم خدای پاك هغوي له رزق وركوي. نو بيا تاسو هغه ته د مارغانو په نسبت پېر اهم يئ. (٢٥) په تاسو كښې داسې خوك شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات كړي؟ (٢٦) كه چېرې تاسو دا معمولي كار قدرې هم نه شئ كولې نو بيا نورو اندېښنو ولې اخستي يئ؟ (٢٧) خنگلي گلونو ته خو لږ خيال وكړئ، نه خو هغوي خواري كوي او نه خان دپاره جامې جوړوي خو زه تاسو ته دا وایم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوكت د دې گلونو په شان بنائسته جامې اچولې نه وې. (٢٨) خو كه چېرې خدای پاك د پټو واښو ته داسې جامې وركوي، كوم چې نن شته او سبا په تنور كښې غورزولې شي، نو ولې هغه به بيا تاسو له ښكلې جامې درنه كړي خه؟ اے د كم ايمان خاوندانو. (٢٩) نو خكه تاسو د خوراك خښاك پسې منډې مه وهئ، تاسو د دې خيزونو اندېښنه مه كوي. (٣٠) خكه چې د دنيا نور قومونه په دې خيزونو پسې په منډه دي خو ستاسو پلار د مخكښې نه ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دے. (٣١) خو تاسو د هر خه نه اول د هغه د بادشاهي په لټون كښې شئ نو بيا به هغه ستاسو ټول حاجتونه پوره كړي. (٣٢) اے وړې قبيلې. مه یرپرئ. خكه چې ستاسو د پلار دا خوښه ده چې

تاسو له بادشاهی درکړی. (۳۳) خپل مال حال خرڅ کړئ او حاجتمندو ته یې ورکړئ او د ځان دپاره داسې بتوې تیارې کړئ چې هیڅکله نه زړېږي او خپل ځان له په آسمان کېنې داسې خزانې جوړې کړئ چې هیڅکله نه ختمیږي، چرته چې نه غل شته او نه وینه. (۳۴) ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړه هم وی.

هر وخت بېداره نوکران

(۳۵) د خدمت دپاره تیار اوسئ او خپلې ډیوې بلې ساتئ. (۳۶) د هغو سړو په شان شی څوک چې د خپل مالک د واده د روتی نه د واپس راتلو په انتظار وی نو چې هغه څه وخت راشی، او ور وټکوی نو چې سمدستی هغوی ورته ور کولای کړی. (۳۷) هغه خادمین بختور دی چې مالک یې د خپل راتلو په وخت بېدار وویښی. زه تاسو ته رښتیا وایم چې مالک به په خپله د کار جامې واچوی او دوی به خوراک ته کېښوی او په خپله به د دوی خدمت کوی. (۳۸) بختور دی هغه خادمین کله چې د هغوی مالک په نیمه شپه او یا سحر سبا راشی او هغه دوی بېدار وویښی. (۳۹) خو یاد ساتئ، که د کور مالک خبر وې چې غل به د شپې په کوم وخت کېنې راځی نو هغه به بېدار وې او خپل کور به یې کنډر کېدو ته پرېښی نه وو. (۴۰) نو بیا تاسو هم تیار اوسئ ځکه چې ابن آدم به په داسې وخت کېنې راځی چې ستاسو به په خیال خاطر کېنې هم نه وی. (۴۱) پطروس وویل چې، ”مالکه، ته دا مثال یواځې مونږ ته وایي او که ټولو ته؟“ (۴۲) مالک ورته وفرمائیل چې، ”نو بیا وفادار او خیال ساتونکې نوکر څوک دې؟ هغه

ڏوڪ چا ته چي مالڪ د ڪور اختيار وركري وي چي د ڪور
 د نورو نوڪرانو خيال ساتي او هغوي له مناسب خوراڪ
 وركوي. (۴۳) بختور ديه هغه نوڪر چي د مالڪ د راتلو په
 وخت په خپل ڪار آخته وي. (۴۴) زه تاسو ته رښتيا وليم چي
 مالڪ به ده ته د خپل ٽول مال واک اختيار وركري. (۴۵) خو
 كه هغه نوڪر د خپل خان سره داسي ووائي چي بويه چي زما
 مالڪ راڻي او بيا د نورو نوڪرانو په وهلو لاس پوري ڪري او
 په خوړلو او څښلو آخته وي او په نشه ڪښي وي، (۴۶) نو
 مالڪ به پي په داسي ورغ راشي چي د ده په خيال خاطر
 ڪښي به نه وي او په داسي وخت به راشي چي هغه به خبر هم
 نه وي، نو هغه به پي په وهلو تڪ شين ڪري او په بي ايمانانو
 ڪښي به پي وشميري. (۴۷) خو هغه نوڪر چي د خپل مالڪ په
 طبيعت پوهيري خو بيا هم د هغه په مرضي عمل ونه ڪري،
 هغه به سخت وهل وخوري. (۴۸) خو ڏوڪ چي د خپل
 مالڪ په مرضي نه پوهيري او غلط ڪارونه ڪوي نو د هغه
 سزا به لږه وي. ڪوم سڀي ته چي زيات وركري شوي وي
 د هغه نه به زيات ٽپوس ڪوليه شي او څومره زيات چي چا
 ته څه سپارليه شوي وي، هومره زيات به د هغه نه غوښتليه
 شي.

د حضرت عيسيٰ په وجه بيلتون

(۴۹) زه دي له راغليه يم چي په زمڪه اور پوري ڪرم او زما
 دا څومره خواهش وو چي دا د مخڪښي نه بل وي. (۵۰) زه به
 د يوې سختي بيتسمي نه تڙپڙم او د هغي د پوره ڪڍو پوري
 به په ما دروند بار وي. (۵۱) وليم تاسو دا سوچ ڪوي چي زه

دُنیا ته د امن راوستو دپاره راغله یم؟ خو زه د دې دپاره راغله یم چې خلق په خپلو کښې جدا کړم. (۵۲) د دې نه پس به په یو کور کښې پینځه تنه خپلو کښې بې اتفاقه شی، درې به د دوو خلاف او دوه به د درېو خلاف شی، (۵۳) دوی به په خپلو کښې مخالفت شروع کړی، پلار به د زوی او زوی به د پلار خلاف، مور به د لور او لور به د مور خلاف، خواښې به د ایزور او ایزور به د خواښې خلاف شی.“

وخت او زمانه پېژندل

(۵۴) عیسیٰ خلقو ته دا هم وفرمائیل، ”هر کله چې تاسو نمرپرېواته طرف ته وریځې په راختو وویښ نو تاسو بیا زر دا وایئ چې باران کېدونکې دے نو بیا هم داسې باران وشي. (۵۵) او هر کله چې باد د جنوب د طرفه وی نو تاسو وایئ چې د گرمۍ چپه راتلونکی ده او هم داسې وشي. (۵۶) اے منافقانو. تاسو د زمکې او د آسمان حالت معلومولې شی نو بیا تاسو څنگه د اوسنۍ زمانې په حالت نه پوهېږئ؟

د خپل مخالف سره روغه کول

(۵۷) نو تاسو بیا په خپله سمې فېصلې ولې نه شی کولې؟ (۵۸) کله چې تاسو د خپل مخالف سره عدالت ته په لار روان یئ نو دا کوشش کوئ چې په لاره کښې د هغه سره روغه جوړه وکړئ. گڼې هغه به تاسو قاضی ته پېش کړی او قاضی به تاسو سپاهی ته حواله کړی او سپاهی به مو جیل کښې واچوی. (۵۹) زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نه شی ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نه وی.“

هم په دغه وخت کښې ځينې کسانو عيسی د هغه گليليانو په حقله خبر کړو چې پيلاطوس هغوی د خدای په کور کښې ووژل کله چې هغوی قربانی کوله. (۱) عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”ستاسو څه خيال دے چې په کومو گليليانو چې دا زياتے وشو، هغوی د نورو گليليانو نه زيات گناه گار ؤو څه؟“ (۲) بلکل نه، زه تاسو ته وایم چې، خو که تاسو هم توبه گار نه شئ نو ټول به هم هغه شان تباہ شئ. (۳) يا هغه اتلس کسان چې په سيلوم کښې پرې برج راوښودو او دوی ترې لاندې مړه شول، ستاسو دا خيال دے چې هغوی په يروشلم کښې د اوسېدونکو ټولو خلقو نه زيات گناه گار ؤو؟ (۴) بلکل نه، زه تاسو ته دا وایم چې که تاسو توبه گار نه شوئ نو ټول به هم هغه شان تباہ شئ.“

د شنې اينځر مثال

(۵) بيا عيسی دا مثال وفرمائيلو چې، ”د يو سړی په باغ کښې د اينځر ونه ولاړه وه. نو هغه مېوې لټولو له ورغلو خو هيڅ يې په کښې پيدا نه کړل. (۶) نو هغه باغوان ته وويل، گوره، د تېرو درېو کالو راسې زه په دې اينځر کښې د مېوې لټولو په طمع راځم خو هيڅ مېوه په کښې نه وی. نو بس دا د بېخه وباسه. دې هسې ځای نيولے دے؟“ (۷) خو باغوان جواب ورکړو، صاحبه، سړ کال يې پرېږده، مه يې وباسه چې زه ورته ځای جوړ کړم او سره ورله ورکړم. (۸) که په راتلونکی موسم کښې يې مېوه ونيوله نو ډېر ښه، گڼې بيا يې د

د سبت په ورځ د یوې کویې بڼې جوړول

١٠ د سبت په ورځ عیسیٰ په یوه عبادتخانه کېنې تعلیم ورکولو. ١١ نو یوه بڼه وه چې د اتلسو کالو راسې پیریانو نیولې وه او بې حاله کړې یې وه او ملا یې ورله داسې کړه کړې وه چې هیڅکله نېغه نه شوه ودرېدلې. ١٢ کله چې عیسیٰ هغه ولیده نو راوې بلله او ورته یې وفرمائیل، ”اے مورې، ته د خپل تکلیف نه آزاده شوې.“ ١٣ او بیا یې خپل لاسونه په هغې کېښودل، نو بیا سمدستی هغه نېغه ودرېده او د خدای پاک ثنا یې ووئيله. ١٤ خو د عبادتخاني مشر د سبت په ورځ د عیسیٰ د روغولو په عمل پېر خفه شو او موجودو خلقو ته یې ووئیل چې، ”د کار دپاره شپږ ورځې مقرر شوې دي. په هغو ورځو کېنې د شفا حاصلولو دپاره راځئ خو د سبت په ورځ مه راځئ.“ ١٥ خو مالک هغه ته جواب ورکړو او وې فرمائیل، ”اے منافقانو، په تاسو کېنې یو کس هم داسې شته څوک چې د سبت په ورځ خپل غوائی یا خر د اخور نه نه پرانیزی او اویو له یې نه بوځی. ١٦ او دلته دا مور د ابراهیم لور ده چې د اتلسو کالو راسې شېطان قېد کړې وه ولې دا بڼه خبره نه ده چې د سبت په ورځ هغه د دې قېد نه آزاده شی؟“ ١٧ د هغه په دې وینا د هغه ټول مخالفین شرمنده شول او خلقو د ده په دې عجیبه کارونو کولو پېره خوشحالی وکړه.

د شِشمو د تخم مثال

١٨) بيا عيسىٰ وفرمائيل چې، ”د خُداي پاك بادشاهي په خُځه شان ده؟ زه د خُداي بادشاهي د خُځه سره بيان كړم؟“ (١٩) دا د شِشمو د هغه تخم په شان ده چې يو سړي راواخستو او په خپل باغ كښې يې وگرلو او چې شِشم راوتوكېدل نو لكه د ونې په رنگ لوي شول نو مارغان راتلل او په ځانگو كښې به يې جالې جوړولې.“

د خمبيري مثال

٢٠) هغه بيا دا وفرمائيل، ”زه د خُداي پاك بادشاهي د خُځه سره بيان كړم؟“ (٢١) دا د خمبيري په شان ده چې يوې ښځې راواخسته او په درېو قليو اوږو كښې يې گډه كړه نو بيا هغه درې واړه خمبیره شول.“

تنگه دروازه

٢٢) كله چې عيسىٰ يروشلم ته تلو نو په كلو او ښاريو تېرېدو او په تلو تلو كښې يې خلقو ته ځاي په ځاي تعليم وركولو. (٢٣) يو كس ترېنه تپوس وكړو، ”مالكه، ولې صرف يو څو تنه به بچ شي؟“ نو هغه ورته په جواب كښې وفرمائيل، (٢٤) ”كوشش وكړئ چې په تنگه دروازه وړ داخل شئ، ځكه چې زه درته دا وايم چې ډېر به د داخلېدو كوشش كوي خو داخلېدلې به نه شي. (٢٥) خو چې كله د كور مالک راپاڅي او د خپل كور دروازه بنده كړي كه تاسو بهر ولاړ يئ او دروازه ټكوي او منت كوي چې مالكه، مونږ ته دروازه كولاو

ڪڙهه. خو هغه به جواب درڪري ڇي زه خو تاسو نه پڙنم ڇي
 تاسو ڇوڪر آه. (۲۶) نو بيا به تاسو داسي وائي ڇي، مونڙو
 تا سره يو ڄاڻي ڇوڙل ڇڏيل ڪري دي او تا زمونڙو په ڪوڻو
 ڪڏني تعليم ورڪولو. (۲۷) خو هغه به بيا درته داسي ووائي
 ڇي، زه خو تاسو د سره نه پڙنم ڇي د ڪوم ڄاڻي نه راڳي
 آهي. تاسو ٽول بدڪاران زما نه ورڪ شئي. (۲۸) بيا به هلته تاسو
 ويني ڇي ابراهيم، اسحاق او يعقوب او نور ٽول پڻمبران د
 خداي پاڪ په بادشاهي ڪڏني دي خو تاسو به هغه ڄاڻي ته
 غورزولئي شئي چرته ڇي ٿرا وير او د غابونو چيچل وي،
 (۲۹) د دنيا د هر ڳوٺ نه به خلق د خداي پاڪ د بادشاهي
 مڀلمستيا ته راڳي. (۳۰) بي شڪه يو ڇو ڪسان ڇي په ڪڏني
 آخر دي، هغوي به د ٽولو نه اول شئي او يو ڇو ڪسان ڇي
 اول دي هغوي به د ٽولو نه آخر شئي.

د يروشلم په باب ڪڏني وير

(۳۱) په هم دغه وخت يو ڇو فرسيان راڳل او عيسيٰ ته پي
 ووييل ڇي، ”ته د دي ڄاڻي ووڃه او لاڙ شه ڪه ڇي
 هيروديس ستا د وڙلو نيت ڪري دے.“ (۳۲) خو هغه جواب
 ورڪيو، ”لاڙ شئي او هغه گيدر ته ووائي ڇي واوره. نن او سبا
 به زه پيريان وباسم او د شفا ورڪولو ڪار به جاري سامم او
 په دربهه ورڃ به خپل ڪار سر ته ورسوم. (۳۳) بيا هم ما ته
 پڪار دي ڇي زه نن او سبا په خپله لاره تلل وڪرم او په بله
 ورڃ هم، ڪه ڇي د نبي دپاره دا ناممڪنه ده ڇي هغه دي د
 يروشلم نه بغير په بل ڄاڻي ڪڏني مڙ شئي. (۳۴) اے يروشلمه،
 اے د يروشلم بناڙي ڇي ته نبيان وڙني او رسولان

سنگساروڀي ڪوم چي تا ته رالڀرلے شوی دی. ما ڄو ڄله دا ارمان وڪرو چي ستا بچي راغونڊ ڪرم، داسي لکه چي چرگه خپل بچي د وزرو لاندې راغونڊوي، خو تا دا نه غوبنتل. (۲۵)

وگوره، ستا ڪور تا ته وران ويجار پاتي ڪيري او زه تا ته دا وایم چي ته به ما تر هغي په سترگو ونه وينې ترڄو چي ته دا ونه وائي چي، بختور دے هغه ڄوک چي د مالڪ خدائي په نوم راڄي.

د پرسوب بیماری روغول

۱۴

(۱) د سبت په ورغ عیسیٰ د یو مشر فریسی په ڪور

کښي روتي خورلو له ورغلو او د خلقو په هغه نظر و. (۲)

هلته یو سرے وو چي ورته د پرسوب بیماری لگڊلي وه. (۳)

عیسیٰ د شرعي د عالمانو او فریسیانو نه تپوس وڪرو چي، ”د

سبت په ورغ خلقو له شفا ورڪول روا دی او ڪه نه؟“ (۴)

هغوي لاجوابه پاتي شو نو عیسیٰ هغه سرے د لاسه ونيولو او

شفا پي ورڪره او رخصت پي ڪرو. (۵) بیا هغه هغوي ته

وفرمائيل، ”ڪه چري د سبت په ورغ ستاسو زوي يا ڄاروے

په ڪوهي کښي پرېوڄي، وڀي تاسو به هغه سمدستي راونه

باسي؟“ (۶) نو د هغوي سره د دي خبري هيڄ جواب نه وو.

د ڪوريه او مېلمنو ڊپاره نصيحت

(۷) ڪله چي عیسیٰ دا وکتل چي مېلمنو ڄنگه د عزت ڄايونه

کتل نو هغه هغوي ته دا مثال تير ڪرو، (۸) ”ڪله چي تاسو

ڄوک د واده روتي ته وڄاڀري نو د عزت په ڄائي مه ڪښيني.

کهدے شی چې ستاسو نه څوک زیات عزتمند رابللے شوے وی. (۹) نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چې دې سړی ته خپل ځای پرېږده او بیا به تۀ په هغه وخت پېر کچه شی کله چې تۀ د ټولو نه وروستو کښېنې. (۱۰) کله چې تا ته بلنه درکړے شی نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کښېنه ځکه چې کله چې کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا، وړاندې راشه. نو ستا ټول ملگری مېلمانۀ به ستا د هغه عزت تماشه وکړی، کوم چې تا ته درکړے شو. (۱۱) ځکه چې هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت شی. (۱۲)

بیا عیسیٰ خپل کوربه ته وفرمائیل، ”هر کله چې تۀ د غرمې یا ماښام د روټی دپاره څوک راغواړې نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزیزانو او امیرانو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه ځکه چې هغوی به هم تا ته بلنه درکړی او بدل به دې خلاص کړی. (۱۳) خو هر کله چې تۀ دعوت کوې نو غریبانان، شل گوډ او پانده راوبله، (۱۴) او دغه شان به تاسو برکت ومومئ ځکه چې هغوی تاسو ته د بدل درکولو جوگه نه دی، خو د قیامت په ورځ به ځدای پاک تاسو له د صادقانو سره اجر درکړی.“

د لوئی مېلمستیا مثال

(۱۵) په دې خلقو کښې یو کس چې د عیسیٰ سره روټی ته ناست وو نو په دې خبرې اورېدو سره یې هغه ته وویل، ”بختور دی هغه څوک چې د ځدای پاک د بادشاهی په مېلمستیا کښې گډون وکړی.“ (۱۶) عیسیٰ جواب ورکړو، ”یو

سڙي د يوې لويې مېلمستيا بندوبست كړې وو او گڼ خلق
يې رابللي وو. (۱۷) د روتې په وخت هغه خپل نوکر رابللي
شوو مېلمنو پسې ولېږلو او ورته يې ووئيل چې مهرباني
وڪړئ، روتې تياره ده راشئ. (۱۸) خو هغوي ته ټولو څه نه څه
بهانه وکړه. ورومبې ووئيل، ما يوه ټوټه زمکه اخستې ده، زه
ځم چې هغه وگورم. نو مهرباني وکړه زما عذر قبول کړه.
(۱۹) دوېم ووئيل چې، ما پينځه قلبې غويان اخستي دي، زه
ځم چې هغوي جوت کړم. نو مهرباني وکړه، زما عذر قبول
کړه. (۲۰) بل ووئيل، ما اوس اوس واده كړې دې، په دې
وجه درتله نه شم. (۲۱) كله چې نوکر واپس شو نو دا هر
څه يې خپل مالک ته ووئيل. د کور مالک په غصه شو او
نوکر ته يې ووئيل چې زر د بشار کوڅو او بازارونو ته لاړ شه
خواران، شل گوي او پرانده راتول کړه او دلته يې راوله. (۲۲)
نوکر ووئيل، صاحبه، ستا حکم په ځای كړې شو خو بيا هم
ځای شته. (۲۳) نو مالک ورته ووئيل چې لاړ شه او لويو لارو
کوڅو ته ووځه او خلق په منت سره راوله چې زما کور د
دوي نه پک شي. (۲۴) خو دا درته وایم څوک چې اول
رابللي شوي وو په هغوي کبني به يو تن هم دا روتې ونه
څکي.

د حضرت عیسیٰ د مریدي قيمت

(۲۵) اوس چې يوه لويه گڼه د عیسیٰ سره جوړه شوې وه،
هغه هغوي ته مخ راواړولو او ورته يې وفرمائيل، (۲۶) ”هغه
څوک چې زما مرید جوړېدل غواړي نو که هغه د خپل مور،
پلار، بنځې، بچو، وروڼو، خوېندو او د خپل ځان نه زړه

صبر نه ڪري نو هغه زما مريد جو ڀڳڻي نه شي. (۲۷) او کوم
 سره ڇي خپله سولي په خپله نه پورته کوي او په ما پسي نه
 راڻي، هغه زما مريد جو ڀڳڻي نه شي. (۲۸) وٺي په تاسو
 کڻي داسي ڏوڪ شته ڇي هغه يو برج جوڙول غواري او د
 مڱڻي نه به د خرڇي اندازو ونه لگوي ڇي په هغي ڀي سر ته
 رسولي شي او ڪه نه؟ (۲۹) گڻي ڪه ڇري هغه د دي بنيادونه
 اڀني وي او ڀيا ڀي سر ته نه شي رسولي نو ٽول ليدونڪي به
 وڙي خندا گاني کوي. (۳۰) هغوي به وائي ڇي ده ته
 گوري ڇي ڪار ڀي شروع ڪري او سر ته ڀي ونه رسولو. (۳۱)
 يا کوم بادشاهه به داسي وي ڇي هغه به د بل بادشاهه سره د
 جنگيدو نه وڙندي دا اندازو نه لگوي ڇي د لسو زرو کسانو
 سره زه د هغه بادشاهه مقابلو ڪولي شم ڏوڪ ڇي د شلو زرو
 کسانو سره په ما حملي کوي؟ (۳۲) او ڪه هغه نه شي ڪولي
 نو د حملي ڪولو نه وڙندي به هغه خپله جرگه هغه ته
 وڙي او د صلح د شرطونو به ورنه خواست وڪري. (۳۳)
 هم دغه شان تاسو کڻي يو کس هم تر هغي زما مريد ڪڍي
 نه شي ترڏو ڇي هغه خپل ٽول مال دولت ته شا ڪري نه وي.

ڀي خونده مالگه

(۳۴) مالگه بنه ڏيڙي، خو ڪه مالگه ڀي خونده شي، نو ڀيا
 به ڏنگه مالگينه شي؟ (۳۵) ڀيا دا نه په زمڪه او نه په ڀيران
 پڪاريڙي، دا بس د عبث غورڙولو ده. ڪه ڏوڪ د اورڀڻو
 غورڻو لري نو هغوي دي واري.

ټول محصولچیان او نور بدکاره خلق راغونډ وؤ

چې د عیسیٰ خبرې واورې. (٢) خو فریسیانو او د شرعې

عالمانو په خپلو کښې غورېدل شروع کړل او داسې لگیا وؤ،

”گورئ دا سرې خو گناهگارانو ته هرکلې وائی او ورسره

خوراک هم کوی.“ (٣) نو عیسیٰ ورته دا مثال تیر کړو، (٤)

”که چرې په تاسو کښې د یو تن سل گډې وی او یوه ترېنه

ورکه شی نو ولې هغه به دغه نورې یو کم سل تر هغې په تش

مېدان پرې نه ږدی ترڅو چې یې هغه ورکه شوې موندلې نه

وی؟ (٥) کله چې یې ومومی نو هغه به دا اوږو ته پورته کړی

او خوشحالی به وکړی، (٦) او کله چې هغه کور ته واپس

شی نو خپلو دوستانو او گاونډیانو له به دعوت ورکړی او

ورته به ووائی، ما سره زما په خوشحالی کښې شریک شی.

ځکه چې ما خپله ورکه شوې گډه بیا وموندله. (٧) دغه شان

زه تاسو ته وایم چې په آسمان کښې هم دا رنگ د یو گناه

گار په تویه گار کېدو بې حسابو خوشحالی کېږی، په نسبت د

هغه یو کم سلو صادقانو چې د توبې حاجت نه لری.

د ورکې شوې سیکې مثال

(٨) یا دا چې که د یوې ښې سره لس د سپینو زرو سیکې

وی او یوه ترېنه ورکه شی. ولې هغه به پيوه نه بلوی، کور به

نه جارو کوی او د کور گوټ گوټ به تر هغې نه لټوی ترڅو

چې یې هغه موندلې نه وی؟ (٩) نو کله چې یې ومومی نو هغه

به خپلې ملگرې او گاونډیانې راوبلی او ورته به ووائی چې ما

سره خوشحالی وکړئ ځکه چې ما خپله ورکه شوې سیکه بیا وموندله. (۱۰) زه تاسو ته وایم چې د یو گناه کار په توبه کولو د خدای پاک په فرستو کښې هم دغه شان خوشحالی کیری.

د ورک شوی زوی مثال

(۱۱) عیسی بیا وفرمائیل چې، ”د یو سړی دوه زامن وو. (۱۲) نو کشر خپل پلار ته ووئیل، پلاره، زما برخه جائیداد ما له راکړه. نو پلار خپل جائیداد په هغوی تقسیم کړو. (۱۳) لږه موده پس هغه کشر زوی خپل ټول جائیداد خرڅ کړو، پېسې یې پرې نغدې کړې او چرته لرې ملک ته لاړو او هلته یې خپل مال په بدچلنی دوره کړو، (۱۴) کله چې هغه هر څه خرڅ کړل نو په هغه ملک کښې سخت قحط راغلو او هغه ضرورتمند شو، (۱۵) نو بیا هغه په هم هغه ملک کښې د یو زمیندار سره نوکر شو نو زمیندار هغه خپلو پټو ته ولېږلو چې خنزیرانو له د خوراک بندوبست وکړی. (۱۶) د هغه پېر زړه کېدو چې د هغه پوستکو نه گېډه پکه کړی کوم چې به خنزیرانو خوړل خو ده ته د دې اجازت نه وو. (۱۷) خو کله چې د هغه عقل سر ته راغلو نو وې وئیل، زما د پلار ټولو نوکرانو سره د خپل ضرورت نه زیات خوراک شته او زه دلته د لوړې مرم. (۱۸) زه به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چې، پلاره، ما د خدای پاک او ستا خلاف گناه کړې ده. (۱۹) نور زه د دې قابل نه يم چې زه ستا زوی وگنلې شم، نو ما خپل ځان سره نوکر کړه. (۲۰) نو په دې نیت هغه پاڅېدو او د خپل پلار کور طرف ته روان شو. خو هغه لا پېر لرې وو چې د پلار پرې

نظر شو نو زړه يې پرې درد وکړو او ورمنده يې کړه او

ورترغاړه وتو او بڼکل يې کړو. (۲۱) خو زوی وویل، پلاره،

ما د خدای پاک او ستا خلاف گناه کړې ده. د دې نه پس زه

ستا د زوی وئیلو قابل نه یم. (۲۲) خو پلار يې خپلو نوکرانو ته

وویل، زر شیء. زما د ټولو نه ښه چوغه راوړئ او ده ته يې

ورواغوندئ او گوته ورپه لاس کړئ او خپلی ورپه پښو کړئ.

(۲۳) زمونږ هغه بڼکلې او څو رب سخې راوړئ او حلال يې

کړئ او راځئ چې په شریکه خوشحالی وکړو. (۲۴) ځکه چې

زما دا مړ زوی بیا راژوندې شو، دې خو ورک شوی وو او

بیا وموندې شو. او دغه شان هغوی خوشحالی شروع کړه.

(۲۵) نو په هم دې وخت کښې مشر زوی يې په پټو کښې کار

کولو کله چې کور ته واپس راروان شو نو په لار کښې د ساز

او گڼا آوازونه د هغه تر غوږه شو. (۲۶) هغه د خپل یو نوکر

نه تپوس وکړو چې دا څه مېله ده؟ (۲۷) نوکر ورته وویل،

ستا ورور خپل کور ته راواپس شوی دې او ستا پلار هغه ته

بڼکلې سخې حلال کړو ځکه چې هغه يې روغ رمټ بیا

موندلو. (۲۸) خو مشر زوی يې غصه شو او کور ته د ننوتو نه

يې انکار وکړو. د هغه پلار بهر راغلو او ورته يې منت زاری

وکړه چې دننه راځه. (۲۹) خو هغه ورته په جواب کښې

وویل، دا دومره کالونه ما ستا لکه د غلام په شان تابعداری

کړې ده او کله مې هم ستا د حکم نه مخ نه دې اړولې او تا

ما له یو چپلې هم نه دې راکړې چې ما پرې خپلو دوستانو

ته مېلمستیا کړې وې. (۳۰) خو چې اوس ستا دا زوی

راغلو چې ستا مال يې په کنجرو والوځولو نو تا هغه ته

بڼکلې سخې حلال کړو. (۳۱) نو پلار يې په جواب کښې

ورته وویل، زما زوی، ته خو مدام ما سره يې او څه چې زما

دی هغه ٽول ستا دی. (۳۲) نو مونڙ ته ڪه خوشحالی او
جشن کول په کار دی چې ستا دا مڙ ورور اوس بيا
راڙوندي شو، دے خو ورک وو او مونڙ بيا وموندلو.

د بي ايمانہ ناظر مثال

۱۶

(۱) بيا عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”يو

دولتمند سږي ته د هغه د ناظر په سر چا شڪايت وکړو چې

هغه ستا مال الوځوی. (۲) نو هغه هغه راوبللو او ورته يي

ووييل، دا ستا په حقله زه څه خبرې اورم؟ خپل حساب

کتاب راوپه ځکه چې د دې نه پس به ته زما ناظر نه يي. (۳)

ناظر د ځان سره ووييل، زما دا نېک چې مې د نوکري نه

وياسي نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې

ختي لوټي وکړم او په خير غوښتلو هم شرمېږم. (۴) نو بيا

اوس زه په دې پوهېږم چې څه وکړم. چې کله مې دے د

نوکري نه وياسي نو زما پېر دوستان به زما مدد ته تيار وي.

(۵) هغه د خپل مالک قرضداري ځان ځان له راوبلل او اول

کس ته يي ووييل چې زما د مالک په تا څومره قرض دے؟

(۶) هغه جواب ورکړو، د زيتونو تېل تقريباً درې زره لیتره.

هغه ورته ووييل چې خپل بل دې واخله او زر کښېنه او څلور

سوه يي وليکه. (۷) بيا يي بل ته ووييل، او په تا څومره قرض

پاتي دے؟ هغه ورته ووييل، سل بوري غنم. هغه ورته ووييل،

خپل بل دې واخله او اتيا بوري وليکه. (۸) او مالک د خپل

بي ايمانہ ناظر د دې هوبسيارتيا ستائينه وکړه، ځکه چې د دې

پيړۍ خلق په خپلو کښې په لېن دېن کولو کښې د ايماندارانو

نه زيات هوبسيار دی. (۹) نو ځکه زه تاسو ته وایم چې د دُنیا

په مال دولت خپل ځان له دوستان جوړ کړی نو چې کله مال دولت درنه لاړ شی نو دا خلق به تاسو په ابدی کور کښې قبول کړی. (۱۰) کوم سرې چې په لږ کار کښې دیانتداره وی، هغه به په غټ کار کښې هم دیانتداره وی او کوم سرې چې په لږ کښې بددیانته وی، هغه به په ډېرو کښې هم بددیانته وی. (۱۱) نو که چرې تاسو ځان د دې دُنیا په دولت کښې دیانتداره ثابت نه کړو نو په حقیقی دولت کښې به په تاسو باندې څوک اعتبار وکړی؟ (۱۲) او که چرې تاسو په پردی مال دولت کښې ځان بددیانته ثابت کړی وی نو بیا به داسې څوک وی چې تاسو له به خپل مال دولت درکړی؟ (۱۳) یو غلام هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولې، ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خدای پاک او د مال دولت دواړو یو ځای خدمت نه شی کولې.

شریعت او د خدای بادشاهت

(۱۴) او فریسیان څوک چې په مال مئین وُو هغوی چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی پورې یې خندا وکړه. (۱۵) عیسی ورته وفرمائیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دې دوکه کوئ چې گنې تاسو صادقان یی خو خدای پاک ستاسو زړونه پېژنی. ځکه چې کوم څیزونه چې د خلقو په نظر کښې د صفت وی، هغه د خدای پاک په نظر کښې پلټ وی. (۱۶) د یحیی تر وخته د شریعت او نبیانو سلسله جاری وه. د دې نه پس د خدای پاک د بادشاهی د زیری بیان اورولې شو نو د هر چا زړه وو چې په هغې کښې داخل شی. (۱۷) د زمکې

او آسمان ختمبدل د شريعت نه د يو حرف يا زبر قدرې وړانولو په نسبت آسان كار دے. ﴿١٨﴾ كوم سرے چي خپله بنځه طلاقه كړي او د بلې سره واده وكړي نو هغه زنا كوي او هغه سرے څوك چي د طلاقې شوې بنځې سره واده وكړي نو هغه هم زنا كوي.

مالداره سرے او لعزر

﴿١٩﴾ يو مالداره سرے وو چي كاسني او د نرم كتان جامې يې اچولې او هره ورځ به يې ډېر په شان شوكت خلقو له دعوتونه وركول. ﴿٢٠﴾ او يو عاجز سرے چي نوم يې لعزر وو او په وجود يې ډيرې دانې راختلې وې، د هغه په دروازه كېنې پروت وو. ﴿٢١﴾ او هغه به د هغه ټوكړو خوړلو په طمع وو كومې به چي د دې مالداره سرې دسترخوان نه پاتې شوې وې، بلکې سپي به هم راتلل او د هغه زخمونه به يې څټل. ﴿٢٢﴾ آخر يوه ورځ هغه عاجز سرے مړ شو او فرېستو يوړو او د ابراهيم په غېږ كېنې يې واچولو. هغه مالداره سرے هم مړ شو او بنځ كړے شو، ﴿٢٣﴾ او په عالم ارواح كېنې چرته چي هغه په عذاب وو، هغه چي پورته وكتل نو لرې يې لعزر د ابراهيم په غېږ كېنې وليدلو. ﴿٢٤﴾ هغه چغې كړې، اے پلاره، ابراهيمه. په ما رحم وكړه. دا لعزر راولېږه چي خپل د گوتې سر په اوبو كېنې لوند كړي چي زما ژبه پرې يخه كړي ځكه چي زه په دې اور كېنې ډېر په عذاب يم. ﴿٢٥﴾ خو ابراهيم ورته وفرمائيل چي، هغه وخت ياد كړه زويه. په دنيا كېنې ټول نعمتونه ستا په نصيب ؤو او ټولې بدبختي د لعزر په نصيب وې. اوس هغه دلته په آرام دے او ته په عذاب كېنې

٢٤) خوبله خبره دا ده چي زمونږ او ستا تر مينځه يوه لويه كنده ده چي د هغې نه نه څوك پورې وتلې شي او نه ترېنه څوك دېخوا راتلې شي. (٢٧) مالداره سړي جواب وركړو چي بيا نو پلاره، زه درته زاري منت كوم چي ته دې زمونږ كور ته ولېږه (٢٨) چرته چي زما پينځه وروڼه دي چي هغوي خبرداره كړي، هسې نه چي هغوي هم په دې عذاب كېني گېر شي. (٢٩) خو ابراهيم ورته وفرمائيل چي د هغوي سره موسي او نور نبيان شته، په كار دي چي دوي هغوي ته غوږ ونيسي. (٣٠) خو هغه جواب وركړو چي، نه، پلاره ابراهيمه. كه د مړو نه څوك هغوي ته لار شي نو هغوي به هله تويه كار شي. (٣١) ابراهيم جواب وركړو، كه چرې هغوي د موسي او د نورو نبيانو خبرو ته غوږ نه ږدي نو كه څوك د قبر نه وړپاڅي هم نو هغوي به پرې باور ونه كړي.

د حضرت عيسيٰ يو څو خبرې

١٧) عيسيٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، "تېندكونه به خامخا راځي خو چي د چا د لاسه دا راځي، د هغوي په حال افسوس دې. (٢) د هغه دپاره به دا بنه وي چي د هغه په غاړه كېني د ژرندې پل واچولې شي او په درياب كېني وغورزولې شي، په ځاي د دې چي په دې وړو كېني يو له هم تېندك وركړي. (٣) خبردار اوسئ. كه چرې ستاسو ورور څه گناه وكړي نو وې رته او كه هغه پېنېمانه شي نو وې بڅېني. (٤) او كه چرې هم هغه په ورغ كېني اووه ځله ستا خلاف گناه وكړي او بيا اووه ځله درله راشي او داسې ووايي

چي زه توبه كوم نو ته پي معاف كړه. (۵) مريدانو مالک ته ووييل چې، ”زمونږ ايمان قوي كړه.“ (۶) نو مالک ورته جواب وركړو، ”كه چرې ستاسو ايمان د شپښو د دانې هومره هم وي نو كه تاسو د توت دې ونې ته ووايي چې د بېخه ووځه او په سمندر كښې لاهو شه، نو دا به ستاسو حكم ومنی. (۷) كه چرې د يو كس نوكر د يوې او گډو څرولو نه راواپس شي، نو ولې د هغه نېك به ورته دا وائي چې زر راشه او ما سره روتي ته كښېنه؟ (۸) نه، هغه به ورته دا وائي چې زما روتي تياره كړه، ملا ترلې ودرېره او زما خدمت كوه. او ته به زما نه وروستو روتي وخورې. (۹) ولې هغه به د هغه نوكر شكر گزارى ونه كړي چې د ده حكم پي منلې وو؟ (۱۰) دغه شان كله چې تاسو هغه هر څه چې تاسو ته پي حكم شوي دې پوره كړئ نو بيا تاسو ته داسې ووييل په كار دي چې مونږ د تعريف قابل نوكران نه يو خو مونږ صرف خپل فرض پوره كړو.“

د لسو جذاميانو روغول

(۱۱) كله چې عيسى يروشلم ته روان وو نو هغه د سامريه او د گليل تر مينځه تېرېدلو. (۱۲) كله چې هغه يو كلي ته ورسېدو نو لس جذاميان پي هلته وليدل. هغوي په څه فاصله كښې ولاړ وو، (۱۳) او عيسى ته پي نعرې كړې، ”اې مالکه، په مونږ رحم وكړه.“ (۱۴) هر كله چې هغه هغوي وليدل نو ورته پي وفرمائيل، ”لاړ شي او خپل ځانونه امامانو ته وبنساي.“ او كله چې هغوي لا په لاره روان وو نو هغوي پاك كړې شول. (۱۵) نو په هغوي كښې چې يو تن خپل ځان روغ

وليدلو نو واپس شو او په چغو چغو يې د خدائ پاک ثناء ووييله. (١٦) هغه د عيسى په پښو کښې پرپوتو او د هغه شکر په يې ادا کړه. او هغه يو سامري وو. (١٧) بيا عيسى وفرمائيل چې، ”ولې لس واړه پاک نه کړې شوي؟ نو هغه نور نهه څه شول؟ (١٨) بې له دې يو مسافر نه بل يو هم داسې نه وو چې واپس راغلي وي او د خدائ پاک ثناء يې وئيلې وي؟“ (١٩) او عيسى هغه سړي ته وفرمائيل، ”پاخه او لاړ شه، خپل ايمان ته جوړ کړې.“

د خدائ پاک د بادشاهي راتلل

(٢٠) فريسيانو د عيسى نه تپوس وکړو چې، ”د خدائ پاک بادشاهي به کله راځي؟“ هغه وفرمائيل چې، ”تاسو د نښو په ليدلو دا نه شئ وئيلې چې د خدائ پاک بادشاهي به کله راځي. (٢١) نه څوک داسې وئيلې شي چې گورئ هغه دلته ده. يا هلته ده. ځکه چې په حقيقت کښې د خدائ پاک بادشاهي ستاسو په مينځ کښې ده.“ (٢٢) بيا عيسى مريدانو ته وفرمائيل چې، ”داسې وخت به راشي چې تاسو به د ابن آدم د راتلو په طمع يې خو تاسو به يې ليدلې نه شئ. (٢٣) خلق به تاسو ته وائي چې گورئ هغه هلته دے يا دلته دے، خو هلته مه ځئ او مه هغوئ پسې منډې وهئ. (٢٤) لکه څنگه چې برېښنا د آسمان د يو سر نه تر بله سره پورې رسي، دغه شان به د ابن آدم راتلل وي. (٢٥) خو اول به هغه خامخا پېر مصيبت وزغمي او دا پيړۍ به يې رد کړي (٢٦) لکه څنگه چې د نوح په زمانه کښې شوي وو، هم هغه شان به د ابن آدم د راتلو په ورځو کښې وشي. (٢٧) هغوئ تر هغې ورځې پورې

خوپل څښل او ودونه يې کول ترڅو چې نوح خپلې کشتۍ ته ننوتو او سېلاب راغلو او هغوی ټول يې غرق کړل. (۲۸) او لکه څنگه چې د لوط په زمانه کښې شوی ؤو هغوی هم خوپل څښل او سوداګری يې کوله او بوټی يې ګرل او ودانۍ يې کولې. (۲۹) خو په کومه ورځ چې لوط د سدوم نه ووتلو نو د آسمان نه اور او ګوګر ورپدل شروع شول او دوی يې ټول تباہ کړل. (۳۰) دغه شان به د ابن آدم د راتلو په ورځ هم وی. (۳۱) په هغه ورځ هر څوک چې د چت د پاسه وی او سامان يې ښکته وی نو هغه دې د سامان اوچتولو دپاره هيڅکله هم ښکته نه راکوزېږي او هم دغه شان څوک چې په پټی کښې وی هغه دې کور ته نه واپس کېږي. (۳۲) د لوط ښځه راياده کړې. (۳۳) څوک چې خپل ځان ساتل غواړي هغه به يې بائیلی، خو څوک چې ځان بائیلی، هغه به يې وساتي. (۳۴) زه تاسو ته وایم چې په هغه شپه به په يو کټ کښې دوه کسان وی، يو به واخستلې شی او بل به پرېښودلې شی. (۳۵) او دوه ښځې به يو ځای مېچن کوی، يوه به واخستلې شی او بله به پرېښودلې شی. (۳۶) دوه سپری به په پټی کښې وی، يو به واخستلې شی او بل به پرېښودلې شی. (۳۷) هغوی چې دا واورېدل نو تپوس يې وکړو، ”دا به چرته وی مالکه؟“ عیسی ورته وفرمائیل، ”چرته چې مرداره وی هلته به تپوسان راتولېږي.“

د يوې کونډې او د يو قاضی مثال

۱۸ (۱) بيا عیسی مریدانو ته يو مثال ووئيلو، او ورته يې دا وښودل چې هغوی دې ضرور بار بار دُعا غواړي او زړه

دې نۀ بائيلي. (۲) نو هغه و فرمائيل چې، ”په يو ښار كښې يو قاضي وو چې نۀ ورسره د خدائ پاك يره وه او نۀ يې د خلقو پرواه كوله. (۳) او هم په دغه ښار كښې يوه كونډه وه چې هغه به بيا بيا هغه له راتله او ورته به يې وئيل چې زما د مخالفينو او زما تر مينځه انصاف وكړه. (۴) ډېره موده هغه انكار كولو خو آخري يې په زړۀ كښې ووئيل، حقه خو دا ده چې زۀ نۀ خو د خدائ پاك نه يرېرم او نۀ د خلقو پرواه كوم، (۵) خو اوس دا كونډه زما دپاره داسې بلا جوړه شوې ده او زۀ به د دې حق دې له وركړم، هسې نۀ چې په بار بار راتلو ما تر پوزې راولي.“ (۶) بيا مالِك عيسى و فرمائيل، ”تاسو دې بې انصافه قاضي ته غوږ شئ چې دۀ خۀ ووئيل. (۷) نو ولې خدائ پاك به د خپلو غوره شوو دُعا نۀ اوري څوك چې ورته شپه او ورځ زاري او مِنت كوي؟ ولې هغه به د دوي په مدد كولو كښې ډېر وخت ولگوي؟ (۸) زۀ تاسو ته وايم، هغه به ډېر زر د هغوئ سره انصاف وكړي. خو كله چې ابن آدم دوباره راشي، نو ولې هغه به څوك ايماندار په زمكه پېدا كړي؟“

د فريسي او يو محصولچي مثال

(۹) عيسى هغه خلقو ته هم چې په خپل ځان يې باور كولو چې مونږ صادقان يو او نور يې سپك گڼل، دا مثال ووئيلو، (۱۰) ”دوه سړي د دُعا دپاره د خدائ كور ته لاړل، يو فريسي وو او بل محصولچي. (۱۱) فريسي ودرېدو او داسې دُعا يې شروع كړه، اے خدایه پاكه، ستا شكر دے چې زۀ د نورو خلقو په شان نۀ خو دوكه مار، نۀ بې ايمانه، نۀ زناكار او نۀ

لکه د هغه محصولچی په شان یم. (۱۲) زه په هفته کښې دوه روژې نیسم او خه چې گتم خدای پاک ته د هغې نه لسمه ورکوم. (۱۳) خو محصولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته یې نه کتل او خپله سینه یې وهله او وئیل یې، اے خدایه پاکه، په ما رحم وکړه، زه ستا گناه گار یم. (۱۴) زه تاسو ته وایم چې هم دا سرې د هغه اولنی سرې نه زیات صادق کور ته واپس لاړو، ځکه هر څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړې شی او څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت کړې شی.

ماشومانو له برکت ورکول

(۱۵) خلقو عیسی له خپل ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی. کله چې مریدانو دوی ولیدل نو وې رپل. (۱۶) خو عیسی هغه ماشومان راوبلل او وې فرمائیل، ”ماشومان ما ته راپرېږدی، دوی مه منع کوئ ځکه چې د خدای پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. (۱۷) زه تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چې د خدای پاک بادشاهی لکه د ماشوم قبوله نه کړی، هغوی به هیڅکله په دې کښې داخل نه شی.

یو مالدار حاکم

(۱۸) یو حاکم د عیسی نه دا تپوس وکړو، ”اے نېکه اُستازه. داسې خه وکړم چې د تل ژوندون وارث شم؟“ (۱۹) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”ته ما ته نېک ولې وائی؟ د خدای پاک نه بغېر بل هیڅوک نېک نشته. (۲۰) تا ته د شریعت حکمونه خو

معلوم دی، زنا مہ کوه، قتل مہ کوه، غلامہ کوه، د دروغو
 گواہی مہ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه.“ (۲۱) حاکم
 جواب ورکړو چې، ”ما د خوانی نه په دې هر څه عمل کړی
 دے.“ (۲۲) د دې په اورېدو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”په تا
 کبني اوس هم د یو څیز کمے دے. لاړ شه، خپل ټول مال
 حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تہ د آسمان
 خزانې ومومې. بیا راځه، او ما پسې شه.“ (۲۳) په دې خبرو د
 حاکم زړه په ډوبېدو شو ځکه چې هغه ډېر مالداره سرے وو.
 (۲۴) عیسیٰ چې د هغه حالات ولیدل نو وې فرمائیل، ”د
 مالداره دپاره د خدای پاک په بادشاهی کبني داخلېدل څومره
 گران کار دے.“ (۲۵) د یو مالداره سرې په نسبت د خدای
 پاک په بادشاهی کبني داخلېدل د یو اوبن دپاره د ستنې په
 سوری کبني تېرېدل آسان دی.“ (۲۶) چا چې دا واورېدل نو
 تپوس یې وکړو، ”نو څوک به بیا خلاصون ومومی؟“ (۲۷)
 عیسیٰ جواب ورکړو، ”څه چې د بنی آدم دپاره ناممکنه وی
 هغه خدای پاک ته ممکن وی.“ (۲۸) پطروس ووئیل، ”وگوره
 مونږ خپل کورونه پرېښی دی چې په تاسو پسې روان شو.“
 (۲۹) عیسیٰ وفرمائیل، ”زه تاسو ته دا وایم چې چا چې د
 خدای پاک د بادشاهی دپاره خپل کور، خپله ښځه، خپل
 وروڼه، خپل مور پلار او خپل بچی پرېښی دی (۳۰) نو هغه به
 په دې دنیا کبني په څو چنده ومومی او په آخر کبني به د تل
 ژوندون بیا مومی.“

**په درېم ځل د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او د بیا
 ژوندی کېدلو په حقله پېشگوئی**

٣١) عیسیٰ دولس مریدان ڄان له کڙل او ورته ٻي و فرمائیل،
 ”مونڙ اوس یروشلم ته ڄو او د ابن آدم په حق کښي هر څه
 چي د نبیانو په وسیله لیکلے شوی دی، هغه به پوره شی. ٣٢)
 هغه به غږیهودیانو ته حواله کړے شی، هغوی به په هغه
 پورې ټوقی وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او توکائي به
 پرې وتوکی. ٣٣) هغوی به ٻي په کوږو ووهی او مږ به ٻي
 کړی او په دریمه ورځ به هغه بیا ژوندے راپاڅی. ٣٤) خو
 هغوی په دې هیڅ ونه رسېدل او څه چي وئیلے شوی و،
 مطلب ٻي د هغوی نه پت و و ځکه چي هغوی ٻي په مطلب نه
 پوهېدل.

په یریحو کښي د یو ږوند سږی بینا کول

٣٥) کله چي عیسیٰ یریحو ته نزدې شو نو یو ږوند سږے د
 لارې په غاږه ناست و او خیر ٻي غوښتو. ٣٦) هغه چي د
 گڼو خلقو د تېرېدو آوازونه واورېدل نو ټپوس ٻي وکړو چي،
 ”دا څه چل دے؟“ ٣٧) هغوی خبر کړو چي، ”عیسیٰ ناصری
 په دې لاره تېرېږی.“ ٣٨) نو هغه چغې کړې، ”اے عیسیٰ د
 داؤد زویه، په ما رحم وکړه.“ ٣٩) مخکښي چي کوم خلق
 روان و، هغوی ورته په سختو وئیل چي، ”چپ شه.“ خو
 هغه چغې لا نورې هم زیاتي کړې چي، ”اے د داؤد زویه. په
 ما رحم وکړه.“ ٤٠) عیسیٰ ودرېدلو او خلقو له ٻي حکم
 ورکړو چي، ”دے ما له راولی.“ کله چي هغه نزدې راغے نو
 ټپوس ٻي ترې وکړو، ٤١) ”تہ څه غواړي چي زه ٻي ستا
 دپاره وکړم؟“ هغه وئیل، ”مالکه، زه خپل نظر غواړم.“ ٤٢)
 عیسیٰ هغه ته و فرمائیل چي، ”بینا شه، تہ خپل ایمان بچ

کڙي. “ (۴۳) نو سمدستی هغه بينا شو او په هغه پسي روان شو. او د خدای پاک ثنا يې وئيله. او ټولو خلقو چي دا ننداره وليده نو د خدای پاک ثنا يې ووئيله.

حضرت عيسى او زكاي

۱۹ (۱) بيا عيسى يريحو ته ننوتو او د بشار په مينځ كښي

تېرېدو. (۲) هلته زكاي نومې يو سرې وو. دے د

محصولچيانو سردار او پېر مالداره وو. (۳) د هغه دا تلوسه

وه چې عيسى به څنگه سرې وي، خو په قد مندرې وو او د

گڼو خلقو له وجې يې هغه ليدلې نه شو. (۴) نو هغه د خلقو

نه وړاندې منډه كړه او يوې ټيټې ونې ته وختلو چې هغه

وويني، ځكه چې عيسى هم په دغه طرف روان وو. (۵) او

كله چې عيسى هغه ځای ته راوړسېدو نو پورته يې وكتل او

وې فرمائيل چې، ”اے زكايه، زر راکوز شه. زه ضرور نن

ستا كور كښي مېلمه كېرم.“ (۶) نو هغه زر راکوز شو او پېر

په خوشحالي يې ورته هركلې ووئيلو. (۷) نو خلقو چې دا

وليدل نو ټول ځان سره وغورېدل او وې وئيل، ”هغه د يو

گناه گار سړي كور ته ورغلو چې ورسره مېلمه شي.“ (۸)

خو زكاي ودرېدو او مالک ته يې ووئيل، ”مالک، زه خپل نيم

مال خوارانو له وركوم او كه ما له چا نه په دوکه باندې څه

اخستی وی نو هغه له به يو په څلور واپس وركړم.“ (۹)

عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”هم نن دې كور ته نجات راغلي

دے ځكه چې دے هم د ابراهيم زوی دے. (۱۰) ځكه چې ابن

آدم دې له راغلي دے چې ورك شوی ولتوی او بچ يې

د لسو سیکو مثال

۱۱) د هغوی لا دې ته غور و و چې عیسیٰ ورته یو مثال

ووئیلو ځکه چې هغه اوس یروشلم ته رانزدې و او د هغوی

دا گمان و و چې د خدای پاک بادشاهی اوس زر په بنکاره

کېدو ده. ۱۲) هغه وفرمائیل، ”د یو لوی خاندان یو سرے په

اورد سفر یو بل ملک ته لاړو د دې دپاره چې هغه بادشاهت

حاصل کری او بیا واپس راشی. ۱۳) خو اول هغه خپل لس

نوکران راوبلل او هر یو ته یې په دې وینا د سرو زرو یوه یوه

سیکه ورکړه چې دوی پرې سوداگری کوی ترڅو چې زه

راواپس نه شم. ۱۴) خو د خپل ملک خلقو ورسره کینه کوله

او په هغه پسې یې یوه جرگه ولېرله چې، مونږ دا سرے خپل

بادشاه کېدل نه غواړو. ۱۵) خو بیا هم هغه د بادشاه په

حیثیت واپس راغلو او کومو نوکرانو ته چې یې پسې ورکړې

وې هغوی ته یې سوال جواب ولېرلو چې دا معلومه کری چې

په دوی کېنې هر یو څومره گټه کری ده. ۱۶) ورومبے

راغے او وې وئیل، صاحبه، ستا د سرو زرو سیکې لس

نورې گټلی دی. ۱۷) هغه جواب ورکړو، شاباش، ته ډېر بښه

نوکر یې. ځکه چې تا په لږو کېنې خپل ځان ایمانداره ثابت

کړو، ته د لسو ښارونو حاکم شوې. ۱۸) بیا دوېم راغلو او

وې وئیل چې، مالکه، ستا د سرو زرو سیکو پینځه نورې

گټلی دی. ۱۹) او هغه ته یې وئیل چې، ته هم د پینځو

ښارونو حاکم شوې. ۲۰) بیا بل نوکر راغلو او وې وئیل،

مالکه، دا ستا د سرو زرو سیکه ده. ما دا په رومال کېنې

انغبستی وه او سمباله کړې مې وه. (۲۱) زه ستا نه یرېدم ځکه چې ته یو ظالم سرې یې. هغه څه اخلی څه چې ستا نه وی او هغه څه ربی کوم چې تا کړلی نه وی. (۲۲) هغه جواب ورکړو، اے بد تمیزه. زه به هم ستا په خوله تا سره انصاف وکړم. تا ته دا معلومه وه چې زه یو سخت سرې یم او هغه څه حاصلوم چې کوم ما نه وی ورکړی او هغه څه ربیم چې کوم ما نه وی کړلی؟ (۲۳) نو بیا تا ولې زما د سرو زرو سیکه د صرافانو سره نه ده اېښې چې بیا ما په واپسی کښې سره د گټې اخستې وې. (۲۴) هغه حاضرینو ته مخ راواړولو او وې وئیل چې، دغه د سرو زرو سیکه د ده نه واخلی او هغه له یې ورکړی چې د چا سره چې لس دی. (۲۵) هغوی جواب ورکړو چې مالکه، د هغه سره خو د اول نه لس دی. (۲۶) هغه هغوی ته وفرمائیل، زه تاسو ته دا وایم چې د چا سره چې څه وی هغه ته به نور هم ورکړې شی تر دې چې ورسره لا نور زیات شی، خو د چا سره چې څه نه وی د هغه نه به هغه څه هم واخستلې شی کوم چې ورسره وی. (۲۷) خو زما هغه دشمنانو چې زه بادشاه کېدل نه غوښتم، هغوی راولی او زما په وړاندې یې قتل کړی.“

په یروشلم کېږي د عیسی کامیابه استقبال

(۲۸) د دې خبرو کولو نه پس عیسی خپلو مریدانو نه مخکېږي یروشلم ته روان وو. (۲۹) هر کله چې هغه بیت فگه او بیت عنیا ته ورنزدې شو کوم چې د زیتونو په غره ودان دی نو هغه دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل چې، (۳۰) ”دې مخامخ کلی ته ورشی نو چې څنگه ورننوځی نو تاسو به یو

کوچائے ترلے ومومئ چي تر اوسه پرې هيچا لا سورلي نه
 ده كرې. هغه پرانيزئ او دلته يې راوئ. (۳۱) او كه څوك
 درنه دا تپوس وكړي چي تاسو دا كوچائے وئې پرانيزئ نو
 ورته ووايئ چي زمونږ د مالک په كار دے. (۳۲) دواړه په
 مخه لاړل او هم هغه شان يې وموندل لكه چي عيسئ ورته
 فرمائيلی ؤو. (۳۳) او كله چي هغوئ كوچائے پرانستو نو د
 دې مالكانو ترينه تپوس وكړو چي، ”تاسو دا كوچائے وئې
 پرانيزئ؟“ (۳۴) هغوئ جواب وركړو چي، ”دا زمونږ د مالک
 په كار دے.“ (۳۵) او هغوئ كوچائے عيسئ له راوستو، بيا
 هغوئ په كوچائي باندي خپلي جامي واچولې او عيسئ
 ورباندي سورلي وكړه. (۳۶) كله چي هغه په لاره تېرېدو نو
 خلقو ورته په لار كښي خپلي جامي غوړولې. (۳۷) اوس څه
 وخت چي هغه د زيتونو د غره نه مخ په كوزېدو وو نو ټولو
 ملگرو او مريدانو يې په هغه ټولو عجيبه معجزو چي هغوئ
 ليدلي وې د خدائ پاك ثنا وويله. (۳۸) ”مبارك دے هغه
 راتلونكے بادشاه چي د مالک خدائ په نامه راځي. سلامتئ
 دې وي په آسمان كښي او جلال دې وي په اوچت آسمان
 كښي.“ (۳۹) ځينو فريسيانو په دې گڼه كښي عيسئ ته وويل،
 ”آستاده، خپلو مريدانو ته ووايه چي غلي شي.“ (۴۰) عيسئ
 جواب وركړو، ”زه تاسو ته وايم كه چرې هغوئ غلي پاتې
 شي نو كاني بوتې به په چغو سر شي.“

د حضرت عيسئ د يروشلم په حال ټړل

(۴۱) هر كله چي هغه نږدې راغلو، بناړ يې وليدلو نو هغه په
 دې باندي وټړل، (۴۲) او وې فرمائيل، ”كه چرې نن ورځ تا

ته دا معلومه وے چي کومه د خير لاره ده، خو نه، دا ستا د نظر نه پته ده. (۴۳) يو وخت به په تا داسې راشي چي ستا دشمنان به ستا محاصره وکړي، هغوي به ستا نه چاپيري شي او د هرې خوا نه به دې راگېر کړي. (۴۴) نو تاسو به سره د خپلو بچو يو خائي په زمکه راگزار کړي او ستا يو کاني به هم د بل کاني دپاسه پرې نه ردي ځکه چي تاسو د خدائي د خلاصون هغه مقرر وخت ونه پېژندلو.

د خدائي پاک کور پاکول

(۴۵) عيسي بيا د خدائي کور ته ورننوتو او هغه هغه ټول خلق چي د خدائي په کور کبني يې سوداگري کوله، وشړل (۴۶) او ورته يې وفرمائيل، ”صحيفي فرمائي چي، ”زما کور به د دُعا کور بللے شي،“ خو تاسو ترينه د پاکوانو اډه جوړه کړي ده. (۴۷) د خدائي په کور کبني به هره ورځ عيسي تعليم ورکولو. او مشران امامان او د شرعي عالمان د ده د وژلو په تلاش کبني وُو چي د اولسي مشرانو مرسته هم ورسره وه. (۴۸) خو هغوي په دې کبني بېوسه وُو، ځکه چي د خلقو د عيسي په خبرو يقين وو.

د حضرت عيسي د اختيار په حقله تپوس

۲۰ (۱) يوه ورځ چي عيسي د خدائي په کور کبني خلقو له تعليم ورکولو او ورته يې زيرے اورولو نو مشران امامان، د شرعي عالمان او د قوم مشران ورله راغلل. (۲) او هغوي ورته ووئيل، ”مونږ ته ووايه چي ته دا کارونه په کوم اختيار

کوہی؟ او دا اختیار تا له چا درکړې دے؟“ (۳) عیسیٰ هغوی له جواب ورکړو، ”زه هم ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ (۴) چې د یحییٰ بپتسمه د آسمان د طرف نه وه او که د انسان؟“ (۵) په دې هغوی د یو بل سره په بحث شول چې، ”که چرې مونږ ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا تاسو په هغه ایمان ولې رانه وړو؟“ (۶) خو که چرې مونږ ووايو چې د انسانانو د طرف نه وه، نو ټول خلق به مونږ سنگسار کړی ځکه چې هغوی دا منی چې یحییٰ نبی وو.“ (۷) نو هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ (۸) نو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”بیا به زه هم دا درته ونه وایم چې زه په کوم اختیار دا کارونه کوم.“

د انگورو باغ او د باغوانانو مثال

(۹) نو بیا عیسیٰ خلقو ته دا مثال تیر کړو چې، ”یو زمیندار وو چې د انگورو باغ یې ولگولو، او زمیندارانو له یې په اجاره ورکړو او یو بل ملک ته د پیرې مودې دپاره لاړو. (۱۰) کله چې موسم راغلو نو هغه یو نوکر اجاره دارو له وروپېرلو چې د هغوی نه د هغه د انگورو د پیداوار برخه وصول کړی خو زمیندارو هغه بنه ووهلو او خالی لاس یې واپس ولېرلو. (۱۱) هغه بیا بل نوکر وروپېرلو خو هغوی هغه هم ووهلو او بې عزته یې کړو، او تش لاس یې واپس ولېرلو. (۱۲) هغه بیا درېم سرې وروپېرلو خو هغه یې هم زخمی کړو، او بهر یې وغورزولو. (۱۳) بیا د انگورو د باغ مالک ووئیل چې اوس ما له څه کول په کار دی؟ زه به خپل خوږ زوی وروپېرم. شاید چې د ده خاطر وکړی. (۱۴) خو هر کله چې اجاره دارو هغه

وليدو نو يو بل ته پي ووئيل، دا د باغ وارث دے، راځي چي
 مړ پي کړو او ميراث به پي مونږ ته پاتي شي. (۱۵) نو اجاره
 دارو هغه د انگورو د باغ نه بهر وغورزولو او مړ پي کړو. نو
 بيا تاسو دا ووايي چي د انگورو د باغ مالک به د هغوي سره
 څه وکړي؟ (۱۶) هغه به راشي او دا ټول اجاره دار به مړه
 کړي او د انگورو باغ به بل چا له ورکړي. “هر کله چي
 هغوي دا واورېدل نو وې وئيل، ”خداي مه کړه.“ (۱۷) خو
 عيسي ورته نېغ نېغ وکتل او وې فرمائيل، ”نو بيا د صحيفو د
 دې عبارت څه مطلب دے، ”کوم کاني چي گلکارانو رد
 کړي وو هم هغه د گوټ سر کاني شو“؟ (۱۸) هر څوک چي
 د دې کاني سره تيندک وځوري هغه به ټوټي ټوټي شي، او که
 په هر چا دا راپرېوځي نو هغه به ريز مريز کړي.“ (۱۹) د
 شرعي عالمانو او مشرانو امامانو غوښتل چي هغه ته هم په
 هغه وخت لاس ورواچوي ځکه چي هغوي ته دا پته ولگېدله
 چي دا مثال د هغوي په خلاف دے خو هغوي ورسره څه ونه
 کړل ځکه چي هغوي د خلقو نه یرېدل.

قيصر له محصول ورکول

(۲۰) نو هغوي په دې لټون کښي و و چي څنگه به پي راگېر
 کړو. نو جاسوسان پي پټ د صادقانو په جامه کښي وروپېرل
 چي په هغه کښي څه داسي خبرې راپېدا کړي چي د هغې په
 بهانه هغه راگېر کړي او گورنر ته پي حواله کړي. (۲۱) هغوي
 د هغه نه تپوس وکړو، ”اُستاده، مونږ په دې خبر يو چي ته
 څه وائي او کوم تعليم چي ورکوي هغه ټيک دے او د هيچا
 طرفداري نه کوي خو په رښتيا سره د خداي پاک د لارې

تعليم ورکوي. (۲۲) نو بيا مونڙ ته دا ووايه چي د روم قيصر له محصُول ورکول روا دي او ڪه نه؟“ (۲۳) عيسيٰ د هغوي په چل پوهه شو نو ورته پي وفرمائيل، (۲۴) ”ما ته د سپينو زرو يوه سيڪه وٺايي. په دي د چا تصوير دے او د چا نوم؟“ هغوي جواب ورکيو چي، ”د قيصر.“ (۲۵) عيسيٰ ورته وفرمائيل چي، ”بڻه ده، قيصر ته خپل حق ورکري او خدائي پاڪ له خپل.“ (۲۶) دغه شان د خلقو په وړاندي د دوي دا ڪوشش چي هغه په خبرو ڪنبي راڳر ڪري ڪامياب نه شو، او د هغه په جواب هغوي حق ڃهان او غلي پاتي شول.

د بيا ژوندي ڪېدلو په باب ڪنبي ٽپوس

(۲۷) بيا ځيني صدوقيان څوڪ چي د قيامت نه منكر دي هغه له راغلل. (۲۸) او د هغه نه پي داسي ٽپوس وڪري چي، ”اُستاده، موسيٰ مونڙ ته دا بنودلي دي چي ڪه د چا ورور مڙ شي او بڻه پي پاتي شي او بچي پي نه وي نو بل ورور دي هغه ڪونڊه واده ڪري او د هغه نسل دي پيدا ڪري. (۲۹) نو اوس اووه ورويه وو. ورومبي واده وڪري او بي اولاده مڙ شو. (۳۰) بيا دويم هغي بڻهي سره واده وڪري، (۳۱) بيا دريم هغي سره واده وڪري هم دغه شان اووه واره مڙه شول خو د يو هم اولاد ونه شو. (۳۲) آخر هغه بڻه هم مڙه شوه. (۳۳) د قيامت په ورغ به دغه بڻه د چا وي ڇڪه چي اووه واره ورويو ورسره واده ڪري وو؟“ (۳۴) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل، ”د دي دنيا سڙي او بڻهي واده ڪوي، (۳۵) خو هغه څوڪ چي د بلي دنيا لائق ڪنلے شوي دي، هغوي به نه واده ڪوي نه به واده ڪيري. (۳۶) ڇڪه چي د هغي نه پس به هغوي

نہ مری، هغویٰ به د فرښتو په شان وی. ځکه چې هغویٰ د مرگ نه پس بیا راژوندی شوی دی نو ځکه د خدای پاک بچی گنلے کیری. (۳۷) او دا چې مری به راژوندی کولے شی، دا خو موسیٰ په خپله هم د جaro د سوزولو په واقعه کښې بیان کرے دے چرته چې د مالک خدای په حقله فرمائی، ”د ابراهیم خدای پاک، د اسحاق خدای پاک او د یعقوب خدای پاک.“ (۳۸) نو هغه د مرو خدای پاک نه دے، بلکې د ژوندو خدای پاک دے. د هغه په نزد ټول ژوندی دی.“ (۳۹) په دې د شرعی ځینو عالمانو ووئیل، ”استاده، ډېر ښه دې ووئیل.“ (۴۰) او د دې نه پس په چا کښې دا جرأت نه وو چې د هغه نه بل سوال وکړی. (۴۱) بیا عیسیٰ هغویٰ ته وفرمائیل، ”هغویٰ بیا دا څنگه وائی چې مسیح د داؤد زوی دے؟“ (۴۲) ځکه چې داؤد په خپله په زبور کښې فرمائی چې، ”مالک زما مالک ته وفرمائیل، زما ښی لاس ته کښېنه،“ (۴۳) ترڅو چې زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (۴۴) داؤد خو په خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه د داؤد زوی څنگه کېدے شی؟“

د شرعی عالمان ملامته کول

(۴۵) د ټولو خلقو په وړاندې عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، (۴۶) ”د شرعی د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لویو لویو چوغو کښې گرځی او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحالیږی او په عبادتخانو او په مېلمستیاو کښې د مشرۍ په ځای کښېناستل غواړی. (۴۷) هم دا هغه خلق دی چې د کونډو مالونه خوری او د ریا اوږدې اوږدې

دُعاگانې کوی، دوی به د ټولو نه سخته سزا مومی.

د کونډې بڼې شکرانه

۲۱ (۱) عیسیٰ چې پاس وکتل نو وې لیدل چې مالداره خلق د خدای د کور په خزانه کښې خپلې شکرانې اچوی. (۲) او هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې دوه د تانبې سیکې یې ورواچولې. (۳) هغه وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د دې نورو ټولو نه زیاتې واچولې. (۴) ځکه چې دې نورو چې په شکرانې کښې څه هم واچول هغوی د مال د زیاتوالی په سبب واچول خو د هغې سره چې د خپلې گزارې نه هم کم وو، هغه ټولې یې واچولې“

د خدای پاک د کور د بریادېدو په حقله پېشکوئی

(۵) ځینې خلقو د خدای د کور او د هغې د ښکلو کاپو او په ورکړې شوو نذرانو چې ښائسته کړې شوی وو، د هغه په حقله خبرې کولې. عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، (۶) ”دا څیزونه چې تاسو وینئ، داسې وخت راتلونکې دے چې په دې کښې به یو کانې هم د بل د پاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولے شی.“

د تکلیفونو او کړاونو نښې

(۷) هغوی عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”اُستازه، دا هر څه به کله پېښیږی؟ او د دې د رانزدې کېدو نښې به څه وی؟“ (۸) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”خیال کوئ چې څوک مو بې لارې

نہ کڙی ڇڪه ڇي ڊپر به زما په نوم راشي او دعويٰ به کوي
 او وائي به ڇي زه عيسيٰ يم، او وخت نزدې راغلي دے خو
 هغه پسي مه ځي. (۹) او کله ڇي تاسو د جنگونو او الې
 گولې خبر واورئ نو مه وار خطا کږئ ڇکه ڇي دا څيزونه
 به ضرور اول کږي خو لا به آخر وخت نه وي. (۱۰) بيا
 هغه دا وفرمائيل، ”قومونه به د قومونو په خلاف وي،
 بادشاهي به د بادشاهي مخالفت کوي. (۱۱) لوئي لوئي زلزلي
 او قحطونه، وباگانې به ځاي په ځاي راځي او په آسمان
 کښي به هيبتناکي او لوئي نښي ښکاره کږي. (۱۲) خو د دې
 هر څه کېدو نه مخکښي به هغوي تاسو ونيسي او تاسو به
 وزوروي. تاسو به عبادتخانو ته حواله کږئ او بندي خانو ته
 به اچولې کږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندې
 زما د نوم په سبب راوستلې شي. (۱۳) نو دا به ستاسو دپاره
 د گواهي موقع وگرځي. (۱۴) خو ياد ساتئ ڇي د مخکښي نه
 د خپلي صفائي په حقله د جواب ورکولو فکر مه کوي، (۱۵)
 ڇکه ڇي زه به په خپله تاسو ته د وينا داسي طاقت او
 حکمت درکړم ڇي ستاسو يو مخالف به هم د دې جوگه نه
 وي ڇي ستاسو د خبرو مقابله وکړي يا پي دروغ ثابت کړي.
 (۱۶) تر دې ڇي ستاسو مور پلار، وروڼه، ستاسو خاندان او
 دوستان به هم تاسو حواله کړي، په تاسو کښي به ځيني مړه
 کړي شي، (۱۷) او زما د نوم په وجه به ټول ستاسو نه نفرت
 کوي. (۱۸) خو ستاسو د سر يو وېښته قدرې به هم ضائع نه
 شي، (۱۹) د خپل صبر په وجه به تاسو ژوندون وگټي.

د يروشلم د بربادېدو په حقله پېشگوئي

۲۰) خو کله چې تاسو دا ووينئ چې د يروشلم نه فوجونه
 راچاپېر شوي دي نو تاسو پوهه شئ چې د هغې بربادې
 رانزدې شوې ده. ۲۱) نو بيا هغه څوک چې په يهوديه کښې
 دی، غرونو ته دې وتښتی. او څوک چې په ښار کښې وی،
 هغوی دې د ښار نه بهر وځي او څوک چې د ښار نه بهر په
 کلو کښې وی هغوی دې ښار ته نه ځي. ۲۲) ځکه چې په هم
 دې وخت کښې به خدای پاک خپل بدل اخلي او څه چې
 ليکلې شوي دي، هغه ټول به پوره شي. ۲۳) افسوس دې په
 هغه ښځو چې په دغه وخت کښې اميدوارې وي او په هغوی
 چې بچو له سينه ورکوي. ځکه چې په زمکه به ډېر لوی
 مصيبت شروع وي او په دې خلقو به لوی غضب نازل وي.
 ۲۴) هغوی به په توره هلاک کړي شي او ټولو ملکونو ته به
 لکه د قېديانو بوتلې شي او تر هغه وخت پورې به يروشلم د
 غېريهوديانو تر پښو لاندې وي ترڅو چې د غېرو قومونو زمانه
 پوره شوې نه وي.

د ابن آدم راتلل

۲۵) په نمر، سپوږمۍ او په ستورو کښې به خاص نښې
 ښکاره شي. د سمندر د شور او چپو نه به په زمکه ټول
 قومونه پرېشانه وي. ۲۶) په خلقو کښې به په زمکه د
 پېښېدونکو واقعاتو د يرې له کبله ساه پاتې نه وي ځکه چې
 آسماني طاقتونه به لړزولې شوي وي. ۲۷) بيا به هغوی دا
 ويني چې ابن آدم به په ورځو کښې په ډېر شان او شوکت
 سره راروان وي. ۲۸) کله چې دا هر څه پېښېدل شروع شي
 نو پاڅي او بره وگورئ ځکه چې ستاسو خلاصون نژدې

د اینئر د ونې سبق

٢٩) بیا عیسیٰ هغوی ته دا مثال تیر کړو چې، ”د اینئر ونې ته وگورئ یا ټولو ونو ته. (٣٠) کله چې دا غوتی وسپری نو تاسو به په خپله وینی او پوهه به شی چې اوږے رانزدې شوے دے. (٣١) هم دغه شان چې تاسو دا هر څه په کېدو وینی نو پوهه شی چې د خدای پاک بادشاهی نزدې ده. (٣٢) زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا موجوده پیړی به تر هغې ختمه نه شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه شی. (٣٣) زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې فنا نه شی.

د بیدار اوسېدلو تاکید

٣٤) خیال ساتئ او پام کوئ. خپل زړونه په بد مستی، نشو او په دنیاوی غمونو مه آخته کوئ، ځکه چې هغه ورځ ناگهانه تاسو لکه د لټ راگېر نه کړی. (٣٥) ځکه چې هغه ورځ په هر چا راتلونکی ده څوک چې په دې دنیا کېښې اوسېږی. (٣٦) خو هر وخت بیدار اوسئ او دا دعا غواړئ چې تاسو د دې پېښو په وخت کېښې دومره تکړه یئ چې خپل ځان بچ کولے شی او چې د ابن آدم په وړاندې د ودرېدو جوگه شی. (٣٧) عیسیٰ دا ورځې د خدای په کور کېښې په تعلیم ورکولو تېرولې او بیا به هغه د شپې تېرولو دپاره د زیتونو غره ته تلو. (٣٨) او سحر وختی به ټول خلق د خدای کور ته راتولېدل چې د هغه خبرې واورئ.

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۲

خو اوس د پتیرې روتی د اختر ورځ رانزدې

شوې وه کومې ته چې د فسخ اختر وئیلے شی. (۲) نو په

دې موقع مشرانو امامانو او د شرعی عالمانو دا کوشش

کولو چې څه داسې بهانه ولټوی چې عیسیٰ قتل کړی، ځکه

چې هغوی د خلقو نه یرېدل. (۳) خو بیا شېطان په یهوداه

اسکریوتی کښې ورننوتو چې په هغه دولسو مریدانو کښې یو

وو. (۴) او یهوداه د مشرانو امامانو او د خدای د کور د

آفسرانو سره مشورې له لارو چې داسې څه بهانه پېدا کړی

چې عیسیٰ به څنگه هغوی ته حواله کړی. (۵) هغوی ډېر

خوشحاله شول او د هغه سره یې د پېسو وعده وکړه. (۶) نو

هغه په دې کار رضا شو او بیا د داسې موقعې په تلاش کښې

شو چې کله هغه سره نور خلق نه وی نو هغوی ته به یې

حواله کړی.

د فسخ د اختر تیارې

(۷) بیا د پتیرې روتی ورځ راغله په کومه ورځ چې د فسخ

ګډوډې قربانۍ کېدونکې وو. (۸) نو عیسیٰ بیا پطروس او

یوحنا د دې هدایاتو سره ولېږل چې، ”لار شئ او زمونږ دپاره

د فسخ خوراک تیار کړئ چې وې خورو.“ (۹) هغوی تپوس

وکړو چې، ”ستا کوم څای خوښ دے چې مونږ په کښې تا

له د فسخ خوراک تیار کړو؟“ (۱۰) هغه جواب ورکړو چې،

”څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ نو تاسو به یو سرې وینئ

چې د اوبو منگې به وړی. هغه چې کوم کور ته ورننوځی نو

هم هغه ڪور ته ورننوڻي. (۱۱) او د ڪور خاوند ته دا پڻام
ورڪڙي، اُستاد وائي چي هغه د مڀلمنو ڪمره ڪومه يوه ده
چرته چي به زه د مريدانو سره د فسح خوراک ڪوم؟ (۱۲) نو
هغه به تاسو ته يوه لويه تياره ڪڙي شوڀي بالاخانه وڻائي،
زمونڙ دپاره هلته د فسح تيارِي وڪڙي. (۱۳) هغوي لاپل او
هلته ڀي هر خيز د هغه د وينا په مطابق وليدلو. هغوي د فسح
دپاره تيارِي وڪڙو.

د عشاءِ ربابي مقررول

(۱۴) ڪله چي هغه وخت راورسڀدو نو عيسيٰ سره د خپلو
رسولانو روتي ته ڪڻسڀناستو. (۱۵) هغه هغوي ته وفرمائيل
چي، ”زما دا ڀڀر ارمان وو چي د مصيبت زغملو نه وڙاندڀي
زه تاسو سره د فسح خوراک وڪڙم. (۱۶) ڪڪه چي زه تاسو
ته دا وايم چي د ڊي نه پس به زه تر هغي بيا دا روتي هيچڙي
ونه خورم ترڇو چي د خدائي پاڪ په بادشاهي ڪڻسڀي د ڊي
مقصد پوره نه شي.“ (۱۷) بيا عيسيٰ يوه پيالو راواخسته او د
شڪر ڪولو نه پس ڀي وفرمائيل، ”دا واخلي او په خپلو ڪڻسڀي
ڀي تقسيم ڪڙي. (۱۸) ڪڪه چي زه تاسو ته دا وايم چي د ڊي
نه پس به زه د انگورو رس بيا تر هغي و نه خڻسڀم ترڇو چي د
خدائي پاڪ بادشاهي رانه شي.“ (۱۹) بيا هغه روتي راواخسته،
شڪر ڀي پڙي وڪڙو او ماته ڀي ڪڙه او هغوي له ڀي ورڪڙه او
وڙي فرمائيل، ”دا زما بدن دے چي ستاسو دپاره ورڪڙي
ڪڙي. زما په ياد ڪڻسڀي دغه شان ڪوي.“ (۲۰) او هم دغه شان
ڀي د روتي نه پس پيالي واخسته او وڙي فرمائيل چي، ”دا
پيالي زما په هغه وڻه ڪڻسڀي ڪومه چي ستاسو دپاره توڙيڙي، د

خُدائِ پاک او انسانانو تر مينځه نوے لوظ دے. (۲۱) خو گورئ، زما د مُخبر لاس هم ما سره په دسترخوان باندې دے. (۲۲) ځکه چې ابن آدم ځنگه چې مقرر شوے دے، هغه شان به مرگ ته ورځي، خو افسوس په هغه سپري دے چې په ابن آدم مُخبري کوي. (۲۳) په دې خبره هغوي په خپلو کبني په بحث شو چې په مونږ کبني به دا کار څوک کوي.

د لويوالي په حقله بحث کول

(۲۴) بيا د هغوي په مينځ کبني دا بحث شروع شو چې په دوي کبني به د ټولو نه لوي څوک وي. (۲۵) خو عيسي وفرمائيل چې، ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوي او څوک چې پرې اختيار لري هغوي ته د خلقو خير خواه وئيلے کيږي. (۲۶) خو په تاسو کبني دې داسې نه وي. په تاسو کبني دې د ټولو نه مشر ځان د ټولو نه کشر گني او ستاسو مشر دې لکه ستاسو د خادم په شان وي. (۲۷) نو په دوي کبني څوک لوي دے؟ هغه څوک چې روتي ته ناست وي او که هغه څوک چې خدمت کوي؟ يقيناً هغه څوک چې روتي ته ناست وي. خو زه دلته ستاسو په مينځ کبني د خدمتگار په شان يم. (۲۸) تاسو هغه خلق يئ چې زما په آزمېښتونو کبني ما سره ولاړ وي. (۲۹) او اوس زه هغه بادشاهي تاسو له درکوم کومه چې زما پلار ما له راکړې ده. (۳۰) نو تاسو به زما په بادشاهي کبني زما په دسترخوان خوړل څښل کوي، او په تختونو به د بني اسرائيلو د دولسو قبيلو د فېصلو دپاره کښېښي.

د حضرت عیسیٰ د پطروس د انکار پېشگوئی کول

۳۱) شمعونه، اے شمعونه، وگوره، خبردار شه. شېطان

غواړی چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وڅنډی. ۳۲) خو ما

ستا دپاره دا دُعا کړې ده چې ستا ایمان لاړ نه شی او کله

چې ته ما ته راوگرځي نو ته خپل وروڼه مضبوط کړه. ۳۳)

پطروس جواب ورکړو چې، ”مالِک، زه تا سره جیل او مرگ

ته هم تیار یم.“ ۳۴) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”پطروسه، زه تا

ته وایم چې نن شپه به چرگ تر هغې بانگ ونه وائی ترڅو چې

ته زما د پېژندگلو نه درې ځله انکاری نه شی.“

په خدای پاک باندې توکل کول

۳۵) عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل، ”کله چې ما تاسو

بې پېسو، بې بټوې او بې پیزاره تش لاس لېږلی وی، ولې تاسو د

څه څیز حاجتمند شوی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”نه.“

۳۶) عیسیٰ وفرمائیل چې، ”اوس د چا سره چې بټوې وی،

هغه دې د ځان سره واخلی او خپلې کڅوړې دې هم ورسره

وی، او که توره ورسره نه وی، نو هغه دې خپله چوغه خرڅه

کړی خو توره دې واخلی. ۳۷) ځکه چې صحیفې فرمائی

چې، ”هغه په باغیانو کښې حساب کړی شو،“ او دا الفاظ به

ضرور زما په حقله پوره کيږی، بې شکه هر څه چې زما په

حقله لیکلې شوی دی، هغه به پوره کيږی. ۳۸) هغوی

ووئیل، ”وگوره مالِک، مونږ سره دا دوه توري دی.“ هغه

وفرمائیل، ”دا کافی دی.“

د زیتونو په غرد حضرت عیسیٰ دُعا

٣٩) بیا عیسیٰ بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د زیتونو غر ته لاړو او مریدان هم ورسره وو. (٤٠) هر کله چې هغه هغه ځای ته ورسېدو نو هغوی ته یې وفرمائیل، ”دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی.“ (٤١) هغه په خپله د هغوی نه یو څو قدمه وړاندې لاړو، په گوډو شو او دُعا یې شروع کړه، (٤٢) ”اے پلاره، که دا چرې ستا رضا وی نو دا پیاله زما نه اخوا کړه. زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی.“ (٤٣) بیا یوه فرېسته د آسمان نه راغله چې هغه مضبوط کړی. (٤٤) او په سخته پرېشانی کښې یې لا نوره هم په جوش سره دُعا وکړه او د هغه خوله لکه د وینو د څاڅکو په شان په زمکه څڅېدله. (٤٥) کله چې عیسیٰ د دُعا نه پاڅېدو او خپلو مریدانو له راغلو نو هغوی یې غم زیلی اوده وموندل. (٤٦) هغوی ته یې وفرمائیل، ”دا تاسو ولې اوده یئ؟ پاڅئ او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی.“

د حضرت عیسیٰ مُخبری کول او د هغه گرفتارول

٤٧) خو چې عیسیٰ لا دا خبرې کولې نو ډېر خلق راغلل، او یهوداه نومې سرې څوک چې د دولسو مریدانو نه یو وو، د هغوی نه مخکښې وو. هغه عیسیٰ له راغلو چې ښکل یې کړی. (٤٨) خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”یهوداه، ته د ابن آدم مُخبری په ښکلولو کوې څه؟“ (٤٩) کله چې د عیسیٰ ملگرو دا ولیدل چې څه کیری نو هغوی ووئیل، ”مالکه، مونږ د خپلو تورو نه کار واخلو څه؟“ (٥٠) او په هغوی کښې یو د مشر

إمام په نوکر گزار وکړو او د هغه بنسټ غوږ يې پرې کړو.
 (۵۱) خو عيسی جواب ورکړو، ”بس مه کوئ.“ بيا هغه د هغه
 سرې په غوږ لاس کېښودو او روغ يې کړو. (۵۲) بيا عيسی
 مشرانو امامانو او د خدای د کور حفاظت کوونکو آفسرانو
 او مشرانو ته کوم چې د هغه نيولو له راغلی وُو وفرمائيل،
 ”ولې تاسو ما ډاکو گنئ چې تُورو او کوتکو سره زما نيولو له
 راغلی یئ؟“ (۵۳) زه هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کېښې
 وم نو تاسو ما ته لاس وانه چولو خو اوس دا ستاسو دپاره
 موقع ده او د تورې تيارې اختيار.“

د حضرت عيسی نه د پطروس انکار

(۵۴) بيا يې عيسی گرفتار کړو او د مشر امام کور ته يې بوتلو
 او پطروس ورپسې په څه فاصله کېښې وروستو روان وو.
 (۵۵) کله چې هغوی د صحن په مينځ کېښې اور بل کړو او
 گېرچاپېره ترې کېښناستل نو پطروس هم د هغوی په مينځ
 کېښې کېښناستو. (۵۶) نو بيا يوې وينځې چې د اور په رڼا
 کېښې هغه وليدو نو ورته يې نېغ وکتل او وې وئيل، ”دا سره
 خو هم ورسره وو.“ (۵۷) خو پطروس د دې نه انکار وکړو.
 هغه وئيل، ”اے ښځې، زه يې څه پېژنم؟“ (۵۸) لږه شېبه
 وروستو بل چا وليدو او وې وئيل چې، ”ته خو هم په هغوی
 کېښې يو يې.“ خو پطروس وئيل چې، ”نه، زه هغه نه يم.“
 (۵۹) يوه گينټه به تيره وه چې يو بل تن نور هم په کلکه وئيل
 چې، ”بې شکه، دا سره هم ورسره وو ځکه چې دے هم
 گليلی دے.“ (۶۰) خو پطروس وئيل، ”سړيه، زه خبر نه يم
 چې دا ته لا څه وائي.“ په هغه ساعت چې هغه لا خبرې کولې
 نو چرگ بانگ وئيلو. (۶۱) بيا مالک پطروس ته وکتل او

پطروس ته د مالک خبرې رایادې شوې چې ورته یې فرمائیلی
 ؤو، ”نن هم په دې شپه د چرگ د بانگ وئیلو نه مخکښې به
 ته درې ځله زما نه انکاری شي.“ (٦٢) نو هغه بهر ووتو او په
 چغو چغو یې وژړل.

د حضرت عیسیٰ سپکاوې او وهل

(٦٣) کومو خلقو چې د عیسیٰ څوکیداری کوله، هغوی
 ورپورې ټوقې وکړلې او وې وهلو. (٦٤) سترگې یې ورله
 وتړلې او د هغه نه یې بار بار دا تپوسونه کول، ”که ته نبی یې
 نو مونږ ته دا ووايه چې ته چا ووهلې.“ (٦٥) او دغه شان
 هغوی د هغه نور ډېر سپکاوې هم کولو.

حضرت عیسیٰ د جرگې په وړاندې

(٦٦) چې ورځ شوه نو اولسی مشران، مشران امامان او د
 شرعې عالمان راټول شول او عیسیٰ یې د خپلې جرگې
 وړاندې پېش کړو. (٦٧) هغوی ووئیل، ”مونږ ته ووايه چې ته
 په رښتیا مسیح یې؟“ هغه جواب ورکړو، ”که زه درته وایم نو
 تاسو به په ما یقین ونه کړئ. (٦٨) او که زه درنه تپوس وکړم
 نو تاسو به جواب رانه کړئ. (٦٩) خو د دې نه پس به ابن آدم
 د خدای پاک بنی لاس ته ناست وی.“ (٧٠) هغوی ټولو
 ووئیل، ”نو بیا ته د خدای پاک زوی یې څه؟“ هغه جواب
 ورکړو، ”دا تاسو وایئ چې زه یم.“ (٧١) بیا هغوی ووئیل،
 ”ولې د دې نه پس مونږ ته د نورې گواهی حاجت شته څه؟
 مونږ د ده د خپلې خولې نه په خپله دا خبره واورېده.“

د حضرت عیسیٰ د پیلطوس په وړاندې پېښی

۲۳

د دې سره ټوله غونډه پاڅېدله او عیسیٰ یې

پیلطوس له بوتلو. (۱) او په دې وینا یې د هغه خلاف دعویٰ

شروع کړه، ”مونږ دا سرې ولیدلو چې زمونږ د قوم خلق

بې لارې کوی او قیصر ته د محسُول ورکولو نه خلق منع

کوی او وائی چې زه مسیح بادشاه یم.“ (۲) بیا پیلطوس د

هغه نه تپوس وکړو، ”ولې ته د یهودیانو بادشاه یې څه؟“ هغه

و فرمائیل چې، ”دا ستا وینا ده.“ (۳) نو بیا پیلطوس مشرانو

امامانو او حاضر و خلقو ته وویل چې، ”زه په دې سرې

کېښې هیڅ جرم نه وینم.“ (۴) خو هغوی اصرار وکړو چې،

”د هغه تعلیمات په ټوله یهودیه کېښې خلق بلوه کوی. چې د

ګلیل نه را شروع شو او تر دې ښاره راوړسېدو.“

د حضرت عیسیٰ د هیرودیس په وړاندې پېښی

(۵) کله چې پیلطوس دا واورېدل نو تپوس یې وکړو چې،

”ولې دا سرې ګلیلی دې څه؟“ (۶) او چې د دې نه خبر شو

چې عیسیٰ د هیرودیس د حکومت اختیار لاندې دې نو هغه

دا مقدمه هیرودیس له ولېرله څوک چې په خپله په هغه ورځو

کېښې د یروشلم په دوره وو. (۷) کله چې هیرودیس عیسیٰ

ولیدو نو ډېر خوشحاله شو ځکه چې د هغه په حقله یې

اورېدلی ؤو او د ډېر وخت نه یې دا خواهش وو چې هغه

ویني او په دې طمع وو چې د هغه د لاس نه څه معجزه

ویني. (۸) هیرودیس د عیسیٰ نه ډېر تپوسونه وکړل خو هغه

هیڅ جواب ورنه کړو. (۹) خو مشران امامان او د شرعي

عالمان راوړاندې شول او د عیسیٰ خلاف یې سخت الزامونه شروع کړل. (۱۱) بیا هیروډیس او د هغه سپاهیانو د هغه سپکاوې وکړو او بې عزته یې کړو او په ځلېدونکو جامو کښې یې پیلاطوس له واپس ولېږلو. (۱۲) هم په هغه ورځ هیروډیس او پیلاطوس دوستان شول، د دې نه وړاندې دوی په خپلو کښې دشمنان وو.

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتویٰ

(۱۳) پیلاطوس بیا مشران امامان، مشران او څه نور خلق راوبلل، (۱۴) او ورته یې وویل، ”تاسو دا سرې ما ته د خلقو د بې لارې کولو په الزام کښې راوسته دے خو لکه چې تاسو گورئ ما په خپله ستاسو په وړاندې د هغه نه معلومات وکړو او په هغه کښې مې هغه جرم ونه موندلو چې تاسو پرې د کوم دعویٰ کړې ده. (۱۵) او نه هیروډیس په کښې څه وموندل ځکه چې هغه هغه واپس ما له راوېږلو. دې نه دا پته لگی چې ده داسې څه جرم نه دے کړے چې د مرگ لائق وی. (۱۶) نو زما په خیال د یو څو کورو سزا تېرولو نه وروستو به یې پرېږدم.“ (۱۷) د اختر په موقع به هغه ته دا اجازت وو چې د هغوی په وینا یو قېدی آزاد کړی. (۱۸) خو هغوی ټولو په جمع شور جوړ کړو، ”دا سرې ختم کړه. مونږ ته برابا آزاد کړه.“ (۱۹) برابا هغه څوک وو چې په ښار کښې د بغاوت او قتل په الزام کښې قېد کړے شوے وو. (۲۰) پیلاطوس هغوی ته بیا مخاطب شو او دا یې غوښتل چې عیسیٰ آزاد کړی. (۲۱) خو هغوی چغې وهلې، ”دے په سولی راځوړند کړئ. دے په سولی راځوړند کړئ.“ (۲۲) پیلاطوس په درېم ځل بیا

هغوی ته ووئیل، ”ولې؟ ده خه گناه کړې ده؟ ما هغه کبني داسې خه جرم ونه لیدو چې د مرگ سزا ورکړم، خکه زه به د کورو سزا ورکړم او بیا به یې آزاد کړم.“ (۲۳) خو هغوی په ټینگه او په چغو ووئیل چې، ”دے دې په سولی کړے شی.“ او د هغوی چغې ومنلے شوې. (۲۴) نو پیلطوس دا فېصله وکړه چې د هغوی د خوبني کار دې وشي. (۲۵) هغه هغه سرے آزاد کړو چې هغوی غوښتو څوک چې د بغاوت او قتل په جرم کبني قېد شوے وو، او عیسی یې د هغوی مرضی ته وسپارلو.

د حضرت عیسی په سولی کول

(۲۶) چې هغوی عیسی په سولی کولو له بوتلو نو شمعون کرینی نومې سرے یې راوښولو چې د کلی نه راتلو، سولی یې هغه ته په اوږه کړه او هغه یې عیسی پسي روان کړو. (۲۷) پېر خلق ورپسي وؤو چې په کبني گني ښځې هم وې، چې ځانونه یې وهل او په هغه یې ویر کولو. (۲۸) عیسی هغوی ته مخ راواړولو او ورته یې وفرمائیل، ”اے د یروشلم لونیو. ما پسي ژړا مه کوئ خو په خپل ځان او د خپل اولاد دپاره ویر وکړئ. (۲۹) خکه چې هغه ورځې راتلونکې دی چې هغوی به وائی چې شنډې بختورې دی، چې کله یې هم بچی نه دی راوړی او کله یې هم سینه نه ده ورکړې. (۳۰) بیا به هغوی غرونو ته وائی چې په مونږ راورغړئ. او غونډو ته به وائی چې مونږ پټ کړئ. (۳۱) خکه چې د شني ونې دا حال وی نو د وچې به خه حال وی؟“ (۳۲) د عیسی نه بغېر دوه نور مجرمان هم وؤو چې هغه سره په سولی کولو له بوتلے شول.

۳۳) کله چې هغوی کوپړی نومې ځای ته ورسېدل نو هلته یې هغه د دوو مجرمانو سره په سولې کړو. یو یې د هغه ښی او بل یې ورسره گس لاس ته راځوړند کړی وو. ۳۴) عیسیٰ وفرمائیل، ”پلاره، دوی معاف کړه. ځکه چې هغوی نه پوهیږی چې څه کوی.“ سپاهیانو د هغه په جامو خښی واچولو او په خپلو کښې یې ویشلې. ۳۵) او خلق یې تماشې ته ولاړ و او د هغوی حاکمانو په هغه پورې توقې کولې، ”هغه خو نور خلق بچ کول، اوس دې خپل ځان بچ کړی که چېرې دې په رښتیا د ځدای پاک غوره شوې مسیح وی.“ ۳۶) سپاهیانو هم په هغه پورې توقې وکړې او هغه له یې سرکه ورکړه. ۳۷) او ورته یې وئیل چې، ”که چېرې ته د یهودیانو بادشاه یې نو خپل ځان بچ کړه.“ ۳۸) د هغه د سر د پاسه یې یوه تختی لگولې وه چې پرې داسې لیکل و و چې، ”دا د یهودیانو بادشاه دې.“ ۳۹) په هغه مجرمانو کښې یو چې ورسره په څنگ کښې راځوړند وو عیسیٰ ته پېغور ورکړو، ”ولې ته مسیح نه یې څه؟ نو بیا خپل ځان او مونږ هم بچ کړه.“ ۴۰) خو دویم مجرم په دې هغه ورتلو او ورته یې وئیل چې، ”ته د ځدای پاک نه نه یرېږې څه؟ تا ته هم د دې په شان سزا درکولې کیږی. ۴۱) مونږ سره خو انصاف شوې دې. مونږ ته خو د خپل عمل سزا ملاو شوه، ولې دې خو هیڅ بد کار نه دې کړی.“ ۴۲) او هغه ورته وئیل، ”اے عیسیٰ، کله چې ته خپلې بادشاهۍ ته ورسیرې نو ما هم یاد ساته.“ ۴۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تا ته دا وایم چې ته به نن ما سره په جنت فردوس کښې یو ځای یې.“

د حضرت عیسیٰ وفات کڊل

٤٢) د غرمې وخت وو او په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د ماسپښین تر دربو بجو پورې وه. ٤٥) نمر پټ شو او د خدای د کور پرده په مینځ دوه شوه. ٤٦) نو بیا عیسیٰ یوه تېزه کریکه وویسته او وې فرمائیل، ”اے پلاره، زه خپل روح ستا لاسونو ته سپارم.“ او دې وئیلو سره یې ساه ورکړه. ٤٧) نو د دې هر څه په لیدلو صوبه دار د خدای پاک ثنا ووئيله او وې وئیل چې، ”بې شکه چې دا سرې بې گناه وو.“ ٤٨) خو هغه ټول خلق چې دې تماشې ته راجمع شوی وو کله چې هغوی دا واقعه ولیدله نو ماتم یې وکړو او کورونو ته واپس لاړل. ٤٩) د عیسیٰ ټول دوستان هلته لرې ولاړ وو او کومې ښځې چې د گلیل نه ورپسې راغلې وې، هغوی هم ورسره ولاړې وې او دا هر څه هغوی په خپله ولیدل.

د حضرت عیسیٰ ښخول

٥٠) نو بیا هلته یوسف نومې یو سرې وو چې د جرگې ممبر او ښک او صادق سرې وو. ٥١) د هغه د هغوی په دې فېصلې او صلاح کښې ورسره راضی نه وو. چې د یهودیانو د ارمتیه ښار یې سره یې تعلق وو او د خدای پاک د بادشاهی په انتظار وو. ٥٢) نو هغه بیا پیلطوس له لاړو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. ٥٣) بیا هغه لاش د سولی نه راکوز کړو او د کتان کفن یې ورکړو او په غار کښې یې په کنستلې شوی قبر کښې کېښودو چې د دې نه وړاندې په کښې څوک اېښودې شومې نه وو. ٥٤) دا د تیاری کولو ورغ وه او د

سبت ورڻ شروع ڪيڊونڪي وه. (۵۵) ڪومي بنڻي چي ورسره
 د گليل نه راغلي وڃي هغوي يوسف پسي وڃي او هغوي قبر په
 نبه ڪرو او دا پي ڪتل چي د عيسيٰ لاش پي چرته بنڻ ڪرو.
 (۵۶) بيا هغوي ڪور ته لاري او عود او لويان پي تيار ڪرل خو
 د شريعت په مطابق پي د سبت په ورڻ آرام وڪرو.

د حضرت عيسيٰ بيا ژوندي ڪيڊل

۲۴ (۱) خو د اتوار په ورڻ سحر وختي هم هغه بنڻي قبر
 له راغلي او هغه تيار ڪري خوشبويي پي د خان سره
 راوږي. (۲) خو هغوي د غار نه ڪانڀي رڱرڱلڱي وليدو. (۳)
 خو ڪله چي هغوي دننه ورغلي هغوي د مالڪ عيسيٰ لاش
 هلته ونه موندلو. (۴) دوي لا په دڀ واقعه حبراني ولاږي وڃي
 چي ناگهانه دوه سڙي په برپښناڪو جامو ڪښي هغوي سره
 ودرېدل. (۵) هغوي ڀرېدلې او خپل سرونه پي زمڪي ته ٿيپت
 ڪرل خو سڙو ورته وفرمائيل چي، ”تاسو ژوندي په مڙو ڪښي
 ولي لٿوي؟“ (۶) هغه دلته نشته، هغه بيا ژوندي شوڀي دے.
 تاسو هغه خبري رايادي ڪري ڇه وخت چي هغه لا په گليل
 ڪښي وو او درته پي ڪري وڃي (۷) چي، ابن آدم به ضرور د
 گناهگارو سڙو لاسونو ته حواله شي او په سولي به ڪري شي
 او په درېمه ورڻ به بيا ژوندي پاڅي.“ (۸) بيا هغوي ته د
 عيسيٰ خبري وريادي شوڀي، (۹) او د قبر نه په واپسي هغوي
 دا ٽولي خبري هغه يوولسو مريدانو او نورو ٽولو خلقو ته
 واورولي. (۱۰) دا مريم مگدليني، يوانه او د يعقوب مور مريم
 وه او دوي سره نوري بنڻي وڃي چا چي رسولانو ته دا خبري
 وڪري. (۱۱) خو دا خبري هغوي ته بي ڪاره بنڪاره شوڀي او

په هغوی یې باور ونه کړو. (۱۲) خو پطروس پاڅېدلو او قبر له په منډه لاړو او چې غار ته ورټیټ شو او دننه یې وکتل نو هغه صرف د کتان کفن ولیدو، بیا هغه په دې شوې واقعه کور ته په سوچونو کښې ډوب لاړو.

إماوس ته تلل

(۱۳) هم په هغه ورځ إماوس نومې کلی ته د دوی نه دوه کسان روان ؤو چې د یروشلیم نه تقریباً اووه میله لرې دے. (۱۴) هغوی په خپلو کښې یو بل سره په دې واقعاتو خبرې کولې. (۱۵) کله چې هغوی یو بل سره په دې بحث کښې لگیا ؤو نو عیسیٰ په خپله راغلو او د هغوی سره یو ځای روان شو. (۱۶) خو د هغوی په سترگو پرده اچولې شوې وه د دې دپاره چې هغه ونه پېژنی. (۱۷) هغه د هغوی نه ټپوس وکړو چې، ”دا تاسو په تلو تلو کښې د یو بل سره په څه خبره بحث کولو؟“ هغوی غم زپلی ودرېدل. (۱۸) نو په هغوی کښې یو کس چې نوم یې کلیوپاس وو ورته جواب ورکړو، ”ولې ته په یروشلیم کښې واحد مسافر یې چې د دې واقعي نه ناخبره یې چې په تېرو څو ورځو کښې هلته څه شوی دی؟“ (۱۹) هغه ورته وفرمائیل چې، ”څه شوی دی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”د عیسیٰ ناصری په حقله چې د ځدای پاک او ټولو خلقو په نظر کښې په کلام او عمل دواړو کښې یو زورور نبی وو. (۲۰) او زمونږ مشرانو إمامانو او حاکمانو هغه حواله کړو چې د مرگ حکم پرې وشي او په سولې یې کړی. (۲۱) خو زمونږ دا طمع وه چې هم دے به بنی اسرائیلو له خلاصون ورکوی. خو نن درېمه ورځ ده چې دا واقعه شوې

ده. (۲۲) خود دې هر څه نه علاوه زمونږ د قبيلې يو څو

بنځو مونږ په دې خبره حق حېران کړو. هغوی سحر وختی د

هغه قبر له تلې وې. (۲۳) خو چې هغوی د هغه لاش ونه موندو

او د دې خبر سره واپس راغلي چې هغوی ته فرېستې ښکاره

شوې او ورته يې وفرمائيل چې عيسی ژوندې دے. (۲۴) نو

زمونږ يو څو ملگری قبر له لارل او څه چې هغه بنځو وئیلی

ؤو رېستيا هم هغه شان ؤو خو هغوی هغه هلته ونه ليدو. (۲۵)

عيسی جواب ورکړو چې، ”اے نادانو خلقو تاسو څومره

ساده گان يئ چې د نبیانو په کلام مو باور نه دے کړے. (۲۶)

ولې د مسيح دپاره دا مقرر نه ؤو چې هغه به دا زحمتونه

وزغمی او په خپل جلال کښې به داخل شی؟“ (۲۷) بيا عيسی

د خپل ځان په حقله هغوی ته د موسی نه راواخله تر ټولو

نبیانو پورې هغه خبرې تشریح کړې کومې چې په صحيفو

کښې راغلي وې. (۲۸) کله چې هغوی اِماوس کلی ته نزدې

شو نو عيسی خپل ځان داسې ظاهر کړو چې گنې لا نور هم

مخکښې روان دے. (۲۹) خو هغوی هغه ته په کلکه وئيل

چې، ”مونږ سره پاتې شه اوس ناوخته دے توره شپه راروانه

ده.“ نو هغه ورسره لارو او د هغوی سره پاتې شو. (۳۰) کله

چې هغه د هغوی سره خوراک ته کښېناستو نو روټی يې

راواخسته، شکر يې پرې وويستو، ټکړې يې کړه او هغوی له

يې ورکړه. (۳۱) بيا د هغوی سترگې وغړېدلې او هغه يې

وپېژندلو خو هغه د هغوی د نظر نه غېب شو. (۳۲) هغوی يو

بل ته وئيل، ”زمونږ په زړونو کښې څومره جذبه راغلي وه.

کله چې په لاره هغه مونږ سره خبرې کولې او د صحيفو

تشریح يې کوله.“ (۳۳) بيا هغوی هم په هغه وخت يروشلم ته

واپس روان شول. هلته هغوی د هغه يوولسو مريدانو او نور

ملگرو سره ملاقات وکړو، (۳۴) او وئیل یې، ”دا رښتیا دی چې مالک راژوندې شوې دے او شمعون ته ښکاره شوې دے.“ (۳۵) نو بیا هغوی دواړو ورته د خپلې لارې واقعہ بیان کړه چې هغوی مالک د روټی ماتولو په وخت کښې څنگه وپېژندلو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته څرگندېدل

(۳۶) مریدانو لا دا خبرې کولې چې ناڅاپه عیسیٰ په خپله د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ (۳۷) هغوی یرې او هیبت واخستل او په دې سوچ کښې شو چې گنې پیرے یې ولیدو. (۳۸) خو هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو داسې وار خطا ولې یئ او ځان سره ولې وایئ چې دا څوک دے؟“ (۳۹) زما لاسونو او پښو ته خیال وکړئ چې دا زه په خپله یم. ما له لاس راوړئ او وگورئ، د پیری بدن نه وی لکه څنگه چې زما دے.“ (۴۰) کله چې هغه دا خبرې وکړې نو خپل لاسونه او پښې یې هغوی ته وښودل. (۴۱) د هغوی د خوشحالی په وجه اوس لا هم په هغه باور نه راتلو او حېران ؤو، نو هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو سره د خوراک څه بندویست شته؟“ (۴۲) نو هغوی ورله د ماهی یوه ورپته شوې پکره ورکړه. (۴۳) او هغه واخستله او د هغوی په وړاندې یې وخوړله. (۴۴) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”دا زما هغه کلام دے چې کله زه تاسو سره وم نو درته به مې وئیل چې د موسیٰ په شریعت کښې د نبیانو په صحیفو کښې او په زبور کښې چې څه زما په حقله لیکلے شوی دی، هغه به ضرور پوره شی.“ (۴۵) بیا

هغه د هغوی زهنونه کولو کړل چې په صحیفو پوهه شی. (٤٦)
 هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”د پخوا نه دا لیکلې شوی دی
 چې مسیح به زحمت وزغمی او په درېمه ورځ به د مرو نه بیا
 ژوندې پاڅی. (٤٧) او د هغه په نامه به ټولو قومونو ته د
 گناهونو نه د توبې او د معافۍ وعظ کولې شی. چې د
 یروشلم نه به شروع شی. (٤٨) هم تاسو د دې هر څه گواهان
 یئ. (٤٩) گورئ، زه تاسو ته هغه څوک درلېرم د چا چې زما
 پلار تاسو سره وعده کړې وه، خو په دې ښار کېنې تر هغې
 پاتې شی ترڅو چې په تاسو آسمانی قوت نازل شوې نه وی.“

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

(٥٠) بیا عیسیٰ هغوی بهر د بیتِ عنیا په پورې بوتل او خپل
 لاسونه یې اوچت کړل او هغوی له یې برکت ورکړو. (٥١) کله
 چې هغه هغوی له برکت ورکولو نو هغه د هغوی نه جدا شو
 او آسمان ته پورته کړې شو. (٥٢) نو هغوی د هغه عبادت
 وکړو او ډېر په خوشحالی یروشلم ته واپس راغلل. (٥٣) او
 هغوی خپل ټول وخت د خدای پاک په کور کېنې د خدای په
 ثنا وئیلو کېنې تېرولو.